

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 3

מיום רביעי, כ"ח בשבט תשע"ד, 29.1.2014

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 3 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום רביעי, כ"ח בשבט תשע"ד, 29.1.2014, בשעה 19:00

משתתפים:

גב' שירה אבין	- סגנית ומ"מ ראש העיר
מר טל עזגד	- סגן ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

חסרים:

מר יצחק רוכברגר - ראש העירייה

נוכחים:

גב' פרח מלך	- מנכ"ל העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
אדר' ולדימיר לוין	- מהנדס העירייה
מר פרץ פינקו	- סמנכ"ל משאבי אנוש
מר ינון ברבי	
גב' גילי מליק	
גב' אולגה ששקיס	

על סדר היום:

1. דיון ואישור תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2014.
2. סגירת תב"רים משנת 2013.
3. אישור לקיחת הלוואות, כדלקמן:
 - א. 40 מיליון ₪ ל-10 שנים, 2 שנים מתוכן בתנאי הלוואת בלון ושאר 8 השנים להחזר ההלוואה. ההלוואה תשמש למימון עבודות פיתוח שונות ברחבי העיר כמפורט בתקציב הפיתוח לשנת 2014.
 - ב. הלוואה בסך 6.5 מיליון ₪ בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות.

גב' שירה אבין: אני רוצה קודם כל לברך את התושבים שהגיעו לכאן להיות שותפים ולשבת אתנו בישיבה. אני רוצה רק לבקש, אתם מוזמנים לשמוע, להקשיב, מבחינת ישיבת מועצה והחוקים אתם לא יכולים להשתתף בדיון, אז אני רק מבקשת, כדי שהכל יתנהל בצורה נעימה וטובה לכולנו – תשמעו, תרצו לשתות בכיף, גם לאכול, אבל אנא.

אנחנו היום בישיבה שלא מן המניין, ישיבה ראשונה לשנת 2014, שהיא ישיבת תקציב. לפני שאנחנו מתחילים, אני אסביר בדיוק איך יהיה סדר הישיבה. אני רוצה להודות לעובדי העירייה על קבלת ניהול תקין גם לשנת 2013, אני חושבת שמפה תודתנו לכל מי שעשה במלאכה כל השנה, ובזכות אותם אנשים שעבדו ועשו את המיטב זכינו גם השנה ברמת השרון בניהול תקין.

מר אבי גרובר: הם גילו כשרון רב.

גב' שירה אבין: אנחנו הולכים עכשיו לישיבה, אני מבקשת, כמו שאנחנו יודעים להתנהל גם, כולם יוכלו לדבר, יוכלו להביע את מה שיש להם לדבר, אני מאוד מבקשת שנעשה את זה כולנו בצורה נעימה, מתורבתת, ונתייחס בכבוד אחד לשני. זאת בקשתי.

1. דיון ואישור תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2014.

גב' שירה אבין: אנחנו ניגשים לנושא הראשון שעל סדר היום, ואנחנו מחלקים אותו לשניים. יש לנו אישור של תקציב רגיל ואישור של תקציב פיתוח לשנת 2014. הדבר הראשון שאנחנו נעשה, אנחנו קודם כל ניתן לגזבר העירייה לתת סקירה, הסקירה תינתן על תקציב רגיל, לאחר מכן כל

אחד מחברי המועצה יוכל להעיר, לשאול, להביע, וגזבר העירייה יתבקש לכתוב את כל השאלות ולענות בסוף בצורה מסודרת, כדי שלא כל דקה נעשה פינג פונג אחד לשני. לאחר מכן אנחנו נצביע על התקציב הרגיל, נעבור לתקציב הפיתוח. תקציב הפיתוח, שוב, גזבר העירייה ייתן סקירה ובאותו נוהל נמשיך, וכמובן שבסוף הדיון ומתן השאלות והתשובות אנחנו ניגש להצבעה על תקציב הפיתוח. הסעיף השני שלנו יהיה סגירת תב"רים משנת 2013, והנושא השלישי שיהיה על סדר היום יהיה אישור לקיחת ההלוואות. גיל, בבקשה אליך.

מר אבי גרובר: שנייה, אם אנחנו מאשרים את ההלוואות בסוף, אחרי שאנחנו מאשרים את התקציב, אנחנו צריכים קודם לאשר את ההלוואות ואחרי זה ללכת לתקציב, כי אם אין לנו את ההלוואות איך אנחנו עושים את התקציב?

גב' שירה אבין: קודם כל אנחנו נותנים סקירה, אנחנו שואלים את כל השאלות.

מר אבי גרובר: בסדר, אמרת מבחינת הסדר, נראה לי הגיוני לאשר קודם את ההלוואות.

גב' שירה אבין: אין שום מניעה מבחינה חוקית.

מר גיל גורדון: הצעת התקציב שהגשנו, התקציב השוטף לשנת 2014, מסתכמת ב-383,640,000 ₪, לעומת 360,180,000 ₪ בשנה הקודמת, שזה גידול של 6.5%, וזה אנחנו מנסים לראות השוואתי סדרי גודל של צמיחת העיר, שנה שלפני כן העיר צמחה ב-1.7%. כך שאם אני עושה את זה בהשוואה אחד לשני, יש פה גידול ריאלי משמעותי בעלויות של התקציב, גם בהכנסות שאנחנו צופים לתקציב. יש לנו מספר נושאים, אולי לפני זה אני אתן קצת

הסבר לנושא של למשל הקטע של ההכנסות שצפויות לנו מהנושא של ארנונה – בסביבות 212 מיליון ₪, כאשר המבנה של הארנונה אצלנו, בסביבות 60% הכנסות ממגורים ו-40% זה הכנסות ממסחר ותעשייה, כולל גם הכנסות משירותי הביטחון, אם זה בסיסי צה"ל וגופים אחרים באזור. אני מדגיש את הנושא הזה, כי זה למעשה דפוס של עיר שינה, להבדיל לדוגמה מהרצליה, שהיא עיר ממוצעת, שאצלה הפרופורציות הפוכות. להם יש ממסחר וממשרדים 60%. כלומר, נתוני הפתיחה האלה מצביעים על מצב, כשאנחנו מדברים על ארנונה ממוגרים זו למעשה ארנונה הפסדית. צריך למולה לתת שירותים של חינוך ודברים נוספים, ובנטו לא נשאר לפעילות האחרת העירונית כספים למעשה. כלומר, זה מראש, בגלל המבנה הזה של ההכנסות, מטיל נטל מאוד משמעותי על תקציב העירייה כדי לאפשר את כל הפעילויות שאנחנו רוצים לתת. זה מבחינת המבנה והמגבלות שלו.

יש לנו מספר נושאים שמביאים בשנה הזו באופן בולט את העלייה בהוצאות. השנה החילו הסכמי שכר חדשים על עובדי קבלן בתחומי ניקיון ושמירה, שהביאו לעליית התשלומים לגופים האלה בסביבות 16%. דבר נוסף, עשינו לאחר הרבה מאוד שנים, שלמעשה במידה רבה הקפאנו את העלויות של הסעות לבתי הספר, מכרז חדש, הגיע המועד לעשות, כבר פג המכרז הקודם, וגם בסעיף הזה קיבלנו עלייה מאוד משמעותית של 2.7 מיליון ש"ח, מתוך סעיף שהיום הוא 10 מיליון ש"ח, כך שזו עלייה מאוד משמעותית. ישנם סעיפים נוספים, שחלקם עדיין אנחנו לא יודעים איך לתקצב ומה יהיה, כי אנחנו בבחינת הנושא, והכוונה שלי היא לנושא של רפורמת עוז לתמורה, שצריך להתחיל להחיל אותה השנה במערכת החינוך שלנו. דבר נוסף, אנחנו רואים, ונראה את זה מהנתונים, יש מגמה מתונה אבל קיימת של צמצום השתתפות הממשלה בהיקף ההשתתפות שלה בתקציב העירייה. דבר נוסף, במסגרת חוק ההסדרים השנה הטילו על הרשויות החזקות כמונו נטל שאנחנו

צריכים לעזור לחלשים, דבר שעד אותו מועד למעשה המדינה לקחה על עצמה. פעם היא החליטה להוריד עוד איזשהו נטל מעצמה, ואנחנו במסגרת הזאת צריכים לקחת הלוואה של 6.5 מיליון ש"ח ולמעשה להטיל על תושבי העיר עלייה בארנונה של 0.3% לצורך מימון אותה הלוואה, ואת הכסף הזה מעבירים למדינה והיא תעביר את זה לפי איזשהו מפתח לרשויות החלשות. זה כמה דברים שמבחינת מגמה מראים איפה יש לנו עלייה בהוצאות. דרך אגב, אני נשאלתי בוועדת הכספים ע"י עידן אם יש אפשרות שהעירייה תספוג את ה-0.3% הזה. הבעיה שבדקתי, ופה פשוט יש תקנות וחוק, זה חלק מחוק, זה לא משהו שהוא נתון לשיקולנו, ואי אפשר, פשוט אלה ההנחיות וכך צריך לפעול.

לגבי הרכב ההכנסות – 79% מההכנסות מגיעים ממקורות של הרשות ורק 21% מגיעים ממשרדי ממשלה. החלק היותר משמעותי במשרדי הממשלה זה כמובן החלק בחינוך, כאשר זה מהווה 15.4% מהתקציב, שזה 59 מיליון ש"ח. בנושא החינוך, גם פה אני רוצה קצת לתת איזושהי פרופורציה שיהיה לכם לצורך השוואה. אצלנו בגדול משרד החינוך נותן תקציב למערכות החינוך בערים, מתוך כוונה שהתקציב הזה אמור לממן 100% מהתקציב. ברשויות בהרכב הסוציו אקונומי הגבוה יותר הם נותנים בדרך כלל בין 25%-ל-30% השתתפות בתקציב מתקציביהם. אצלנו זה 51.5%. כלומר, זה מעל ומעבר לכל רשות אחרת שידועה לנו מבחינת הפרופורציה שאנחנו משקיעים מתוך התקציב בנושא של החינוך. זה מראה באמת את החשיבות שאנחנו שמים בעיר על התחום הזה. לגבי נושא רווחה יש לנו עוד 5% נוספים, שזה 19.2 מיליון ש"ח, שזה כסף שמתקבל ממשרד הרווחה, ואם אנחנו מסתכלים במגמה הכללית, כמו שאמרתי, יש ירידה מ-22.1%-ל-21%. כלומר, אם נעשה את זה בערכים של שנה זאת, זה משהו בסביבות 4 מיליון ש"ח ירידה בהשתתפות המדינה בתקציב שלנו. אני רוצה גם להזכיר, יש פה רבים שיודעים את זה, יש

פה מגמה שכבר מתקיימת מספר שנים, אם לפני שנתיים או שלוש הודיעו לנו פתאום יום בהיר אחד שהעיר צריכה להפסיק לממן, כלומר לממן באחוזים גדולים יותר, אם עד אותו מועד את המועצה הדתית תקצבנו ב-60%, יום בהיר אחד קיבלנו הנחיה שזה הופך ל-

מר עידן למדן: תחזור על המשפט האחרון, סליחה.

מר גיל גורדון: מבחינת המגמה שהמדינה מסירה מעצמה כל מיני עלויות ומעבירה אותן אלינו, גם בחלק גדול מהמקרים ללא מקור תקציבי, לפני כשנתיים או שלוש, בתחילת השנה קיבלנו הנחיות איך לבנות את התקציב, הודיעו לנו שהמועצה הדתית עד אותו מועד, תקצבנו אותה ב-60% ממקורות העירייה, מאותה שנה ואילך זה הפך ל-75%. באותה צורה גם החליטו יום בהיר אחד להפסיק לממן את הנושא של אחיות בתי הספר – מיליון ש"ח לשנה, וכך יש הרבה מאוד סעיפים שאפשר לראות איך יש פה לאט לאט נסיגה והעברת הנטל לרשויות. שנה שעברה החליטו לעשות איגוד ערים לכבאות, החליטה המדינה בעקבות הוועדה שהוקמה אחרי אסון הכרמל והשריפה להקים רשות ארצית לכבאות, וגם פה פתאום, אתם תראו את זה בתקציב, הם מכתיבים לפי אני לא יודע איזה קריטריונים, הפילו עלינו נטל בערך פי 2 מהתקציב שהיה לפני כן בנושא הכבאות. וככה אפשר לספור הרבה מאוד נושאים נוספים איך אנחנו לאט לאט צריכים לבוא ולמצוא, להיות יצירתיים מבחינת למצוא מקורות הכנסה.

יש לנו סעיף נוסף שקוראים לו תקבולים אחרים. הסעיף הזה בשנה שעברה היה 2.8%, השנה הוא גדל ל-5% מסך התקציב, שגם זה מקורות שאנחנו למעשה מצאנו ויצרנו. לגבי הוצאות, כמו שציינתי, לגבי תקציב החינוך מסך התקציב, תקציב החינוך מהווה 32%, ובתוכו יש את הסעיף שציינתי מקודם של נושא הסעות שגדל ב-2.7%, יש לנו עלויות שכר שנבעו מגידול בתלמידים,

ואנחנו רואים בשנים האחרונות באמת שינוי מגמה. אם עד לפני 3 שנים היינו יכולים להגיד שזו עיר זקנה ואין גידול משמעותי במספר תלמידים, ונוכל להתייחס לזה בהמשך אם נרצה יותר בפירוט, בשנתיים שלוש אנחנו רואים פה ממש שינוי מגמה, אם זה בגלל הנושא של נווה גן ודברים נוספים, גם בתוך העיר עצמה הישנה יש חזרה של משפחות יותר צעירות, וזה מטיל נטל נוסף מבחינת היערכות, מבחינת עלויות, גם מבחינת מורים וגם מבחינת בינוי, כדי שנענה לצרכים שקיימים בתוך המערכת. אנחנו מדברים פה על הנטל הזה. בפעולות כלליות יש עלייה של 13.5 מיליון ₪, שזה גם סכום מאוד משמעותי, שנובע בעיקר גם פה מעדכון של מכרז שהיה קשור לעבודות קבלניות שקשורות לניקיון ותברואה, ויש לנו דבר אחד שייתן גם משהו טוב לשם שינוי, השנה הצלחנו לגמור הלוואה מסוימת שהנטל שלה היה 1.6 מיליון ש"ח, ובתוך שנתיים אנחנו גם צפויים לגמור הלוואה נוספת שהיום הנטל שלה השנתי הוא 3 מיליון ש"ח, כך שיש פה מגמה של הפחתה בעול ההלוואות.

אני חושב שזה פחות או יותר נותן את התמונה הכוללת לגבי התקציב השוטף, אני מציע שניכנס לדיון ואני אשמח לענות לשאלות.

גב' נורית אבנר: בתחילת הדברים שלי אני רוצה לצטט את הגזבר בהקדמה שהוא עשה לספר התקציב. באחד הדברים כתבת: "מעבר להתייעלות ולצמצום נפעל גם השנה במשנה תוקף על מנת להגדיל את בסיס הגבייה והעמקתה". התייעלות וצמצום הם דברים חשובים מאוד, אבל אם אנחנו נעבור על הספר של התקציב אז דווקא נראה שיש הרבה מקומות שבהם ניתן היה לצמצם יותר ולהתייעל יותר. ואני אתייחס לזה בהמשך. אני דווקא רוצה להתחיל בהמשך לציטוט שמדבר על בסיס הגבייה והעמקתה. דווקא רמת השרון, בהשוואה לערים אחרות, היא עיר שאחוז הגבייה בה הוא מן הגבוהות, נדמה לי משהו כמו 94%.

גב' פרח מלך: 93%.

גב' נורית אבנר: 93% מתושבי רמת השרון משלמים את הארנונה. לכן אנחנו, נבחרי הציבור, חייבים לתת את הטוב ביותר לרווחת התושבים שלנו. מגיע לתושבים שלנו, לדעתי, הרבה יותר ממה שהם מקבלים. בנוסף גם עיר, אנחנו יודעים, לא יכולה להתבסס רק על ארנונה מתושבים. עיר יכולה להתפתח רק אם היא תשכיל ותגדיל את מקורות הגבייה שלה מעסקים וממשרדים, מיזמות, מחדשנות. לצערי אני לא רואה שזה קורה פה ברמת השרון, לא רואה ששום דבר השתנה. הייתי מצפה לראות תקציב שבאמת יעשה שינוי גדול. בניהול נכון אין לי ספק שאפשר לעשות אחרת. אין תכנית אב לרמת השרון בכלל, וגם אין תכנית אב לרמת השרון בחינוך בפרט. אני בטוחה שכולכם ראיתם והתעמקתם בפרוטוקול של ישיבת ועדת הכספים מיום 19/1/14. השתתפתי בוועדה והעליתי בה מספר נושאים שלדעתי אנחנו צריכים לשים עליהם דגש בתקציב לשנת 2014. רק לאחר דיון ארוך, השמעת דברים והתעקשות, השינויים היחידים שהוחלט עליהם, אני מדברת כרגע על התקציב הרגיל, זה להפנות 200,000 ₪ כדי לבצע תכנית אב לחינוך. אז באמת שאפו, רק עכשיו נזכרים לעשות תכנית אב.

גב' שירה אבין: תדייקי אבל, נורית, חשוב לדייק.

גב' נורית אבנר: כן, 200,000. שאני אדייק? אין בעיה.

גב' שירה אבין: אחר כך אני אתייחס.

גב' נורית אבנר: 5 שנים ועדת חינוך לא התכנסה פעם אחת. וגם בלחץ שלנו אולי היא תתכנס בחודש הבא.

גב' שירה אבין: סליחה?

- גב' נורית אבנר:** כן.
- גב' שירה אבין:** בלחץ שלכם היא תתכנס?
- גב' נורית אבנר:** כן, מתחילת הקדנציה ביקשנו ועדת חינוך, והיא תתכנס.
- גב' שירה אבין:** את שכחת מתי התחילה הקדנציה. זה לא הוגן. לשחק בקלפים, צריך לשחק בקלפים ההוגנים.
- גב' נורית אבנר:** אני משחקת בקלפים, שירה. אנחנו התחלנו את הקדנציה בנובמבר וועדת חינוך אמורה עפ"י חוק להתכנס פעם ברבעון.
- גב' שירה אבין:** עבר רבעון? במהלך הרבעון יש יותר מפעם אחת. נו בואי נירגע.
- גב' נורית אבנר:** לא, זה רק מראה כמה החינוך הוא חשוב.
- גב' שירה אבין:** אין לי בעיה לשמוע, אבל לא דברים שהם לא נכונים.
- גב' נורית אבנר:** עשינו פה ישיבות של ועדת בניין עיר, היתרים-
מר טל עזגד: גם כשהיית מחזיקת תיק החינוך אני לא זוכר שכל רבעון כינסת את הוועדה.
- גב' נורית אבנר:** ראש העיר שלך היה היו"ר.
- מר עידן למדן:** בואו נכבד וניתן לדבר.
- גב' שירה אבין:** לא, שמע, יש גבול גם.

גב' נורית אבנר: אפשר להמשיך? תודה. נזכרתי, גם גריידי קיבל 50,000 למימון מלגות, זה שני התיקונים שעשו כשישבתי בוועדת הכספים. אני צודקת?

מר שמואל גריידי: תודה לך שהצבעת נגד.

גב' נורית אבנר: זה כל ההחלטות שהתקבלו בישיבה בנושא התקציב הרגיל.

מר שמואל גריידי: היא הצביעה נגד.

גב' נורית אבנר: סליחה, אני גם לא אפריע לך כשאתה תדבר. המטרה שלי כחברת מועצה היא לא רק לומר מה לא. ישבתי בישיבה ואמרתי מה כן. ציפיתי לפתיחות, ציפיתי שהחברים בוועדה יהיו שותפים לכן, לחיוב, לשינוי. לצערי התקציב לשנת 2014 הוא לא יצירתי, לא רענן, וגם ההצבעות לצערי הרב פה הן סוג של אוטומט. אני בתקציב החדש הצגתי אלטרנטיבות יצירתיות-

מר טל עזגד: למה, את מצביעה אוטומט נגד?

גב' נורית אבנר: סליחה, אל תפריע לי. שמסתכלת אחרת על איך אפשר לנצל את התקציב, כשמה שעומד מול עיניי זה רק טובת התושבים. התקציב בעיניי הוא פסול מכמה סיבות עיקריות. סיבה ראשונה, הוא דורש מאתנו לאשר תקציב בדיעבד של למעלה מ-50 מיליון ש"ח, שזה בניגוד לחוק, בכל מיני מסמכים נסתרים שמוגשים או לא מוגשים למשרד הפנים. זה כמה שנים שמר רוכברגר מוביל מדיניות של 'אחרינו המבול'.

מר טל עזגד: מה זה מסמכים נסתרים?

גב' נורית אבנר: הכוללת הזרמת עשרות מיליוני שקלים לפרויקטים ראוותניים ובזבזניים, תוך לקיחת הלוואות לסגירת הגירעון. עשרות מיליונים של שקלים מן התקציב מופנים לסגירת התחייבויות של פרויקטים משנים קודמות, בראשם הפארק ברח' הנצח שעלה למשלם המיסים למעלה מ-50 מיליון ₪ במצטבר וקבוצת כדורגל שעלתה למעלה מ-8 מיליון ש"ח כל שנה. יש לנו פה ברמת השרון בעיית זיהום גדולה, אני בטוחה שכולכם ראיתם את הכתבה בידיעות אחרונות על עיר מזוהמת. בעיה שמתקיימת פה בעיר הרבה שנים, זה לא אחראי לנושא איכות הסביבה. לא רואה שום תכניות שמטפלות בנושא הזה. לא רק שאין תכניות, גם מוסתר מידע מהתושבים לגבי הזיהום. במשך שנים התעלמה העירייה מהגידול, אתה דיברת על זה עכשיו גיל, על גידול האוכלוסייה הצעירה בעיר. כמו שאמרתי קודם, ועדת החינוך לא התכנסה בכל הקדנציה הקודמת, וכמו שאמרתי קודם, לא הוכנה עד היום תכנית אב בתחום החינוך וכל הפעולות היו במתכונת של כיבוי שריפות, כך שבעוד שהצעת האוכלוסייה בעיר הופכת לברכה, לצערי היא הפכה לבעיה, שלצערי גם התפוצצה השנה לכולנו בפנים. אך נדמה שגם כעת הלקח לא הופנם, והתקציב המוצע אינו כולל מענה אמיתי לבעיות של מערכת החינוך בעיר. צפיפות בבתי ספר, צפיפות בכיתות הלימוד, כבר שנים מדובר בצורך של פתיחת בית ספר נוסף במורשה, וגם בתקציב הנוכחי סעיף הקמת בית ספר לא מתוקצב.

מר רפאל בראל: נורית, אלו קושיות או שזו הצעה?

גב' נורית אבנר: אני כבר מסיימת, רפי. שתי דקות. קשה מאוד להבין מן התקציב, במיוחד מסעיף התב"רים, אילו סעיפים כוללים סגירה של התחייבויות כספיות משנים קודמות ואילו סעיפים באמת מפנים תקציב לפיתוח במשך השנה הנוכחית. הסתמכות על גביית תקציבי פיתוח מפרויקטים עתידיים היא לא יותר מאשר להטוט במספרים ואחיזת עיניים.

אני כבר מסיימת. במקום התב"ר לכדורגל, בו משקיעים 2.5 מיליון ש"ח, חשוב יותר להשקיע את הסכום הזה בתוספת קומה בבריכת שרונית לטובת התושבים. סעיף שהופיע בתב"רים בוועדת הכספים הורד יום אחרי. דיברנו עליו ב-19 והורד ב-20.

מר שמואל גריידי: נורית, אנחנו בתקציב הרגיל, לא בתב"רים.

גב' נורית אבנר: אני אומרת עכשיו את שני הדברים, תסלח לי. וזאת במיוחד אחרי שביטלו את מועדון הכושר בעלומים.

מר גיל גורדון: יש סעיף, בתב"ר.

גב' נורית אבנר: כן, יש סעיף. בסעיף תמיכות בקבוצות ייצוגיות בתקציב הרגיל סוכם על 6.7 מיליון ש"ח. איפה שיפוץ מסלול ריצה באצטדיון ברח' הזית שמצריך רק 1.3 מיליון ש"ח וישרת מאות תלמידים מחטיבת עלומים, מתיכון רוטברג, את כל הילדים שלנו שמתאמנים אחר הצהריים באתלטיקה, וגם את כלל התושבים. אז כמו שאני אומרת לסיכום: סדרי עדיפויות אחרים, חשובים ומשמעותיים. תודה שהקשבתם לי.

מר אבי גרובר: קודם כל אני רוצה להצטרף לברכות לתושבים. אני חושב שבמערכת הבחירות האחרונה שהיתה ראינו המון מעורבות של תושבים מכל הצדדים, ואני חושב שאחד הדברים שהשאירו אותי כן אופטימי מהבחירות האלה, כי אין ספק שקשה לי עם התוצאה של הבחירות האלה וגם המסר שיצא מהן, אבל כשאני רואה את ההשתתפות של אנשים כביכול מהשורה, אנשים שגרים פה וחיים פה, ואני רואה עד כמה הם נהיו מעורבים בעקבות הבחירות האלה במה שקורה ברמת השרון, אז מעורבות היא השלב הראשון בדרך לשינוי, וכשאני רואה אותם פה ואני יודע כמה אכפת להם אז אני אופטימי לגבי העתיד של רמת השרון, ואני בטוח שזה גם ישפיע על הרבה

מאתנו שיושבים פה מסביב לשולחן וצריכים לקבל את ההחלטות, שהאנשים האלה נמצאים אתנו ופה בחדר, אז זה גם ישפיע עלינו.

מר טל עזגד: אחוז ההצבעה יותר נמוך מהפעם הקודמת, אז אני לא יודע מאיפה האופטימיות שלך על שיתוף התושבים. חבל שלא יותר השתתפו.

מר אבי גרובר: אני לא יכול להסכים איתך יותר בנקודה הזאת, אני לא בטוח שנסכים עוד הרבה פה הערב.

מר טל עזגד: אתה יודע שאנחנו מסכימים בהרבה דברים.

מר אבי גרובר: רפי, אתה זרקת פה, זרקת לה בהערה קטנה, למה זה נאום ולא קושיות. אני פה נמצא קדנציה שנייה. יש פה אנשים, אני חושב, אתה כבר קדנציה רביעית מתחיל, את קדנציה שלישית. אנחנו מכירים את התקציב. אין לי שאלות על התקציב. לפחות חצי מהאנשים פה בחדר יושבים פה קדנציה שנייה, אנחנו מכירים את התקציב, אנחנו מכירים את הסעיפים שלו, אנחנו מכירים מה קורה בו, אנחנו מכירים את ראשי הפרקים, אנחנו מכירים את התקציב. אנחנו לא נמצאים בישיבה הזאת פה היום כדי ללמוד את התקציב. למעשה גם אין לנו אפשרות לשנות. זה לא שאני יכול לבוא ולהגיד: חבר'ה, תקשיבו, הנה החוברת שלי, אני הצעתי פה שורה של הצעות. יונה ברגור ניסה לעשות את זה בקדנציה הקודמת, אתה יודע, זה היה סוג כזה של לווייתן שכל פעם עולה על החוף ודוחפים אותו. הוא כל פעם ניסה להביא לפה כל מיני שינויים. זה לא עובד. כל שנה איציק היה אומר לו 'אתה צודק, יש פה דברים מעניינים, אני אבחן את זה, אני אראה את זה', וכך היתה עוברת לה עוד שנה. אז אנחנו לא פה בשביל לשאול שאלות, אנחנו פה בשביל להגיד את דעתנו על התקציב הזה, מי בעד ומי נגד, ובאיזשהו מקום להגיד את האמירה שלנו על התקציב הזה, מה הוא אומר ומה המשמעות שלו

לרמת השרון, ולפי זה להצביע. זו מטרת הישיבה פה היום. אין שום דבר אחר שאנחנו יכולים לעשות.

מר רפאל בראל: אבל לא בצורת נאום.

מר אבי גרובר: אז מה זה?

מר רפאל בראל: מסכים איתי? כל אחד מותר לו.

גב' שירה אבין: כל אחד יבחר את דרכו.

מר אבי גרובר: יש לכל אחד את הזמן.

מר רפאל בראל: ההערה היתה לנורית, מפני שאמרה שיש לה כמה

שאלות וזה התפתח למין הרצאה. לא רוצה להגיד איזה נאום, אני מעדיף להגיד הרצאה.

מר אבי גרובר: יכול להיות שתקבל גם הרצאה כזאת ממני.

מר רפאל בראל: אז למה חוזרים לזה? נאמרו דברים, קיבלתי

תשובה, נסגר העניין.

גב' נורית אבנר: נגיד מה כן, מה לא? הרי בכל מקרה זה לא משנה,

אתה תרים פה את היד אוטומטית. אז היה לי חשוב להגיד את הדברים האלה.

גב' שירה אבין: אני מבקשת, בואו נקשיב לכל אחד.

מר רפאל בראל: השאלה באה במקום.

מר אבי גרובר: בקיצור, רפי, אתה עכשיו הולך לקבל עוד נאום.

גב' שירה אבין: אבי, בוא תמשיך.

- מר רפאל בראל:** בבקשה, מותר לך. כל אחד יש לו את הזמן שלו.
- מר יעקב קורצקי:** אבי, עוד שנייה. נורית, אתמול היתה פה הצבעה, מישהו הרים את האצבע איך שהוא עשה, את ראית? אמרתי לך שהיתה דמוקרטיה, אתמול היית בדיון, מישהו הרים משהו אוטומטית? את הרגשת את זה אתמול?
- גב' נורית אבנר:** לא, אבל זה ברור לי שהיום זה יהיה אוטומטי.
- מר יעקב קורצקי:** למה את חושבת?
- גב' נורית אבנר:** בוא נראה.
- מר אבי גרובר:** יעקב, כמה השפעת על התקציב הזה?
- גב' נורית אבנר:** התקציב בעיניך מושלם? הכל בסדר?
- מר יעקב קורצקי:** לא, זה לא מושלם, הייתי מעוניין שיהיו עוד הרבה דברים.
- גב' נורית אבנר:** אז אתה אוטומט.
- מר יעקב קורצקי:** אבל למה את שוללת אותנו ואת מצפה שאנחנו, והיה לנו כבר כמה פעמים, את ידעת, המפגש שהיה שבוע שעבר, אני לא רוצה לשלול אותך. אל תשללי אותנו. אנחנו גם אנשים מבוגרים, את אמנם יותר מבוגרת.
- גב' נורית אבנר:** אני מכבדת אותך ואני לא אגיד מה שאני רוצה להגיד לך.
- מר רפאל בראל:** תרשו לי, אני חייב לומר את זה.

מר עידן למדן: אז מה באמת הכנסת בתקציב? מה שינית בתקציב?

מר רפאל בראל: סליחה, אני עכשיו מדבר.

גב' שירה אבין: עידן, אנחנו לא בשאלות ותשובות עכשיו. אני מבקשת.

גב' נורית אבנר: רפי, קיבלנו ספר, הזמינו אותנו לישיבת ועדת כספים, שום דבר. פשוט לא מקשיבים.

מר רפאל בראל: אני רוצה רק לציין שאתם בישיבת ועדת כספים ישבתם וטחנתם וטחנתם את הכל משש בערב עד שתיים עשרה בלילה.

מר טל עזגד: אבל הקהל לא היה.

מר רפאל בראל: ובסוף כולם הרימו את היד נגד.

גב' נורית אבנר: ...בשבועיים האחרונים, אם לא עשר פעמים-

מר אבי גרובר: אבל זה לא עניין של הסברים, רפי.

מר רפאל בראל: אני עונה לשאלה שלה. אם אתם מתחילים בשאלות כאלו פוסלות, אז גם אנחנו נפסול. בואו ננהל את הדיון הזה הערב בצורה מכובדת, בצורה תרבותית, כמו שאנחנו רצינו לעשות אותו. אז בבקשה, בואו לא נתחיל להטיל רפש על כל אחד ואחד.

מר טל עזגד: אפשר לדבר על התקציב ואפשר להעיר הערות, ולהעיר הערות בונות גם, ויכול להיות שהתקציב לא מושלם ויכול להיות שיהיה אפשר לתקן דברים וכו'. אבל לדבר שטויות ודברים שגובלים בלשון הרע ובתסלח לי, גועל נפש, זה יש גבול.

- מר עידן למדן:** מה אמרתי?
- מר טל עזגד:** לא אתה, חלילה, אני לא מדבר עליך, אני פשוט עונה לך.
- מר עידן למדן:** אתה מדבר אליי, אז תגיד לי מה אמרתי.
- מר טל עזגד:** לא, אני עונה לך לדברים. מדבר כללית.
- מר אבי גרובר:** הוא יכול להתייחס רק לגברת אחת שנמצאת בחדר, כי רק היא דיברה.
- מר טל עזגד:** לא, גם אתה דיברת קצת, אז גם אתה מסתכן.
- מר אבי גרובר:** אמרתי שלום וברכות. זה לא גובל בלשון הרע.
- גב' שירה אבין:** חברים, אני מבקשת. שלום גיא, מה שלומך? אני מבקשת, בואו נמשיך לנהל את הישיבה. עידן, בואו ננסה ונמשיך לנהל את הישיבה, כל אחד יגיד את דברו, אחר כך ימשיך החבר הבא ודי. אין טעם. אחרת אנחנו נשב כאן סתם עד שתים עשרה בלילה ולא יהיה שום ערך לכל מה שנאמר כי אף אחד לא שומע את השני. זה הכל.
- גב' נורית אבנר:** אבל איזה ערך יהיה לדברים שאנחנו אומרים אם בין כה וכה לא מקשיבים לנו?
- גב' שירה אבין:** אני אעיר כמה הערות אחר כך, אבל זה לא נראה לי פשוט במקום כרגע. אבי התחיל לדבר, קטענו אותו, ומאז הכל-
- גב' רותי גרונסקי:** אולי נחליט, כמו שאני אומרת לילדים, תכתבו את ההערות ואחר כך תעירו.

זה מה שעשית. ילדה טובה.

גב' שירה אבין:

מר אבי גרובר: עוד פעם, רפי, אני חייב לענות לך. כשאתה יושב בדירקטוריון ומביאים את הדו"חות הכספיים, ההצבעה היא סוג של אישור שההליך בסדר. ואז מצביעים בעד או נגד. פה אנחנו לא בהליך כזה של אישור בעד או נגד, אנחנו עכשיו מסתכלים קדימה לשנת 2014, ולכן הדיון פה הוא לא האם הספר, זה לא שהיה לכם שאלות בסוף ועדת הכספים, קיבלתם תשובות להכל, אין פה משהו לא חוקי אז אתם חייבים להצביע בעד. לא. ועכשיו אני אסביר למה אני הולך להצביע נגד התקציב הזה, נגד תקציב הפיתוח, נגד ההלוואות ונגד כל מה שיש פה, כי אני לא יכול להסכים עם מה שיוצא מהספר הזה לא בתקציב השוטף ולא בתקציב הפיתוח.

מותר לך.

מר רפאל בראל:

מר אבי גרובר: עוד פעם, כמו שאמרתי, אני מכיר את הספר הזה טוב, כל שנה הוא כמעט נראה אותו דבר, קצת המספרים משתנים. אנחנו בעיקר מקבלים כל מיני הנחתות ממדינת ישראל, זה נכון, אבל עדיין בתוך הדבר הזה יש פה עניין של איך אנחנו מנהלים אותו והכל, ואני חייב להגיד שכשאני קראתי השנה את התקציב, אתה יודע, אפשר להיות נורא ביקורתי ואפשר להיות גם ציני לא מעט. אני חייב להגיד שאני מודאג. אני בעיקר יוצא מלקרוא את הספר הזה מאוד מודאג. אני מודאג על האופן שבו העיר שלי מנוהלת, ואני תיכף ארחיב, אני מודאג מכל מיני ערכים וסטנדרטים שאני רואה פה כשאני קורא כל מיני סעיפים, אני מודאג מהערכים והסטנדרטים לפיהם היא מנוהלת, אני מודאג מסדרי העדיפויות של העיר שלי, ואני מודאג מאוד מהמצב של העיר שלי והעתיד שלה, בעיקר הכלכלי, ואני עכשיו אתחיל להרחיב. אני אתחיל דווקא בקטע היותר טכני. אנחנו נמצאים בסוף ינואר, רק עכשיו אנחנו מאשרים את התקציב למעשה. בעיריית הרצליה, הרצליה

הלכה לסיבוב שני, התחלף שם ראש עיר, והם הצליחו לאשר את התקציב תוך כדי 2013. אנחנו לא הצלחנו לעמוד במשימה הזאת ואנחנו מסיימים את ינואר ורק עכשיו אנחנו פה. אותו ראש עיר, אותה הנהלת עיר, כולם מכירים את הספר הזה טוב ואנחנו מגיעים רק עכשיו. אם אתה שואל אותי למה זה, אנחנו מגיעים לפה רק עכשיו, אנחנו מגיעים לפה רק עכשיו כי היה איזשהו בור, היה איזה חור בתקציב שפשוט לא ידעו איך לסגור אותו, וחיפשו וחיפשו, ועד שלא הרגישו שאוקיי, מצאנו כל מיני פתרונות, ואפשר להתווכח על טיב הפתרונות, אבל עד עכשיו לא ידעו מה לעשות, וזה היה המצב.

מר טל עזגד: אתה מאמין במה שאתה אומר?

מר אבי גרובר: כן. לגמרי אני מאמין במה שאני אומר. מאוד מאמין בזה. וכשאני מסתכל פה בכל מיני מקומות אני רואה את זה. אני רואה את זה בתביעה בסוף שנה שסגרתם, ובזכות הכסף הזה אתם כביכול מאוזנים, אני רואה את זה בכל המקומות האלה. וכן, אני רואה את זה. אז זו נקודה אחת שהיא מאוד חשובה, וככה מתנהלת העיר. ראש העיר שהוביל את העיר כל השנה, ואת דיוני התקציב היו צריכים להתחיל באמצע השנה, לקראת השנה הזאת, והכל היה צריך להיות מבוסס על תכניות מסודרות, שום דבר מזה לא קורה, ולכן אנחנו מגיעים לסוף שנה ואז צריך להתחיל להשלים את המספרים והיה בור והיה צריך לסגור אותו. בגלל זה אנחנו מגיעים לישיבה הזאת עכשיו. את 2013 סגרנו בגירעון, אני רואה פה 5 מיליון ש"ח, אם אני מסתכל את ההוצאות פחות ההכנסות אנחנו ב-5 מיליון ש"ח גירעון, וגם זה מתבסס על הכסף שהגיע מהתביעה של תע"ש. זאת אומרת, אנחנו לקחנו את הכסף מתע"ש, את ה-9 מיליון ש"ח, וגם אחרי זה אנחנו ב-5 מיליון ש"ח גירעון, ובתקציב של 2014 אנחנו לוקחים כביכול את יתרת ה-12 מיליון ש"ח, אבל כבר יש לנו חור של 5, אז כבר יש לנו איזה 5 של חור חדש, וכשאני

מסתכל על הסעיפים פה, ואני מתחיל לשעמם את עצמי בחלק משיבות התקציב האלה כי חלק מההערות חוזרות משיבה לשיבה.

מר טל עזגד: גם אותנו.

מר אבי גרובר: זה בסדר, אבל הדברים האלה חשוב שייאמרו. יש פה סעיפים שהקשר בינם לבין מה שיהיה בסוף השנה, ואנחנו נחזור לפה עוד פעם, הוא מקרי לחלוטין. תקציב התרבות ברמת השרון לא יהיה 2.7 מיליון ש"ח, בטח לא אם איציק רוכברגר יהיה ראש העיר. לא יהיה. אף שנה הוא לא ירד מ-3.5 מיליון ש"ח, בחגיגות 90 שהתחילו לפני חודש, כביכול, היו צריכות להתחיל לפני חודש, אז הגענו ל-7 ומשהו מיליון ש"ח. בשום שנה לאירדנו את ה-5.3 מיליון ש"ח. גם בשנה שעברה באישור תקציב אישרנו תקציב אחד ובפועל ראינו שזה היה תקציב אחר. אז זה למשל כבר איזה 2-3 מיליון ש"ח שאנחנו נצטרך להביא מאיפשהו. אני מסתכל פה על הוצאות משפטיות וארגוניות של המחלקה המשפטית. השנה הוציאו 2.4 מיליון ש"ח, השנה תקצבנו רק מיליון ש"ח. עכשיו אין, זה לא סכום ריאלי, זה לא סכום אמיתי, זה לא סכום הגיוני.

מר רפאל בראל: יש שם סעיף אחר. זה עבר-

מר אבי גרובר: יש גם תקציב אחר, יש גם במינהל ההנדסי. במינהל ההנדסי הוציאו 3.5 מיליון ש"ח והם מתוקצבים ב-3.5 מיליון ש"ח. זאת אומרת זה שני סעיפים שונים. במחלקה המשפטית נתנו לו מיליון ש"ח לטובת העניין. עכשיו אם אנחנו מסתכלים על חלק מהתביעות שמסתובבות פה וכאלה, ואנחנו מכירים את מה שקורה בעיר, אז אני לא זוכר שנה שזה היה כל כך נמוך. אז זה למשל עוד איזשהו חור כזה שאנחנו כנראה נצטרך לסתום אותו מאיפשהו.

מר גיל גורדון: אבי, יש לי רק משהו קטן.

גב' שירה אבין: אבל גיל, תרשום.

מר רפאל בראל: תן לו לדבר.

מר אבי גרובר: שירה, אין לי בעיה לקיים דיון. עוד פעם, אם יש הערה בעניין מסוים אני בסדר.

מר גיל גורדון: לא נכנס לויכוח, רק נתונים. אנחנו הצגנו פה נתונים של ביצוע בפועל נכון למועד שהכנו את הצעת התקציב. מאז התעדכנו ההכנסות, יש לנו תוספת של 5 מיליון ש"ח למשל רק בארנונה. הנתונים שהלכת ואמרת שחסר 5 מיליון ש"ח, אז תדע שבפועל נכנסו עוד 5 מיליון ש"ח ויש עוד 2 מיליון ש"ח נוספים ממקורות נוספים. כלומר, המצב הוא שאין את הגירעונות שאתה מדבר עליהם.

מר אבי גרובר: אז אין את ה-5 מיליון ש"ח.

מר גיל גורדון: לא, אין את הגירעונות האלה.

מר עידן למדן: אפשר להחזיר את ה-20 מיליון ש"ח ...

מר רפאל בראל: לא לעשות מזה סימפוזיון. גיל, אתה מפריע, תן לו לדבר.

גב' שירה אבין: תרשום את הדברים, בסוף תתייחס. אין טעם. אנחנו מתחילים סתם, אבי באמצע, אין מה לקטוע אותו. תמשיך, אבי.

מר אבי גרובר: אני דיברתי על סעיפים בתקציב, שאני אומר עוד פעם, כמו שאמרתי שנה שעברה כשהתחלנו את השנה, שאגודת הספורט מגוונים והתרבות לא קיבלו מספיק, בסוף השנה ב-29/12 אישרנו להם עוד

כסף, שידענו כבר בתחילת השנה שלא יהיה, ואת הפעילויות עצמן עשינו במאי, יוני ויולי. לדעתי זה גם יקרה השנה. אגודת הספורט, אנחנו אמנם מאשרים פה 6.5 מיליון ₪, ואגודת הספורט צריכה עוד 1,450,000 ₪. היתה ישיבה באוגוסט שבה דובר במפורש, מנכ"ל אגודת הספורט אמר: אני בשביל הפעילויות שאתם הטלתם עליי לא צריך 6.5, אני צריך כמעט 8 מיליון ש"ח. גיל התחייב שיהיה את הכסף הזה. אז כרגע אנחנו מאשרים לו 6.5 מיליון ש"ח, הוא כבר הוציא 700,000 ₪ מזה. אני רואה פה את הפרצוף, אז אני במקרה הבאתי את העמוד, אני יכול לקרוא. מר גיל גורדון: "1,453,000 ₪ מבקשים פה תוספת. אני הסברתי שהסכום הזה, שעכשיו דיברתי על התוספות, עלול להגיע ל-1.5 מיליון ₪. כל זה אתם מדברים, אני הבהרתי שזה יאושר, אם בכלל, שכן ב-2014 וכאלה, אין היום בפועל כיסוי תקציבי, יהיה אותו בינואר במקרה הטוב". אז אנחנו מגיעים לינואר וצריך את ה-1.4 מיליון ש"ח האלה, שעוד פעם, זה כסף לטובת פעילויות של הזה, ואין את הכסף הזה. שלא לדבר על זה שגוף נורמאלי, ממשלה והכל, משאירים איזושהי רזרבה. אין פה שום רזרבה בתקציב. אז עוד פעם, אנחנו נגיע לסוף שנה ואנחנו נידרש מאיפשהו להביא את העוד כסף הזה. אני מסתכל פה על הסעיפים, יש פה יותר מדי סעיפים שהפער בין התכנון לביצוע הוא די גדול. עשיתי איזה בדיקה, סדר גודל, אני מקווה שאני לא טועה, אבל סדר גודל של 20% מהסעיפים, אפילו אולי יותר, הפער בין הביצוע לבין המתוכנן הוא מעל 30%, שזה הבדלים מאוד גדולים. אתם יודעים, עוד פעם, זה ניהול, הרי כשאתה מתכנן בתחילת שנה פעילות אתה צריך להיות סביב ההוצאות שהיו לך, אתה צריך לדעת לאן אתה הולך. כשיש בכל כך הרבה סעיפים פערים אז יש איזושהי בעיה. אז זה נכון שחלק מהסעיפים זה סעיפים של 40,000 ₪ שהופכים ל-60,000 ₪, אז זה אפשר להבין, זה חלק מהחיים, וגם כל ארגון שהוא חי ודינמי יש שינויים, אבל כשאני מסתכל על שמירה במבני העירייה

ומתקניה שתוקצב ב-550,000 ₪ והביצוע בפועל הוא 2.2 מיליון ש"ח, שזה לא הובא לשום אישור תקציבי, מדובר פה על עבודות שבוצעו ומישהו אישר אותן, השמועות בעיר לאן הלך הכסף הזה מאוד ברורות, וזה לא תקין. זה מצב לא תקין. וכשאני אומר שאני מודאג, אז אני מאוד מודאג, כי סכומי כסף פה עפים לטובת כל מיני, עוד פעם, לפי אותם דברים לטובת מקורבים וכאלה.

גב' דברת ויזר: תחזור עוד פעם על מה, דברת לא הבינה.

מר אבי גרובר: סעיף 7222.750 – שמירה במבני העירייה ומתקניה. תקציב 2013 מעודכן 550,000 ₪, ביצוע בפועל 2.2 מיליון ש"ח. אני מבין שלמשל חלק מהכסף הלך לשמור על גלילות, על מתחם גלילות. פחדו שהאדמה תברח. הבדואי שם, מישהו שומר על בדואי שעוד שם. הבדואי עוד שם.

???: יש משטרה במדינת ישראל, למה אנחנו צריכים לשלם?

מר יעקב קורצקי: אתם מדברים על דברים שבכלל אין לכם מושג בהם ואתם מדברים על זה בכלל.

מר אבי גרובר: כן, אין לי מושג איפה הכסף. לאיפה הלך הכסף?

מר יעקב קורצקי: אתה מדבר על דברים שאין לך מושג, אבי.

מר אבי גרובר: לאיפה הלך הכסף?

מר יעקב קורצקי: אני לא רוצה להפריע לך. תמשיך, בסוף.

מר אבי גרובר: אתה רוצה את השם של הבנאדם שקיבל חלק מהכסף? בוא, נו. אני בכוונה לא רוצה להגיד שמות.

מר יעקב קורצקי: אתה מדבר על דברים שתיכף יפריכו אותם בשנייה.

- מר אבי גרובר:** אני לא רוצה להגיד שמות, אבל כולם יודעים-
- מר יעקב קורצקי:** אבי, כשאתה תצא אחר כך אני מבטיח לך, אין לך מושג על מה אתה מדבר, אבל תמשיך.
- מר אבי גרובר:** יש לי מושג.
- גב' שירה אבין:** טוב, בואו, אבי.
- מר אבי גרובר:** ואני לא רוצה להיכנס לזה.
- מר יעקב קורצקי:** אני לא רוצה להפריע לך, ואתה יודע שאני מכבד אותך. לפי החוק אתה יודע שיש לך 10 דקות ואנחנו כבר מעל 10 דקות, אבל דבר.
- !!!:** אני נותנת לו את ה-10 דקות שלי.
- מר יעקב קורצקי:** שייקח גם ממני. אתה רואה שאנחנו לא רוצים, אנחנו רוצים לכבד אותך, אבל אתה מדבר על דברים לפעמים שאין לך בהם מושג, אחרי כן יפריכו אותם בדקה. תמשיך.
- מר אבי גרובר:** אני מדבר על זה שאם הגעת ל-550,000 ₪ שתוקצבת, אתה צריך לבוא לפה-
- מר יעקב קורצקי:** אז אני אומר לך, תמשיך.
- מר אבי גרובר:** אתה צריך לבוא לפה ולבקש את ההגדלה של זה.
- מר יעקב קורצקי:** בסדר, אבי, תמשיך.
- גב' רותי גרונסקי:** זה מינהל תקין.

מר אבי גרובר: אתה לא יכול לקחת פי 4 ולהודיע לי את זה בסוף השנה.

מר גיא קלנר: רגע, מה אתה אומר, אבי? שהוצאנו כסף על שמירה ללא צורך?

מר אבי גרובר: כן. לטובת אנשים מסוימים שרצו ביקרם.

מר עידן למדן: או בהוצאה הרבה יותר גבוהה ממה שהיית יכול לעשות בפועל.

מר אבי גרובר: איפה אישרו את זה? הרי זו עבודה קבלנית.

מר גיא קלנר: זו טענה אחרת.

מר טל עזגד: אבי, אני מציע באמת בידידות שתיזהר בלשונך עם כספים שמועברים למקורבים וכאלה. הרי גם ככה הפצתם שכבר הייתם ביאח"ה, אז תנו להם לחקור וזהו. שמענו את הסיפור הזה.

מר אבי גרובר: על זה עוד לא הייתי.

מר טל עזגד: הבנתי. על דברים אחרים הייתי.

מר אבי גרובר: אני אלך ליאח"ה כל פעם שצריך ללכת וכל פעם שאני אקבל מידע שהוא מספיק חמור, אני אלך ליאח"ה, עם כל הכבוד. גם איציק מאוד מהר יודע מה הולך שם.

גב' שירה אבין: די, חבר'ה, בואו נתכנס בחזרה לענייני התקציב.

גב' רותי גרונסקי: אם אבי אומר זה מיותר? שמעתם מה טל אמר?

מר גיא קלנר: מה טל אמר?

גב' רותי גרונסקי: טל אמר שאבי כל פעם הולך ליאח"ה.

מר טל עזגד: אני לא אמרתי.

מר גיא קלנר: יש הבדל גדול, הוא אמר לו שאם יש לו טענה שילך ליאח"ה.

מר טל עזגד: אני אמרתי ואני עומד על מה שאמרתי. אמרתי ליעקב לעזוב את העניין הזה, בין כה הפצתם שהלכתם ליאח"ה.

מר אבי גרובר: אני אמרתי בהתחלה שאני מודאג מהתקציב הזה, שאני בעיקר מודאג ממנו, ואני אומר לך שזה מאוד מדאיג אותי ההתנהלות הכספית הזאת, שבה סעיפים מסוימים מתוקצבים בסכום מסוים ואחרי זה בפועל אנחנו מגלים שאין קשר בין מה שאנחנו מאשרים פה לבין הביצוע בפועל. כשאשרנו פארק בהתחלה של 20 מיליון ש"ח, ואנחנו היום מגלים שיש פה 24 מיליון ש"ח לטובת להשלים את העלות של הפארק, שלא היה את הכסף הזה בשנת 2013, אבל היה מאוד חשוב לגמור אותו בזמן ב-2013 כדי לשים את השלט ממול ולחנוך אותו ברוב הדר ופאר, לא היה לנו כסף. זה מאוד מדאיג אותי שעירייה מתנהלת ככה. כי אנחנו מתחילים את השנה במינוס גדול בתקציב פיתוח, עם כסף שאנחנו ב-2014 לא יודעים מאיפה להביא את הכסף, אז אנחנו לוקחים הלוואה ועושים כל מיני פעולות. צורת ההתנהלות הזאת מאוד מדאיגה אותי כתושב וכמקבל החלטות בעיר הזאת.

מר גיא קלנר: אבי, אני חייב להגיד מילה. יש הבדל גדול בין לטעון טענה שאומרת הוצאנו יותר כסף ממה שהיינו צריכים ולא אישרנו את זה בדרך, שזה נון, אבל אני יכול לחיות איתו, לבין לבוא ולהגיד: הוצאנו כסף ללא צורך ומזרימים אותו למקומות שאלוהים יודע מה, ואתה מרמוז-

מר טל עזגד: לא, הוא אמר את המילה מקורבים.

מר גיא קלנר: שזו אמירה שבעיניי היא אמירה מסוכנת, ואני מציע לך ממנה ללכת סנטימטר אחורה. לגבי נוהל של אישור תקציב בנקודות זמן רלוונטיות, זה משהו אחר.

מר רפאל בראל: גם אני מצטרף אליו.

מר עידן למדן: כמה פעמים אישרת תקציב בדיעבד?

מר טל עזגד: זה בדיוק מה שהתכוונתי קודם, שאמרתי שאפשר לדבר על תקציב ולא לדבר...

מר אבי גרובר: אני קיבלתי תשובה.

גב' שירה אבין: אבי, בואו נמשיך.

מר רפאל בראל: אבי, תשקול את המילים שלך.

מר אבי גרובר: אני שוקל כל מילה, תאמין לי. אני גם עורך דין, אני מבין את המשמעות. אני שוקל מאוד את המילים שלי.

מר רפאל בראל: לטובת העניין.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה מאוד לטובת העניין שכסף ציבורי, לא מתנהגים איתו בזהירות הראויה. אני חושב שזה מאוד לעניין.

מר טל עזגד: אם אתה יושב ואומר לפרוטוקול שכסף הולך למקורבים אתה כנראה לא כזה...

גב' שירה אבין: אני רק רוצה להגיד משהו, אני לא רוצה לתת ציונים אחד לשני. כולם כבר עברו את גיל 18, כל אחד המילים שהוא יגיד, הוא יעמוד מאחוריהן, זה הכל. מה, אני מליצת יושר של מישו כזה או אחר?

כל אחד הוא איש גדול, עבר את הגיל המתאים, אנחנו יכולים להגיד לו מה להגיד, כל אחד אדם מכובד וכל אחד יגיד את מה שיש לו להגיד, זה הכל. אחר כך מי שיגיד דברים והם לא יהיו מדויקים, הוא יכול לשאת בתוצאות, זה הכל. אבל לדעתי אין מה. כן, אבי.

מר אבי גרובר: עכשיו קצת לנושאים הפחות טכניים והיותר חשובים, כמו שאני רואה את זה. יש לנו בעיה קשה בחינוך ברמת השרון. כשאני מסתכל על בתי הספר היסודיים, שזה לדעתי הבסיס להכל, ואנחנו רואים שיש את הדר ואת אמירים עם 5 כיתות א' שנה הבאה, ואנחנו מסתכלים על אוסישקין של 800 ילדים כמעט באוסישקין, ואנחנו מסתכלים על אורנים וקריית יערים שאמורים להיות אתרי בנייה בשנה הבאה, אני מסתכל על זה ואני נזכר שאני בפברואר 2010 הצעתי שנקים פה ועדת מומחים שתכין לנו תכנית חומש בתחום החינוך, והתשובה היתה שפירקו את ועדת החינוך למעשה, איציק הודיע מאותו רגע שהיא פוליטית ולכן היא לא תתכנס יותר, ואנחנו משלמים את המחיר הזה היום. אז כשאומרים שפתאום בשנתיים שלוש האחרונות גילינו שיש ילדים ברמת השרון, הילדים האלה נולדו ברמת השרון, הם הולכים לגני ילדים של אפס-שלוש, שמשום מה אנחנו בעירייה כמעט ולא קיימים שם בכלל, שזו גם החלטה של עיר, הם נמצאים פה, קיימים פה, ואם היינו מסתכלים שנים קדימה אז לא היינו מגלים פתאום שיש לנו את הילדים האלה, אלא היינו יודעים והיינו מתכוננים לזה. עוד פעם, אני שמחתי לראות שפתאום יש תקציבים לתכנית אב בחינוך, אז אני רק מוסיף-

גב' שירה אבין: תודה שתכנית האב גם תוקצבה בשנה שעברה וכבר התחילה בשנה שעברה. רק תדייק.

מר טל עזגד: גם כשעושים משהו טוב זה סוג של...

- גב' נורית אבנר:** לא תוקצבה, ואם לא היינו לוחצים על זה-
- גב' שירה אבין:** מה זאת אומרת לא תוקצבה? אבל גם ב-2013 כבר היתה תכנית אב לחינוך שעובדת בשטח עם אנשים מקצועיים.
- גב' נורית אבנר:** אז איפה התכנית?
- גב' שירה אבין:** את חושבת שתוך יומיים עושים תכנית כזאת?
- גב' נורית אבנר:** כמה זמן לוקח לעשות תכנית אב?
- גב' שירה אבין:** תכנית רצינית לוקח זמן.
- מר אבי גרובר:** אני אשמח לראות את תכנית האב. אני מודה שאני נהייתי קצת סקפטי על הקטע הזה של תכנית אב לחינוך.
- גב' שירה אבין:** זכותך.
- מר אבי גרובר:** כי כשאנחנו פה דנו בקיץ על הנושא של להכניס מפעילים פרטיים בצהרונים, מפעילים נוספים בצהרונים, אמרו לי תכנית אב, וכבר המון זמן כל פעם כשעולה יוזמה אז אומרים שמחכים לתכנית האב. אז תכנית האב הזאת מתבוסשת ולא באה ובינתיים הדברים קורים בשטח ואנחנו נתפסנו לא מוכנים לדבר הזה. אני חושב שזה צריך להיות מאוד ברור ולא צריך בשביל זה תכנית אב, שלא יכול להיות בית ספר יסודי שיש בו מעל 600 ילדים. אנחנו צריכים לשים לנו יעד של 29 ילדים בכיתה, זה צריך להיות יעד ברור. יש פה מתקנים, יש פה מבנים. אם היינו נערכים כמו שצריך בראייה של שנים קדימה היינו מוכנים לזה ולא היינו מגיעים לשנה הזאת כמו שאנחנו מגיעים אליה, ואם אנחנו מסתכלים בגנים, כמה גנים אנחנו חדשים בונים השנה, 6? עוד 6 גנים?

- גב' שירה אבין:** כמה גנים נבנה לשנה הבאה אתה שואל?
- מר אבי גרובר:** בתקציב הזה אנחנו רואים עוד 6 גנים. 3 בפלמ"ח-
- גב' שירה אבין:** 2 בתאנה, 2 בנווה גן.
- מר אבי גרובר:** בלי עין הרע, חבר'ה צעירים זה טוב ואני אוהב את זה.
- גב' שירה אבין:** כולנו.
- מר אבי גרובר:** וזה בריא לעיר. אוכלוסייה צעירה היא בריאה לעיר, רק שצריך להיות מוכנים לזה. וכל הילדים האלה, רובם הם לא בנו פה שכונות אדירות ב-3, 4, 5 שנים האחרונות. נווה גן, וגם שם ידענו את המספרים פחות או יותר, ומשום מה, יותר מדי קרוואנים שם, אבל בתוך רמת השרון הוותיקה, נכון, יש מגמה שהדור שלי חוזר, המגמה הזאת כבר קורה מעל עשור, וזה הכי טוב בעולם וכיף לי לבוא לגינה ולראות את כל החבר'ה שלי מבית הספר, אבל בתי הספר לא מוכנים, ומי שמשלם את המחיר זה הילדים שלנו, שמגיעים לבית ספר עם 800 ילדים, זה נורא. בית ספר אוסישקין לא היה צריך להיות במצב הזה. אני חושב שלמשל אפשר לקחת את אור השחר ולהפוך אותו לבית ספר ממלכתי רגיל ולהשתמש בו. יכול להיות שצריך לקחת את הגינה ברח' הטבק ובמקום לעשות עוד דשא, לקחת את המתחם ההוא, אז אני מבין שזה שצ"פ וצריך להפוך-
- גב' פרח מלך:** וזה חוס, וזה לוקח הרבה שנים.
- מר אבי גרובר:** אבל אתמול אישרנו בקריית יערים, הגדלנו את השטח החוס על חשבון השטח הירוק. אז אפשר.
- גב' נורית אבנר:** וגם באורנים.

מר רפאל בראל: בסדר, אז אתמול אישרנו, אבל זה לוקח הרבה זמן, אתה יודע.

מר עידן למדן: מה עשינו 5 שנים בעניין הזה? זה בדיוק העניין.

גב' נורית אבנר: סוף מעשה במחשבה תחילה.

מר רפאל בראל: אתה התנגדת בכלל.

גב' נורית אבנר: כבר לפני 11 שנים דיברו על בית ספר במורשה, לפני 11 שנים.

גב' פרח מלך: רק עכשיו קיבלנו אישור לזה, נורית. רק עכשיו קיבלנו אישור לזה ממשרד החינוך, כולל... כולל הכל.

גב' נורית אבנר: אם עכשיו לא יהיה תכנון אז גם לא יהיה מקום בבית הספר בשנה הבאה.

גב' פרח מלך: מה לעשות שמסדר החינוך לא מאשר תוספת של כיתות?

מר אבי גרובר: רפי, אני מסתכל על 2016.

גב' פרח מלך: אם אתם רוצים לשאול שאלות תהיו לפחות-

מר רפאל בראל: מותר לך, אתה חייב. לא רק מותר לך, אתה חייב.

מר אבי גרובר: אמרתי שאני מודאג.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: את בכלל לא מבינה בקטע הזה שלא עושים תכנית-

גב' נורית אבנר: אל תגידי לי מה אני מבינה ואת לא מבינה.

מר טל עזגד: את ממש לא מבינה, לפי מה שאת מדברת.

גב' נורית אבנר: אל תגידי לי-

גב' שירה אבין: את לא מבינה, מהסיבה שכשאנחנו מדברים על נווה

גן ואנחנו מדברים על תוספת של בית ספר, אין מה להכניס את זה לתב"ר, כי מי שצריך לאשר את זה ומי שצריך לתקצב את זה, זה משרד החינוך. אנחנו לא מעל משרד החינוך, עם כל הכבוד, וגם לא מעל משרד הפנים. לכן הדברים לא יכולים להיות מתוקצבים. זה שיש תכנון לשלב ג' של בית ספר בנווה גן – יש. זה שהוא לא אושר ע"י משרד הפנים ומשרד החינוך – עוד לא אושר. זה לא דבר שתלוי בנו וזה לא דבר שהתחלנו אותו היום. אז צריך לדייק לפחות.

מר טל עזגד: אבל לצעוק בדמגוגיה זה בסדר שאין בתי ספר.

גב' שירה אבין: זה מה שאני אומרת. את לא צריכה להתקין, אני

אומרת פשוט שבסוגיה הזאת, ויש סוגיות נוספות, שזה לא שלא עשינו או שלא נעשה, כן נעשה, רק שיש דברים שלא אנחנו יכולים לקבל החלטות.

גב' נורית אבנר: בתב"ר עכשיו של בתי הספר לא ראיתי תכנון לבית

ספר שאמור להיות במורשה. שיהיה סוג של סכום כסף לתכנן את בית הספר.

גב' שירה אבין: אני מסבירה שוב, יש דברים שאנחנו צריכים לקבל

קודם כל את האישור של משרד החינוך. עד שלא מקבלים את האישור של משרד החינוך אנחנו לא יכולים לתקצב. עובדה שדברים שכן קיבלנו אישורים תקצבנו אותם, ורואים בשינויים ובדברים שעשינו, וישבנו ביחד בתוך הנושא של ועדת הכספים, ויש הרבה דברים שבנושא של החינוך כן אישרנו, דברים שאנחנו יכולים ומקבלים את האישורים ממשרד החינוך אנחנו עושים.

השלבים של ההתקדמות הם לא תמיד תלויים בנו, וצריך להבין, משרד החינוך לא עובד בקצב שלנו. אז שימו גם את הדברים האלה בפרופורציות.

מר עידן למדן: אפשר לפעמים לתת יותר ממשרד החינוך.

גב' שירה אבין: אנחנו גם ככה נותנים יותר.

מר עידן למדן: כמו שאנחנו נותנים לפעמים. אז כשנוח אומרים משרד החינוך-

גב' שירה אבין: עידן, אבל זה לא בית ספר פרטי.

גב' פרח מלך: בית ספר זה לא עלות של כיתה.

גב' שירה אבין: זה לא בית ספר פרטי.

גב' נורית אבנר: גם אם יש בעיה, אז אפשר לחשוב על מבנים שקיימים ברמת השרון.

גב' שירה אבין: אתה חייב לקבל קודם כל אישור. זה לא רק התהליך של הבנייה.

מר עידן למדן: לקחת מקום שאושר כמוסד חינוכי, כמו ליד המדרשה לאמנות-

גב' שירה אבין: עידן, תן לי עוד משפט ותבין.

גב' נורית אבנר: נכון, ולהסב אותם.

גב' שירה אבין: כשאתה מדבר גם על נושא של בית ספר, אם אתה לא מקבל אישור של משרד החינוך, מה שקורה, אנחנו לא מדברים רק על הבנייה שעולה לדוגמה 12 מיליון ש"ח, אנחנו מדברים על הרישיון, על

האישורים, ואחר כך גם על האחזקה השוטפת. תקחו בחשבון את המכלול, אל תדברו סתם, תזרקו דברים באוויר.

מר עידן למדן: לוקחים בחשבון, רק זה היה צריך לבוא לידי ביטוי ב-5 שנים, אין בעיה.

גב' שירה אבין: אבל זה שנים. גם בית ספר אורנים 5 שנים כבר תוכנן. אתה יודע שעל בית ספר אורנים אנחנו השקענו ב-5 שנים וקיבלנו אישור על מה שעשינו יחד עם ההורים, קיבלנו אישורים של 12 מיליון ש"ח ממשרד החינוך. זה שהדברים לא באו לידי ביטוי זה בגלל שהלכנו יד ביד עם ההורים וההורים רצו לעשות שינויים ועשינו את השינויים. על השינויים היינו צריכים לקבל אישורים חדשים. אז בואו גם נדייק. יש דברים שאתם יכולים להגיד שהם נכונים / לא נכונים, אבל לפחות את הפרטים והנתונים גם צריך לדעת. ויש דברים שגם אתה היית שותף להם במהלך השנים.

גב' נורית אבנר: איך אפשר לדעת אם אין ועדות חינוך כדי לשמוע אותם?

מר רפאל בראל: לא רק שהיה שותף להם במשך השנים, גם הצביע נגדם כל הזמן.

גב' שירה אבין: בואו נגיד שגם לא בתוך ועדת החינוך כל הדברים נעשים ומוחלטים, ויש הרבה דברים שנעשו במשך ה-5 שנים האלה. אבל אני אומרת, אני גם מסבירה דברים, כי כשנותנים נתונים והם לא נכונים צריך להבין את הנתונים הנכונים, זה הכל. אפשר להגיד על בית ספר נראה ככה או נראה אחרת, אבל אני מדברת מבחינת נתונים, יש נתונים וצריך לקבל אותם ולהבין אותם נכון, זה הכל. ולדייק.

מר יעקב קורצקי: שירה, בואי ניתן לאבי לסיים.

גב' שירה אבין: אני אתן לאבי לסיים.

גב' שירה אבין: אבי, אני מתנצלת, הייתי חייבת אבל לתת את הניואנס בשביל לדייק.

מר אבי גרובר: אני אומר עוד פעם, אני אמרתי שהתקציב הזה בעיקר מדאיג אותי, אני מדבר באמת. אני באמת מתכוון לזה. כשאני מסתכל, אני לא מסתכל, אתה יודע, השנה הזאת אנחנו נצטרך לשרוד אותה איכשהו. אני כן מקווה שאולי כן נצליח להיות קצת יותר יצירתיים, למשל לאמץ פתרון כמו אור השחר, שאני יודע שאני לא היחיד שחושב שזה פתרון ראוי. נכון, דברת? יפה. אז דיברנו על זה ואני כן חושב שזה הפתרון בטווח הקצר, ואני מסתכל על 2016 ואני אשמח לראות את אותה תכנית נוחתת פה, ואני אשמח לראות שיש לנו פה איזה רזרבה בתקציב-

מר יעקב קורצקי: מה הפתרון של אור השחר?

מר אבי גרובר: לקחת את אור השחר ולהפוך אותו לממלכתי רגיל.

מר יעקב קורצקי: ומה לעשות עם הילדים של אור השחר?

מר אבי גרובר: נמצא מקום. נווה מגן, רמב"ם, משהו. נמצא מקום ונעביר אותם.

גב' רותי גרונסקי: אמרת שתעשה שם במדרשה.

גב' שירה אבין: אבי, בואו-

מר עידן למדן: העירייה היתה צריכה לתת את הפתרון מבעוד מועד, היו 10 שנים להתארגן, 5 שנים...

מר יעקב קורצקי: אבי, אני חושב שקצת התבלבלת-

- מר אבי גרובר:** למה התבלבלתי?
- מר יעקב קורצקי:** אני אגיד לך למה התבלבלת. היו בחירות-
מר אבי גרובר: יש שם 20 ילד בשכבה. אנחנו עכשיו מדברים...
גב' שירה אבין: לא בצעקות, בצורה נעימה.
מר אבי גרובר: הבחירות היו בשביל זה. אוקיי? בשביל זה היו בחירות. בשביל איך תקציב עיריית רמת השרון יראה, בשביל זה היו בחירות.
מר יעקב קורצקי: היו בחירות לפני 3, 4 חודשים-
מר אבי גרובר: לא בשביל שנשב פה בחדר פעם ביומיים.
מר יעקב קורצקי: אבי, תקשיב לי טוב, אתה קצת מבולבל, חמוד שלי. אנחנו מנסים לכבד אותך.
מר אבי גרובר: סדר אותי.
מר יעקב קורצקי: אתה לובש כאלה גם עם אדום, ואתה יודע שזה לא הצבע האהוד שלך, תתחיל להירגע.
מר אבי גרובר: פה אני אוהב את כולם.
מר יעקב קורצקי: האנשים פה בעיר הזאת הם אנשים, כבר אמרתי לך את זה, מספיק אינטלגנטים-
מר אבי גרובר: מה זה קשור הנאום הזה?
מר יעקב קורצקי: הם יודעים את מי הם בוחרו.

- מר אבי גרובר:** תתייחס למה שאמרתי.
- מר יעקב קורצקי:** הם יודעים את מי שהם רוצים שינהיג את העיר הזאת.
- מר אבי גרובר:** יעקב, תתייחס למה שאמרתי.
- גב' שירה אבין:** די, בואו.
- מר יעקב קורצקי:** אנחנו מנסים להתייחס, אתה בינתיים רק מורח, זה הכל מסביב. אמרת ולא אמרת כלום.
- מר אבי גרובר:** אני מדבר בדיוק-
- מר יעקב קורצקי:** אמרת ולא אמרת כלום.
- גב' שירה אבין:** אני מבקשת.
- מר עידן למדן:** למה בחדרי חדרים מעבירים ביקורות ובתכלס זה לא בא לידי ביטוי בכלום? אתה בעצמך מעביר ביקורת.
- מר יעקב קורצקי:** אני תמיד אומר את מה שיש לי.
- מר עידן למדן:** ואתה לא עושה עם זה שום דבר. בסופו של דבר אתה מרים את היד.
- מר יעקב קורצקי:** נורית.
- גב' נורית אבנר:** מה נטפלת אליי היום?
- גב' שירה אבין:** יעקב, יעקב.

מר יעקב קורצקי: מר אסולין היקר, קודם כל רפואה שלמה. אבי,

סליחה, היתה פעם אחת שישבתם עם גיל ואני לא ירדתי להפריע?

מר רפאל בראל: יעקב, בוא לא נעשה מזה סימפוזיון.

גב' שירה אבין: אבי, אתה רוצה להמשיך?

מר אבי גרובר: אני מנסה.

גב' שירה אבין: אני מבקשת שקט. אבי, תמשיך בבקשה.

מר אבי גרובר: עוד נושא בתחום החינוך, שלדעתי לא מקבל פה

פתרון ראוי, וכן מדינת ישראל יצרה איזשהו כלי, זה הנושא של ניהול עצמי.

אנחנו פה למעשה, יש את המינימום שעושים שמדינת ישראל מקציבה איזה

סכום של כסף ואנחנו מעבירים אותו לטובת בתי הספר, אבל מי שמכיר קצת

את הניהול העצמי זה משהו הרבה יותר גדול מזה. אנחנו יכולים להעמיד

לטובת בתי הספר את המתקנים של בתי הספר וזה ייצר הכנסות, זה כרגע עוד

לא קורה, תקנו אותי, זה קורה? זה לא קורה?

גב' פרח מלך: זה קורה, אנחנו בתהליך, אנחנו כבר עושים את זה.

מר אבי גרובר: עוד פעם, התהליך והתהליך, אוקיי. כשאני אראה

את זה, אם תביאו את זה לאישור אני מבטיח להצביע בעד.

גב' פרח מלך: אוקיי, תזכור, אני רושמת.

מר אבי גרובר: בינתיים זה לא פה.

גב' שירה אבין: אתה גם מוזמן לבוא ולקבל את האינפורמציה.

מר אבי גרובר: את יכולה לשאול חלק מהמנהלות-

- גב' פרח מלך:** אני אראה לך גם את הספר של התקנון-
- גב' נורית אבנר:** אנחנו באמת רוצים לדעת.
- מר אבי גרובר:** שמשרד החינוך קיים-
- גב' פרח מלך:** בטח שכן.
- גב' נורית אבנר:** אז תזמינו אותנו.
- גב' שירה אבין:** אבל אני הזמנתי אתכם, קבעתי שתי ישיבות...
- מר אבי גרובר:** שמשרד החינוך קיים יום עיון בנושא של ניהול עצמי, אני פגשתי שם את המנהלים של בתי הספר. אני אומר, אני בנושא של ניהול עצמי, אני תומך גלוי של זה...
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** יפה, אבל זה עוד לא בא לידי ביטוי פה.
- גב' פרח מלך:** בסדר, זה בתהליך.
- מר אבי גרובר:** אני פה כדי להצביע על דברים.
- מר טל עזגד:** אבל זה לא בא לידי ביטוי.
- מר אבי גרובר:** אם אני אראה אותם קורים, נכון, זה לא בא לידי ביטוי, זה לא קיים פה, וכשזה יהיה קיים פה אני אברך על זה ואני אשמח, אבל זה כלי שיכול ללכת לטובת הילדים שלנו, כרגע הכסף נשאר במקומות אחרים.
- גב' פרח מלך:** לא, זה עובר לבית הספר.

- מר אבי גרובר:** הוא נשאר במגוונים וב...
- גב' פרח מלך:** לא, זה עובר לבתי ספר.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** החוג עובר לבית הספר?
- גב' דברת וייזר:** אבי, אתה אומר דברים לא מדויקים.
- מר אבי גרובר:** אני אשמח לתקן את עצמי.
- גב' דברת וייזר:** בתי הספר מקבלים הקצבה רבעונית והם כבר קיבלו את המנה הראשונה.
- מר רפאל בראל:** אולי תתנו לאבי שיסיים. אבי, אתה כבר מורח את הזמן מעבר לכל פרופורציה.
- מר אבי גרובר:** מדברים על הדברים שחשובים לי.
- גב' שירה אבין:** אתם מפריעים לו כל דקה.
- מר רפאל בראל:** אל תעשה מזה סימפוזיון.
- גב' שירה אבין:** לא להפריע אז הוא ידבר.
- מר אבי גרובר:** אני אעשה מזה מה שאני רוצה.
- מר רפאל בראל:** אני אהרוג אותך.
- מר אבי גרובר:** אתה לא תהרוג אותי. אתה אומר את זה וצוחק. בפרוטוקול זה נשמע נורא, 'אני אהרוג אותך'.

מר גיא קלנר: אבי, אני לא רוצה לבאס אותך, אבל נגמרו גם ה-10 הנוספות.

מר עידן למדן: קורצקי נתן לו גם את ה-10 שלו.

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי שאני אתן לו מהזמן שלי. יש לך שתי שניות ממני.

גב' שירה אבין: אבי, תמשיך בבקשה.

מר אבי גרובר: גם הנושא הזה, זה משהו שעידן דווקא הוביל אותו בקדנציה הקודמת, נושא של גני הילדים של אפס-שלוש, שאנחנו ממשיכים להתעלם ממנו לגמרי. הייתי שמח לראות את זה קורה, זה לא קורה בכלל.

מר טל עזגד: לא הבנו, אם תוכל-

מר אבי גרובר: יש גני עירייה של אפס-שלוש? העירייה עושה משהו בנושא של אפס-שלוש? גנים, פעוטונים של גילאי אפס-שלוש? יש משהו שהעירייה עושה? יש משהו? אין כלום. העירייה לא קיימת שם.

מר טל עזגד: מה עידן הוביל, לא הבנתי. את מה הוא הוביל? את הרעיון.

מר אבי גרובר: הוא דיבר על זה, כן.

מר טל עזגד: יש הבדל.

מר אבי גרובר: למשל איפה הבזק שנתתם אותו לאיזה מישהו...

גב' פרח מלך: זה לא שלנו בכלל.

מר יעקב קורצקי: זה מבנה פרטי, אבי.

מר אבי גרובר: זה היה חוס, אמרתם שנורא קשה לשנות את החוס...
 ...

מר טל עזגד: עוד שנייה תגיד שאנחנו מכרנו אותו וגם קיבלנו על זה אחוזים. נו באמת. על המבנה של בזק, אנחנו נתנו אותו למישהו?

מר גיא קלנר: אבי, זה אותו גורם מהאבטחה או שזה מישהו אחר?

מר טל עזגד: לא, זה מקורבים אחרים.

גב' שירה אבין: יש חלוקה. כן, הלאה.

מר אבי גרובר: נקודה הבאה שאני רוצה להתייחס אליה זה הנושא של התמיכה בקבוצות הייצוגיות.

מר יעקב קורצקי: רגע, עוד דקה, אבי.

גב' נורית אבנר: תן לו לסיים.

מר יעקב קורצקי: רגע, נורית, סליחה.

גב' נורית אבנר: אבל אמרת שלא תפריע לו ותיתן לו לסיים.

מר יעקב קורצקי: אל תעשי לי ככה, זה פוגע בי.

גב' נורית אבנר: אני א עושה לך ככה, אני עושה לך ככה.

מר אבי גרובר: כן, יעקב.

מר יעקב קורצקי: לפני שנה וקצת הגיע לפה חוק טרכטנברג. איזה עירייה בארץ הרימה את הכפפה?

כולם הרימו את זה.	<u>מר אבי גרובר:</u>
לא נכון.	<u>גב' פרח מלך:</u>
	(מדברים ביחד)
וגם עמדו במועד בתחילת השנה.	<u>:???</u>
לא נכון. בהרצליה לא עברו למאה אחוז יישום	<u>:???</u>
	בשלב...
לא רק בהרצליה.	<u>גב' שירה אבין:</u>
בתל אביב הגדולה לא...	<u>גב' פרח מלך:</u>
די, אבי.	<u>גב' שירה אבין:</u>
וגם פתחה את זה מיד אחרי...	<u>מר עידן למדן:</u>
	(מדברים ביחד)
כמה מיליוני שקלים מהתקציב הנוכחי הולכים	<u>מר אבי גרובר:</u>
	לטובת-
10.	<u>גב' פרח מלך:</u>
לטובת הגנים ש-	<u>מר אבי גרובר:</u>
10 מיליון ש"ח שאנחנו רוצים לבנות. תקשיב, זה	<u>גב' פרח מלך:</u>
	עולה כסף.
סבבה, יכול להיות, אני רק...	<u>מר אבי גרובר:</u>

- גב' שירה אבין:** בואו. עידן, אתה רוצה לדבר היום גם?
- מר אבי גרובר:** יכול להיות שעירייה אחרת... קר מהכסף שיש לה ובגלל זה לא יכלה לבנות-
- מר עידן למדן:** אני נותן לאבי גם את הזמן שלי.
- מר טל עזגד:** להכל אני יכול להאמין, אבל זה שאתה לא תדבר?
- מר עידן למדן:** וטוב עשית שלא האמנת.
- מר רפאל בראל:** סליחה, הוא דיבר 6 שעות בוועדת הכספים. 6 שעות.
- גב' שירה אבין:** טוב, יאללה, בואו נתכנס בחזרה.
- מר רפאל בראל:** הוא דיבר בשבילך בריבוע.
- מר אבי גרובר:** לא הייתי בוועדת כספים.
- (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** די, אני מבקשת.
- מר רפאל בראל:** דווקא את היית בסדר, הוא דיבר את כל ה-6 שעות.
- מר אבי גרובר:** הנושא של קבוצות הספורט, הקבוצות הייצוגיות של רמת השרון. אני חשוב שאנחנו עדיין מתקצבים את זה בהרבה יותר מדי כסף. הכמעט 7 מיליון ש"ח שאנחנו שמים פה זה עדיין סכום גבוה מדי, בטח כשאני מסתכל ומשווה את זה להשתתפות שלנו באגודת הספורט. לא יכול להיות שאנחנו ניתן לטובת הקבוצות הייצוגיות יותר משאנחנו נותנים לאגודת הספורט. אולי זה טיפה ככה דמגוגי באיזשהו מקום, כי איך אפשר

להשוות אחד לשני. אני חושב שכן יש פה איזשהו מסר, וכשהורים נדרשים לשלם 4,000 ומשהו שם לחוג זו הוצאה מאוד גבוהה וזה ברור שאם היינו יכולים לשים שם עוד מיליון-שניים לטובת העניין אז זה היה מקל על הרבה הורים שפנו אליי, תיכף אני אתייחס לנושא של איך אנחנו עוזרים לחבריה היותר חלשים.

מר טל עזגד: אין ילד ברמת השרון שרוצה לשחק משהו, גם אם אין לו כסף אני לא יודע למה, ולא משתתף בחוג. אין דבר כזה. לא קרה מעולם. עזוב את הדמגוגיה, 'פנו אליי הורים'. פעם אחת לא פנית אליי.

מר אבי גרובר: אני לא אמרתי פנו אליי.

מר טל עזגד: אמרת הרגע 'פנו אליי הורים'.

מר אבי גרובר: אמרתי שיש הורים שקשה להם להחזיק את החוג.

מר טל עזגד: אז הם לא משלמים.

מר אבי גרובר: לא כולם פונים אליך. תתפלא שלא כולם פונים אליך.

מר טל עזגד: אין אחד שלא פנה או ששמעתי גם בסתר שלא קיבל-

מר אבי גרובר: אני אמרתי שיש ילד שלא הולך? אני אומר לך שיש הורים ברמת השרון-

גב' נורית אבנר: דווקא הבעיה עם אלה שמתביישים לבקש.

מר אבי גרובר: נכון. יש הורים ברמת השרון שלא-

מר טל עזגד: אז תעשה את הכל בחינם, ככה אף אחד לא יתבייש.

מר אבי גרובר: אני לא אמרתי לעשות בחינם.

גב' נורית אבנר: דרך הרווחה אולי אפשר לאתר אותם, לא יודעת.

מר טל עזגד: ומה עושים במחלקת הרווחה כשמישהו מתבייש,

אז מגיעים אליו בכוח? זה אותו דבר. מה זה הדמגוגיה בגרוש הזאת? נו באמת. לא קרה ברמת השרון שילד לא היה יכול להתעמל או ללהשתתף בחוג במתנ"סים גם אם לא היה לו.

מר אבי גרובר: אני לא יודע למה אתה קופץ עכשיו.

מר טל עזגד: אני קופץ.

מר עידן למדן: אבל כן קרה שהיה שירות לקוי ושאנשים עזבו,

כולל ילדים ונוער.

מר אבי גרובר: אני אמרתי שהחוגים ברמת השרון, עוד פעם, ואני

יושב בוועד המנהל של אגודת הספורט ואני מכיר את המחירים ואת הנוהל הנכון-

מר טל עזגד: הכי זולים בכל האזור.

מר אבי גרובר: ואני הצבעתי בכל הישיבות, כל ה-5 שנים, הצבעתי

בעד התקציב של אגודת הספורט, כי אני חושב שאגודת הספורט עושה עבודה מאוד טובה ומאוד יפה, ואני הייתי גאה להיות חלק ממנה. אני רק חושב שאנחנו פה, מקבלי ההחלטות כאן, היו יכולים לתת לאגודת הספורט כביכול את מה שהיא צריכה, את העוד מיליון וחצי, וגם יכולנו לתת יותר. אני חושב שהקבוצות הייצוגיות צריכות למצוא לעצמן ספונסרים, הם לא יכולים

להישען רק על הקופה הציבורית ועל מה שמקבלים מהטוטו וכאלה. אנחנו לא יכולים להיות הפטרונים של הקבוצה והכל עלינו.

מר יעקב קורצקי: התחלנו.

מר אבי גרובר: כמה שנים התחלנו?

מר טל עזגד: מעניין אותי אם כשאתה טיילת עם אורנה אוסטפלד ורחל אוסטרוביץ' וניסית לעזור להן, אם אמרת להן 'לכו תחפשו ספונסרים'.

מר אבי גרובר: גם. הן יודעת שגם. הן יודעות את דעתי בעניין והן לא לוקחות כסף כמו הכדורגל. אתם לא מקיימים את נוהל התמיכות כמו שצריך.

מר טל עזגד: מה זה קשור אחד לשני? הן לא מביאות קהל כמו בכדורגל באופן יחסי.

מר אבי גרובר: כמה בא קהל לכדורגל?

מר טל עזגד: אבל באופן יחסי.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אני יושב שם כל משחק, אני יודע כמה אנשים באים לכדורגל, ואני רוצה להגיד לך משהו. אני חושב שהקטע של למדוד את המקצועות הייצוגיים דרך הקהל-

מר טל עזגד: אני מודד רק את בני הנוער. אותי לא מעניין הייצוגיים. אני אפתיע אותך, מבחינתי אפשר לסגור את שתי הקבוצות.

- גב' נורית אבנר:** הנה, זו הזדמנות נהדרת.
- מר אבי גרובר:** אז אני לא בעד לסגור. אני לא יודע אם אני בעד לסגור.
- גב' נורית אבנר:** אתה לא בעד, אנחנו בעד.
- מר אבי גרובר:** אני לא יודע אם אני בעד לסגור, אבל אני לא בעד לתת...
- גב' נורית אבנר:** העירייה לא צריכה להחזיק קבוצה.
- גב' שירה אבין:** בואו ניתן לו לסיים ואחר כך נוכל לדבר.
- מר יעקב קורצקי:** בלי קבוצה ייצוגית ילדים לא ירצו להיות פה...
- גב' נורית אבנר:** מי משחק בקבוצה הייצוגית? יש שחקן אחד מרמת השרון?
- מר יעקב קורצקי:** בטח. יש לנו שחקן שהיום כל מדינת ישראל מדברים עליו, ואבי יודע שגם הקבוצה שלו...
- גב' נורית אבנר:** מי זה, זה זה שהימר על הכסף?
- מר אבי גרובר:** בן רייחן.
- מר יעקב קורצקי:** אלא דווקא מחוץ לרמת השרון, וזה קורה בכל העולם, לצערנו.
- מר אבי גרובר:** בכל משחק שאני יושב, כל הקבוצות שיש פה, אני יודע בדיוק כמה קהל יש, ואני לא חושב שזה הפרמטר היחידי שאני לפיו צריך לשפוט.

מר יעקב קורצקי: אבי, אתה יודע שאנחנו מתחילים לקצור את הפירות. את כל העבודה הקשה אתה מתחיל עכשיו לקצור, אבי.

מר אבי גרובר: כמו שבחינוך היינו צריכים להסתכל שנים קדימה, ועוד כש... היה בקבוצה אמרתי לו אתה חייב להביא ספונסר, אתה לא יכול לחיות מהעירייה, ואני אומר את זה גם היום.

מר יעקב קורצקי: לכן גם נורית וגם אתם, שתדעו, שהכדורגל, ואני אחד מאלה שאם לא הכדורגל, היום אמנם אני בכיפה והכל, אם לא הכדורגל, תקשיבי לי טוב-

מר אבי גרובר: יעקב, אני לא אוהב את זה, זה דמגוגיה, שילדים במחלקת הנוער של רמת שרון היו מתגלגלים לפשע אם לא היה כדורגל. די.

מר יעקב קורצקי: לא אמרתי לפשע.

גב' שירה אבין: יעקב, אבי.

גב' נורית אבנר: ...בספורט ובנתינה.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר משהו. שנייה, יעקב.

גב' נורית אבנר: אנחנו מדברים על הקבוצה הבוגרת.

מר יעקב קורצקי: הם מדברים על דברים שאין להם מושג.

גב' שירה אבין: בסדר, רגע. אני לא הקצבתי על השעון-

גב' רותי גרונסקי: אפילו בכדורגל מדברים על זה שאין קבוצה בכל אזור השרון שהעירייה שלה מממנת בסכומים כאלה את הכדורגל.

מר אבי גרובר: בכל הארץ, לא רק באזור השרון.

גב' רותי גרונסקי: בכל הארץ. הבעל שלי יושב ורואה ספורט מהבוקר עד הערב, הוא אומר שכולם צוחקים על רמת השרון איך העירייה מממנת כאלה סכומי כסף.

מר יעקב קורצקי: לכן, הנה, הורדנו.

גב' שירה אבין: 2.2.

מר יעקב קורצקי: יש התחייבויות.

מר אבי גרובר: הכל ביחד. בכדורגל הורדתם מיליון ומשהו.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתה רוצה את הפירוט המלא? שמת 3.6 לכדורגל, שמת 2.1 לכדורסל, שמת 300,000 להפועל מורשה, שמת 600,000 לכדורגל נשים. אתה רוצה? אני יודע, יש לי תשובות.

גב' רותי גרונסקי: אתה אומר משהו אחד וכתוב פה משהו אחר.

גב' שירה אבין: בקצב הזה, אבי יסיים רק מחר בבוקר, כי לא נותנים לו לסיים. לא עמדתי עם סטופר, ואני אומרת שוב, אנחנו מכבדים אחד את השני, אבל אי אפשר. אנחנו לא נוכל להמשיך להתנהל כך כשכל אחד מפריע לשני. אבי, בוא תסיים, ואני מבקשת להיות בשקט.

מר אבי גרובר: עוד דבר שחסר מבחינתי בתקציב זה כל הנושא של אוכלוסיות של בעלי מוגבלויות. אין פה מספיק פתרונות ברמת שרון, הם צריכים לנסוע למוסדות חינוך בערים אחרות, אין כמעט פתרונות בתוך רמת שרון, ולי זה עזוב על המצב הזה. אני חושב שאנחנו צריכים למצוא לזה פתרונות. אמרתי עוד פעם ואני חוזר על זה, ברמת שרון, התחלתי להגיד את

זה קודם בנושא של המחיר של החוגים, יש פה המון דברים שהם מאוד יקרים ברמת השרון, כל הנושא של יוקר המחיה פה, עלות ההשכרה של הדירות, אנחנו לא עושים מספיק תמ"א, החוגים יקרים, אין פעוטונים. זה נושא שהוא בעייתי.

גב' שירה אבין: שום דבר לא טוב פה?

מר גיא קלנר: רגע, את זה אני חייב להבין. איך אין תמ"א...

מר טל עזגד: כשיושבים בוועדת משנה חבורה שמחבלת, אז אין תמ"א. שלא עוזרת להעביר תמ"א.

מר אבי גרובר: לא מביאים אישור שנה, כמעט שנה יושב פה יזם שהיה אמור הנושא שלו לעלות לדיון אתמול בפעם ה-18,530.

מר גיא קלנר: זה קשור לתקציב, אבי? אל תהיה דמגוג.

מר אבי גרובר: כן. כשרצינו לעשות פה מינהלת החדשות עירונית, ואני אמרתי שתהיה פה מינהלת התחדשות עירונית שתדחוף את הנושא של התמ"א, אז נתנו את זה לחברה הכלכלית שלוקחת על זה כסף וזה לא עבד, ואין פה מינהלת התחדשות עירונית. ורמת גן, שהקימה מינהלת התחדשות עירונית-

מר גיא קלנר: ברמת גן יש יותר מדי התחדשות עירונית, ועצרו את זה, אם כבר מדברים על זה.

מר אבי גרובר: אבל פה אין כלום, וזה סוף סוף מתחיל לזוז קצת.

מר גיא קלנר: גם פה זז.

מר אבי גרובר: זז קצת, וזה היה יכול לזוז הרבה יותר.

מר גיא קלנר: אבי, זה לא קשור לתקציב.

מר אבי גרובר: זה קשור. אם אתה נותן למהנדס העיר 3 אדריכלים, 3 מהנדסים, 3 עורכי דין שיושבים אצלו ועוזרים לאנשים לדחוף את זה, ואתה מוכן לשאת את העלויות בטווח הקצר, אתה מרוויח בטווח הארוך. אתה יכול להתווכח איתי עד מחר, זו התפיסה שלי, זה אני מאמין בזה. כנראה שאנחנו לא באותו מקום.

מר גיא קלנר: תמ"א 38 זו סוגיה שרק לאחרונה בכל הארץ התחילה לזוז.

מר אבי גרובר: 7 שנים זה קיים.

מר גיא קלנר: רמת השרון יחסית לגודל האוכלוסייה שלה מבצעת הרבה תמ"א 38, ויש הרבה תכניות, ובכל מקרה זה לא קשור לתקציב.

מר אבי גרובר: אתה לא ידוע כלום, אתה לא מבין בזה.

מר גיא קלנר: אתה מבין הכל.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: מה זה קשור לתקציב?

מר רפאל בראל: תנו לו לדבר, אתה 40 דקות...

גב' שירה אבין: שנייה.

מר רפאל בראל: 40 דקות אתה מפטפט. די.

מר טל עזגד: תנסה להבין למה בהרצליה.

גב' שירה אבין: טוב, בואו רגע נמשיך. אבי.

מר אבי גרובר: אני לא רואה שפה זה... בחלק מהמקומות.

גב' שירה אבין: אני מבקשת שוב מכולם רגע להירגע, לרשום בצד את הדברים שאתם רוצים להגיד. אני אתן לכם עוד עטים וניירות. עכשיו אבי בוא תתכנס ותסיים. אני רק מקווה שבתוך כל הנאום יש אולי לפחות דבר אחד טוב.

מר אבי גרובר: יש. נגיד בסוף דבר אחד טוב, ואז כולם מחכים, הנה, אולי המשפט הבא יבוא הדבר הטוב. נושא איכות הסביבה – אין מנהל אגף איכות הסביבה ברמת השרון.

!!!: מחלקה מספיק.

מר אבי גרובר: מי שמנהל את זה, בכלל תחום האחריות שלו זה משהו אחר, הוא בנאדם יקר ובנאדם טוב ובנאדם שעובד המון שנים, זה איציק כהן, אבל עם כל הכבוד, הוא לא מנהל, זה לא התחום שלו. הוא יו"ר ועד והוא אחראי על הנושא-

גב' פרח מלך: לא קשור לוועד.

גב' שירה אבין: הוא מנהל מחלקת תברואה.

מר אבי גרובר: הגנת הסביבה זה נושא מאוד חשוב. להעסיק פה מנהל אגף עם לשכה ומזכירה זה סיפור של 300, 400, 500-

גב' פרח מלך: יהיה.

מר אבי גרובר: בשקט. אני מניח שזה סדר הגודל.

- גב' פרח מלך:** יהיה. יש מנהלת... ויהיה מנהל מחלקה.
- מר אבי גרובר:** עוד פעם, 'יהיה יהיה' -
- גב' פרח מלך:** צריך מכרזים. רותי תשב במכרז ותראה שאנחנו הולכים לזה.
- מר אבי גרובר:** כשאני אראה את זה, זה כרגע מיליון ש"ח שקיים -
- מר עידן למדן:** איפה הוא מתקצב? אין את התקציב.
- מר רפאל בראל:** רגע, למה אתה עוזר לו? הוא יודע, תאמין לי, הוא יודע לדבר.
- מר אבי גרובר:** אם היה מנהל אגף לאיכות הסביבה, מישהו ש-dedicated לעניין, הוא למשל היה יודע ללכת למשרד להגנת הסביבה -
- מר טל עזגד:** אז לא היו כותבים בידיעות אחרונות שהעיר מזוהמת.
- מר אבי גרובר:** הוא היה הולך למשרד להגנת הסביבה, הוא היה יודע שם למצוא את כל הקולות קוראים שמתפרסמים שם ואת המיליונים שמדינת ישראל מחלקת -
- גב' פרח מלך:** אנחנו שם אבל.
- מר אבי גרובר:** איפה? איפה אתם שם?
- גב' פרח מלך:** בקול קורא אנחנו שם.
- מר אבי גרובר:** באיזה קול קורא? הוצאות לפעולה באיכות סביבה - 500,000 ₪. כמה אתם יכולים?

גב' פרח מלך: כי אתה לא מכיר אותו. אתה רוצה, אני אתן לך העתק של זה.

מר אבי גרובר: כל קול קורא זה 500,000 ₪?

גב' פרח מלך: לא, 7 מיליון ש"ח בסיום הפרויקט.

מר אבי גרובר: אבל איפה?

גב' פרח מלך: אתה לא יכול לראות אותו, כי זה מתוקצב. כל שנה אתה מקבל חלק ממנו.

מר אבי גרובר: ויש רק אחד?

גב' פרח מלך: כן.

מר אבי גרובר: אז אני ישבתי פה עם גופים בתוך עיריית רמת השרון שאמרו לי שאם היינו ממנים מנהל אגף איכות סביבה, יכול להיות ואנחנו מצאנו פה, אני לא רוצה להיכנס לכל השיחה, אבל אני אומר לך שאנחנו מפספסים את מה שאנחנו יכולים, אין ברמת השרון התייחסות-

גב' פרח מלך: אבל עניתי לך בתחילת הדברים שלך ואתה חוזר על זה.

מר אבי גרובר: אם אני מסתובב בערים אחרות-

גב' פרח מלך: אמרתי לך, יש מנהלת מדור כרגע והולך להיות מנהל מחלקה לזה. גם אני חושבת שצריך להיות מישהו שבא עם הזה.

מר עידן למדן: מי זו מנהלת המדור?

גב' נורית אבנר: איפה זה מתוקצב פה בשירותי הסביבה?

יש מכרז למנהל מחלקה.	<u>גב' פרח מלך:</u>
אבל איפה בתקציב? איפה יש משכורות?	<u>גב' נורית אבנר:</u>
	(מדברים ביחד)
מה שהיה בשנה שעברה, הוסיפו 200,000 ש"ח, אין פה	<u>גב' נורית אבנר:</u>
	שום דבר.
הוא יהיה מנהל אגף.	<u>מר אבי גרובר:</u>
לא, הוא לא יהיה אגף.	<u>גב' פרח מלך:</u>
לא יהיה אגף? מה ההבדל בין אגף ומחלקה?	<u>מר אבי גרובר:</u>
גודל...	<u>גב' פרח מלך:</u>
גם השכר.	<u>!!!:</u>
	(מדברים ביחד)
אבל תראי לי בתקציב איפה זה-	<u>גב' נורית אבנר:</u>
תיכף יענה לך פרץ.	<u>גב' פרח מלך:</u>
זה יהיה. זה יבוא בעדכון תקציב.	<u>מר אבי גרובר:</u>
יענו לכם, רשמו את זה, תקבל תשובה.	<u>גב' שירה אבין:</u>
אבי, מעניין אותך תפקיד כזה?	<u>מר גיא קלנר:</u>
הייתי רוצה להיות אחראי על התחום הזה. אתה	<u>מר אבי גרובר:</u>
	אחראי עליו, לא?

מר גיא קלנר: אני אחראי עליו, אתה תראה שינוי גדול בקדנציה הקרובה.

מר אבי גרובר: אני אשמח מאוד.

מר גיא קלנר: אני מזמין אותך להיות חלק מהשינוי.

מר אבי גרובר: יש שם בוועדה הזאת מהסיעה שלי, מישהי שהיתה בסיעה שלי, ואתה תראה שהיא תשמח לעזור לך לקדם הרבה יוזמות בעיר.

גב' שירה אבין: אנחנו מברכים את כל השותפים.

גב' פרח מלך: אגב, זו ועדת חובה, הוא תיכף צריך לכנס אותה.

מר אבי גרובר: אל תדאגי, אם הוא לא יכנס אותה אנחנו נדאג שהוא יכנס אותה.

מר גיא קלנר: יש כבר, יום חמישי הבא לדעתי.

גב' פרח מלך: אתה רואה, קורים גם דברים טובים.

מר אבי גרובר: נושא של למשל התייעלות אנרגטית, אם אתה עובר פה על הסעיפים אתה רואה שאנחנו מוציאים מיליונים על עלויות של חשמל, ואם אנחנו לוקחים מישהו, לוקחים את הפרויקט הזה יפה, אז תעבדו על זה. הנה סקר, אנחנו לא עושים עכשיו תכנית אב, אנחנו עושים סקר, סבבה.

גב' פרח מלך: מה לעשות, זה עובד ככה. עושים סקרים ואז מקבלים את הממצאים ואז מתחלים לפעול.

מר אבי גרובר: אני ישבתי עם מישהו שמתעסק בתחום, אז הוא אומר לי למשל שהוא בא למבנה והוא שם שנאי שמורדי מ-235...

מר טל עזגד: תאמין לי, גם אנחנו ישבנו עם אלי הדר את אותן סיפור.

מר אבי גרובר: אבל לא רואים את זה, זה לא נמצא בשום מקום.
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: יאללה, אני ממשיך. בנושא הזה בכלל שלא ידבר על כל הנושא של מחזור, אנטנות סלולריות, גינות כלבים, שבילי אופניים, שהיה פעם פה ככה איכשהו שבילי האופניים עוד פעם נעלמו, היתה סיעה שהיה לה חשוב והיא נעלמה וככה זה גם נעלם.

גב' שירה אבין: אנחנו לא העלמנו אותה.

מר אבי גרובר: אנחנו לא העלמנו אותה, אבל הדברים שכאילו אישרנו רגע לפני הבחירות נעלמו יחד איתה משום מה, ואני לא רואה אותם פה, וזה נושאים שחשובים לי והם לא נמצאים פה. רמת השירות שתושבי רמת השרון מקבלים מהעירייה עדיין לא מספיק טוב, והאחרונים שאפשר להאשים אותם זה העובדים. זה גם אחד מהטקסטים פה שאני חוזר עליהם. בחלק מהמחלקות אין מספיק אנשים בשביל לתת את השירות כמו שצריך לדעתי, לפעמים הם צריכים עוד תוספת. אני חושב שזה לא יכול להיות שאנשים שולחים מכתבים לעירייה ולא מקבלים שום התייחסות ותשובה חודשים ושנים. אנחנו לא מצליחים להגיע לתכנית יהיה בסדר על מישהי שקיבלה קנס בלי שום סיבה.

???: אתה יכול לתת דוגמה בבקשה?

גב' שירה אבין: שתושבים כותבים?

מר אבי גרובר: כן, הנה, גברת שבאה, היא גרה בחו"ל, והשכן שלה החליט שהכלב שלה, בזמן שהיא גרה בחו"ל, טייל ברחובות רמת שרון. היא באה ואיך שהיא נחתה בארץ שמו לה עיקול על החשבון. זה עובד נורא מהר הנושא הזה. איך שאתה עובר בביקורת גבולות נופל לך עיקול על החשבון. היא התקשרה למרכז גבייה ואמרו לה: 'גברת, תשלמי ואחרי זה תבררי את זה'. היא שלחה מכתבים ושלחה מכתבים, וזה עלה בתכנית 'יהיה בסדר', אני לא מאמין שאת לא יודעת מזה.

גב' פרח מלך: לא.

מר אבי גרובר: דובר העירייה שם הגיב כמה עיריית רמת שרון חשוב לה לנקות אחרי הקקי של הכלבים.

גב' פרח מלך: אני לא עוקבת אחרי כל מכתב שיוצא מכל-

מר אבי גרובר: דובר העירייה דיבר בתכנית, אבל אני ראיתי את ההעתקים של המכתבים, שהיא שולחת מכתבים והיתה אצל ראש העיר גם בפגישה, העורך דין שלה היה, וחודשים על חודשים לא מקבלת תשובה. אני חושב שזה לא סביר ולא תקין.

???: זה לא נכון. קיבלה תשובה אישית ממני, קיבלה תשובה מסודרת. זה לא נכון.

מר אבי גרובר: אני חושב שיש לי פה אפילו את המכתב 'הועבר לטיפול', 'הועבר לבדיקה', 'הועבר לזה', 'הועבר לזה'. עד שהיא לא עלתה לתכנית לא הודיעו לה שהקנס בוטל.

מר רפאל בראל: זה מקרה אחד.

מר אבי גרובר: ביקשתם דוגמה. אני יכול להביא מלא אנשים-

- מר רפאל בראל:** 25.. ואתה עוד מדבר.
- גב' שירה אבין:** חבר'ה, עוד שתי דקות. באמת, אבי, תתכנס.
- מר רפאל בראל:** אני מבקש להגביל זמנים.
- מר אבי גרובר:** ...לא מסוגל לתת שירות, וככה זה נראה.
- גב' שירה אבין:** אבי, עוד שתי דקות.
- מר יעקב קורצקי:** יאללה, אבי, שתי דקות, סייס.
- גב' שירה אבין:** אני מבקשת, שתי דקות יש עוד לאבי, אף אחד לא מדבר, רק אבי.
- מר יעקב קורצקי:** עכשיו משהו חיובי, שתי דקות.
- מר אבי גרובר:** דבר אחרון. עוד פעם, הבשורה היחידה שאני רואה בתקציב הזה מתחבאת לו באיזה סעיף של פחות ממיליון ₪ בתב"ר, וזה באמת הנושא הזה של הפיתוח של הרב מכר, התכנון בינתיים, זה תב"ר מס' 71 שמראה כמה שנים הוא קיים.
- !!!:** עכשיו אנחנו דנים-
- גב' שירה אבין:** לא, אני לא נותנת לו לדבר עוד פעם, מה אתה חושב?
- מר אבי גרובר:** אין לי בעיה, אין לי הרבה מה להגיד עוד פעם. ה... של רמת השרון תלוי ביכולת שלנו להוציא את הפועל מהר את המתחם הזה. אתה אמרת את זה, ובקטע הזה, מה שנקרא, חבר'ה, אמרתי שאני מודאג, זה הנושא שהכי מדאיג אותי, באמת, זה היכולת שלנו לממן את הפעילויות שלנו.

כי אם השנה לקחנו איזה 12 מיליון ש"ח פה בתקציב ואנחנו כאן מלהטטים עם כל התביעות וכאלה, אז שנה אחת לקחנו הלוואות ושנה אחרי זה תביעה ועוד פעם תביעה. זה ייגמר מתישהו הטריקים האלה. ואם אנחנו לא נדע את הנושא של הרב מכר לפתח ומהר, אז ה-60% האלה יגדלו, כי נווה גן תמשיך להיות מאוכלסת והתמ"א 38 שקורה יותר מהר ועוד כל מיני פרויקטים, וזה יהפוך ל-60, 65 ו-70 אחוז, וכמו שאתה אומר, אנחנו מארנונה לא מרוויחים כסף.

מר גיל גורדון: למגורים.

מר אבי גרובר: ארנונה למגורים. מהחישוב שאתה נתת פה, 60% מהארנונה מגיעה ממגורים, ומי שקורא, יש המון כתבות על זה בזמן האחרון, ערים לא יכולות להתקיים בשוטף במצב כזה.

גב' שירה אבין: אין לנו ויכוח. אתה רואה, יש משהו שאנחנו לא מתווכחים עליו.

מר אבי גרובר: אנחנו צעקנו על זה, 10 שנים ראש העיר הנוכחי נמצא פה, וזה משהו שלדעתי הוזנח ב-10 שנים האלה, אני שמח לראות פה סוף סוף, אני מקווה, אני חולם שהדבר הזה ישתנה. קחו אותו כפרויקט, תעשו את זה, תקחו אותו כדבר הכי חשוב לעיר הזאת וטוסו עם זה. ואם צריך לשים פה כסף לטובת הפיתוח-

גב' שירה אבין: עידן, אתה בא אתנו לטיסה?

מר אבי גרובר: לטיסה?

גב' שירה אבין: אמרת 'טוסו עם זה', אז שאלתי אם אתה בא.

מר אבי גרובר: אני באופוזיציה, באופוזיציה לא מזמינים לטיסה.

אבי, מצד אחד אתה טוען לשחיתות לגבי ה...	<u>הערה מהקהל:</u>
לא אמרתי שחיתות.	<u>מר אבי גרובר:</u>
דוד, אני ביקשתי משהו. חבר'ה, מספיק.	<u>גב' שירה אבין:</u>
אני אמרתי שלא צריך לשים מאות אלפי שקלים-	<u>מר אבי גרובר:</u>
אבי, אל תענה לו, אני מבקשת.	<u>גב' שירה אבין:</u>
כדי לשמור על החול בגלילות. זה מה שאמרתי.	<u>מר אבי גרובר:</u>
אם היית שואל את השאלה-	<u>הערה מהקהל:</u>
דוד, אני ביקשתי משהו.	<u>גב' שירה אבין:</u>
אני בכוונה קצת ציני על זה, בסדר?	<u>מר אבי גרובר:</u>
תן לו, נו, דוד, עוד 10 שניות.	<u>מר יעקב קורצקי:</u>
אבי, אבי.	<u>גב' שירה אבין:</u>
אם אתה רוצה לתת כסף, בסדר.	<u>מר אבי גרובר:</u>
אבי, אני ביקשתי חצי דקה ואתה מסיים, זהו.	<u>גב' שירה אבין:</u>
סיימתי.	<u>מר אבי גרובר:</u>
אני מודה לך.	<u>גב' שירה אבין:</u>
שאלה רק.	<u>גב' רותי גרונסקי:</u>
על תב"רים?	<u>גב' שירה אבין:</u>

גב' רותי גרונסקי: לא, בתקציב רגיל. אני שואלת את השאלה. הנה, סימנתי את זה בוורוד. אני רוצה לדעת מה זה אומר שמירה במתחם גלילות, שהיה אמור להיות 1.44 מיליון ש"ח וירד ל-600,000.

גב' שירה אבין: יפה, תקבלי אחר כך תשובה.

גב' רותי גרונסקי: בשמחה.

גב' שירה אבין: עידן?

מר עידן למדן: רוצה להתחיל הלאה?

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, אני מבקשת מכס, באמת, מכולם. אם אתם רוצים, יפה.

מר רפאל בראל: 10 דקות, מותר לו.

גב' שירה אבין: אני לא אמרתי שאסור לו. יקבל את זמנו. אף אחד לא יקבל את זמנו. אבל אני מבקשת, עידן מדבר 10 דקות ואף אחד לא נכנס לדבריו. תרשמו את הדברים, אחר כך תעירו. כן, עידן.

מר עידן למדן: אני הייתי בוועדת הכספים, זו כבר קדנציה שנייה. אנחנו כמרצ באמת ניסינו כמה וכמה פעמים לעשות שינויים פה, שינויים שם, הרבה פעמים קיבלנו הבטחות, תמיד יש האמירות האלה של תכנית אב או הקמת ועדות או דברים כאלה, שממזמזים את הדברים בעוד שנה, בדרך כלל ממסמסים אותם, ואחר כך אנחנו רואים בסופו של דבר את אותו התקציב ואת אותו התקציב ללא שינוי וללא שום בשורה חדשה. מה שנקרא שבמערב אין שום חדש. ישבתי בוועדת הכספים, דווקא כן ניסיתי קצת יותר להיות פוזיטיבי ולראות אם אפשר כן לשנות דברים. הדבר היחידי שהצלחתי בכל זאת פתאום להעלות, אחרי ששנה אני שומע שמדברים על תכנית אב לחינוך,

זה באמת לתקצב את תכנית האב לחינוך. ועל כך תמיד נאמר מעט מדי ומאוחר מדי. מתחילים לדבר על תכנית אב לחינוך ומחליטים לאמץ את הרעיון באמת לתקצב את הדבר הזה.

גב' שירה אבין: ממשיכים.

מר עידן למדן: לא ממשיכים, שנה שעברה זה לא תוקצב.

גב' שירה אבין: בטח שזה תוקצב.

מר עידן למדן: זה לא תוקצב. לא מופיע שום סעיף תקציבי בתכנית אב.

גב' שירה אבין: בתוך התקציב של החינוך.

מר גיל גורדון: זה לא יצא בסעיף נפרד.

גב' שירה אבין: אני מתנצלת, אבל אתה אומר פשוט שלא היה, אז אני אומרת לך שהיה.

מר עידן למדן: לא מופיע. אני רואה דברים שמופיעים-

גב' שירה אבין: אני אראה לך איפה.

מר עידן למדן: אני רואה דברים שמופיעים בסעיף תקציבי, ולא בכדי באמת בסופו של דבר אישרנו 200,000 ₪, המון כסף לאותה תכנית אב לחינוך.

מר אבי גרובר: בסוף תגידו שצריך...

מר רפאל בראל: למה אתה מפריע לו?

מר אבי גרובר: בסוף יגידו שאין חטיבת ביניים...

מר עידן למדן: שאני שומע על תכנית האב לחינוך, ואני באמת מחפש אותה ורוצה ומברך את דברת שלקחה על עצמה את הסמכויות ואת הניהול, אבל צריך גם לתת את הכלים, צריך לתת את האמצעים. אני מסתכל על כמה תקצבנו תכנית אב לתנועה. תכנית אב לתנועה תקצבנו בערך ב-700,000 ₪. תכנית אב לשילוט, שעד היום לא ראיתי שום טיוטה אפילו שלה, משנת 2012, תוקצבה ב-700,000 ₪. ולעומת זאת, תכנית אב לחינוך, שאני שומע שבאמת מדברים על דברים נורא יפים-

מר טל עזגד: ישבת לפני שבועיים בוועדה והציגו לך את הדברים, אמרו לך שתוך כמה שבועות אנחנו מציגים תכנית אב. אז למה שוב הדמגוגיה? הרי ישבת בוועדה לפני שבועיים.

מר עידן למדן: באיזה ועדה? אני שומע את זה כבר למעלה מחצי שנה.

מר טל עזגד: בוועדת שילוט.

גב' שירה אבין: נכון, ועשו עבודה מדהימה. טוב, יאללה, בואו ניתן ואחר כך נתייחס.

מר טל עזגד: עם כל הכבוד, קודם כל צריך להציג את זה ליו"ר הוועדה ואחר כך שיציגו את זה בפניך לחברי הוועדה.

מר עידן למדן: כשתוצג התכנית נראה, אבל לא זאת הבעיה, אדון טל.

מר טל עזגד: מה הבעיה?

מר עידן למדן: הבעיה היא שאתה מקציב תכנית אב לשילוט, אתה מקציב קרוב ל-700,000 ₪ ותכנית אב לחינוך 200,000 ₪, ואתה בא ואתה מדבר עכשיו, דיברו עם ההורים, דיברו על רצון בין השאר להפוך ל-4-8. לא יודע אם זה נכון או לא נכון ועד כמה זה רציני, ובהחלט אני מברך על החשיבה, אבל כדי לחשוב על הדברים האלה צריך לתקצב אותם, צריך לשמוע מה אומרים. כדי להחליט עכשיו אם דווקא בקריית יערים אנחנו צריכים להוסיף 5 כיתות. 5 שנים אמרו לנו אין בעיה בכיתות, בסוף סיימנו עם קרוואנים באורנים ועכשיו פתאום רצים לקריית יערים להוסיף שם כיתות.

גב' שירה אבין: זה ממש לא עכשיו פתאום.

מר עידן למדן: אף אחד לא בא ואמר 'רגע, הנה, הצפי שלנו ששם אנחנו צריכים'. זה פתרון שנראה פתרון של לסתום חורים. זה פתרון שנראה סתמי ובא ברגע אחד. למה? כי יש שם זכויות בנייה. אפשר שם יותר בקלות להוסיף את זכויות הבנייה. הדברים הללו זה דברים שפועלים, הייתי רוצה לראות את תכנית האב לחינוך, לראות איפה אנחנו צריכים, לראות מה אנחנו אמורים לקבל. אני ראיתי שהיה סקר בעניין הצרכים העירוניים לקראת אותם פינויים בינויים. אחד מהדברים שאנחנו מתבססים עליהם זה על להפוך בתים פרטיים, לתת להם היתר לשימוש חורג לגנים. על זה העירייה מבססת תכנית עתידית של בנייה במתחם פינוי בינוי אילת?

גב' שירה אבין: מה? אני לא מבינה מה שאתה אומר, מצטערת.

מר עידן למדן: מה לא הבנת?

מר יעקב קורצקי: שמת את כולם בהלם, אף אחד אפילו לא רוצה לענות לך.

גב' שירה אבין: לא הצלחתי להבין על מה אתה מדבר, באמת.

מר עידן למדן: עשינו סקר, פרוגרמה לצרכי ציבור, בין השאר הפרוגרמה לצרכי ציבור מתבססת על כך, כדי להראות שיש לנו מספיק מקומות לציבור, בין השאר על לתת היתר לשימוש חורג. זה לא בסיס של לעשות פרוגרמה לצרכי ציבור.

גב' פרח מלך: הפרוגרמה לא אושרה בכלל, עם כל הכבוד, עידן.

מר רפאל בראל: רגע, עזבו אותו, בחייכם.

מר עידן למדן: אתם נתתם את הפרוגרמה. בכל מקרה-

גב' פרח מלך: סליחה, היא בכלל לא התקדמה אפילו.

מר עידן למדן: זה אתם הצגתם את זה כדי שיאשרו פינוי בינוי.

מר אבי גרובר: אז התשובה אנחנו בונים-

גב' שירה אבין: טוב, אבי.

מר עידן למדן: כדי לעשות את הפינוי בינוי אתם באתם עם הפרוגרמה לצרכי ציבור. זה מה שהצגתם לציבור.

גב' פרח מלך: הנקודתית של ההנדסה, שהוצגה בוועדה לבניין עיר? על זה אתה מדבר?

מר עידן למדן: מה שהוצג לנו בוועדה לבניין עיר?

גב' פרח מלך: אוקיי, לא הבנתי על מה אתה מדבר.

מר עידן למדן: על בסיס הפינוי בינוי, על כך אני מדבר. עוד פעם, סקר רמזורים אני רואה 450,000 ש. זה כבר דברים שאני אומר, הדברים נראים פה לא ראויים בעיניי, לא רציניים, אני הייתי רוצה לתת את התקציב

ולתת את הכלים לדברת ולוועדת החינוך כדי שיגיעו באמת להחלטות מושכלות. התכנית לתקציב אב לחינוך, ודווקא בגלל הדחיפות, ואנחנו יודעים שיש דחיפות, ואני שמח מאוד שמהאמירה שארגון ההורים החדש והניסיון של ההורים להתקומם אז הם כבר לא פוליטיקאים אלא מתחילה איתם הידברות. אני מאוד מברך על כך.

גב' שירה אבין: עם מי?

גב' דברת וייזר: לא, אין הידברות איתם. מדברים רק עם הוועד היישובים.

גב' שירה אבין: ההידברות רק עם ועד ההורים היישובים.

גב' דברת וייזר: לא תהיה הידברות איתם.

מר עידן למדן: שמתחיל להיות איתם שיתוף פעולה.

גב' דברת וייזר: לא, זה חשוב להדגיש את זה. אנחנו מדברים עם נציגי ההורים ועם הוועד היישובי, ולא עם אנשים פוליטיים שרוצים להקים גופים אחרים.

מר עידן למדן: זה לא אנשים פוליטיים. לקחו את הוועדה לכל ההורים, אני מברך על זה. התפתחתם, זה דבר נכון, כבר דבר חיובי לקבל את ההורים.

מר אבי גרובר: הוועדה לאיכות הסביבה פותחת את שעריה לכולם, גם ועדת חינוך יכולה לפתוח.

מר גיא קלנר: בכיף, כולם מוזמנים.

מר עידן למדן: אני יודע שיש קבוצה נוספת, שנקראת 'מפסיקים לשתוק כמו דג', וגם כן התארגנה לקראת הבחירות, ואני יודע שדברת נכחה באחת מהפגישות יחד עם טל. דובר אתם על כך, הובטח להם שהולכים לעשות תכנית אב-

גב' דברת וייזר: 'די להיות דגים'. הם כתבו בפייסבוק-

מר אבי גרובר: כתבו בפייסבוק שהבטחת להם מלא דברים.

גב' דברת וייזר: 10 מיליון ש"ח.

מר אבי גרובר: הדגים היום שרים.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: היתה פגישה בנושא מתקני ספורט.

מר אבי גרובר: איפה זה?

מר עידן למדן: אז בין השאר היתה פגישה בנושא מתקני ספורט לפני פחות מחודש, ונאמרו הבטחות ע"י סגן ראש עירייה וע"י חברת מועצה, בין השאר...

מר אבי גרובר: איפה? זה לא בתב"ר. הם לא צריכים להיות בתב"ר.

גב' דברת וייזר: מה שנקבל מהטוטו.

מר עידן למדן: זה גם לא בתקציב. אוקיי. שום דבר לא צריך שיהיה בתקציב.

גב' דברת וייזר: לא, זה מה שמקבלים מהטוטו.

מר טל עזגד: מה לעשות שכספים מהטוטו...

מר אבי גרובר: איזה אולמות אתם משפצים?

גב' שירה אבין: תן לו לסיים.

מר עידן למדן: בדרך כלל גם בענייני חינוך-

מר יעקב קורצקי: תן לו, יש לו 4 דקות, שיסיים.

מר אבי גרובר: איזה אולמות יש...

מר עידן למדן: בדרך כלל גם בענייני חינוך וגם בענייני רווחה

אנחנו מכינים מראש את התקציב. אנחנו אומרים: אוקיי, זה תוקצב מסעיף זה, תוקצב מסעיף זה, מהיטלי השבחה, מארנונה, מכל מיני דברים. הובטח להם שהולכים להכין תכנית אב לספורט. עוד פעם, אני מחפש את תכנית האב לספורט הזאת, אני לא מוצא אותה. עוד לא דיברתי על האולם בקריית יערים שהובטח להם, אבל זה כבר סיפור אחר.

מר אבי גרובר: תכנית האב לספורט יצאה מזמן. כחבר עמותה אתה

כבר היית צריך מזמן ללמוד ולקרוא אותה, רק שאתה עסוק אולי בדברים אחרים. אבל יש תכנית אב לספורט מוסדרת ע"י ד"ר...

מר אבי גרובר: אני לא קיבלתי שום תכנית אב לספורט.

מר עידן למדן: אני מעולם לא קיבלתי תכנית אב לספורט.

מר אבי גרובר: אולי הבאתם תכנית אב לספורט באגודת הספורט.

מר עידן למדן: היא גם לא הוצגה בפני אותה חבורת הורים.

מר אבי גרובר: אתה הבאת לנו תכנית אב לספורט?

מר טל עזגד: תכנית אב לספורט יצאה לעיונכם.

מר אבי גרובר: לא יצאה. אנחנו לא קיבלנו. אני לא קיבלתי. אני אדבר ביחיד, לא קיבלתי אף פעם שום תכנית אב לספורט.

מר עידן למדן: תכנית אב לספורט מעולם לא הוצגה. אפרופו, גם לאותה קבוצה שאיתה נפגשת, 'די להיות דגים', או איך שקוראים לאותה קבוצה של פעילים עירוניים חיוביים, שרוצים לגלות מעורבות ובאמת לשפר את מתקני הספורט העממי. גם להם לא הוצגה בפגישה תכנית אב לספורט. הובטח להם שהולכים לעשות. אז אני אומר, אוקיי, זה הובטח ב-11/12, היתה הפגישה, ב-29/1, ב-30 אנחנו יושבים, אני רוצה לראות את זה מתוקצב. 100,000 ₪, 50,000 ₪.

גב' פרח מלך: זה מתקני הספורט חלק מזה.

מר אבי גרובר: זה כלום. מה? 500,000 ₪? זה השוטף שיש על העלויות של המתקנים. זה בשוטף.

מר עידן למדן: זה דברים שאת עושה בשוטף, אבל נגיע לתב"רים, נדבר...

גב' שירה אבין: זה לא פייר שאתם עושים את זה על חשבון הזמן של עידן, באמת.

מר עידן למדן: תכנית אב לספורט היא לא קשורה לתב"ר. ושוב אנחנו רואים, כמו כל ההבטחות להורים וההרגעות האלה והניסיון לבוא ולהרגיע עם הסיסמה 'תכנית אב' לכל דבר, יש הבטחות לחוד וקיום לחוד.

מר טל עזגד: תגיד, מה אתה מקשקש? אתה מדבר שטויות. כשאתה עושה הידברות עם תושבים-

מר רפאל בראל: רגע, תן לו לסיים.

מר טל עזגד: תן לי, אני מבקש ממך, רפי. כשאתה עושה על חשבון הזמן הפרטי שלך 24 שעות ביממה בערך הידברות עם תושבים, אז אל תבוא ותגיד לי שאנחנו מוכרים להם סיפורים ותכניות אב. הדברים קיימים.

מר עידן למדן: איפה תכנית אב מתוקצבת?

מר טל עזגד: יש דברים שאתה לא מבין בהם ואני רומז לך לשתוק כי אתה עושה טעות.

מר עידן למדן: איפה ההבטחה לקריית יערים מתוקצבת? איפה הדבר הזה נמצא?

מר יעקב קורצקי: יש.

מר טל עזגד: יש תכנית אב מסודרת וסדורה שתקצבנו אותה כבר לפני קדנציה. התכנית מוכנה, היא יצאה לפועל, על הבסיס שלה-

מר עידן למדן: מעולם לא הוצגה בפני חברי האסיפה.

מר טל עזגד: על הבסיס שלה אנחנו מקיימים ובונים את הדברים, ולכן לא ביקשתי עוד כסף לתכנית נוספת. אני לא צריך את הכסף הזה.

מר עידן למדן: התכנית שאתה טוען שקיימת, אינני יודע מתי היא נעשתה-

מר טל עזגד: התכנית נעשתה ע"י אגודת הספורט.

מר אבי גרובר: כמה כסף יש בה?

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: אינני יודע אם היא צפתה את ההתרחבות של התושבים והיא מעולם לא הוצגה כאן, מה לעשות.

מר טל עזגד: ...על 10 שנים קדימה.

מר עידן למדן: היית צריך להציג אותה. מעולם לא טרחת להציג אותה.

גב' שירה אבין: עידן, לצערי, לשמחתי, אבל בגלל שמפריעים לך אז יש לך עוד שתי דקות. אני מבקשת-

מר טל עזגד: לא, תני לו גם עוד דקה עליי.

מר רפאל בראל: למה? 10 דקות מותר לך.

מר עידן למדן: מותר לבנאדם לדבר 45 דקות.

מר גיא קלנר: אז כל אחד ידבר עכשיו 40 דקות? על מה?

מר רפאל בראל: הוא יו"ר האופוזיציה.

מר עידן למדן: אז אני פשוט אצא מהישיבה.

מר יעקב קורצקי: עידן, אל תעשה לנו את זה. זו גזירה שהציבור לא יכול לעמוד בה.

גב' שירה אבין: עידן, אתה צריך לדבר... צריכה לדבר וכל האחרים גם, אז אני אומרת.

מר עידן למדן: תני לי לדבר, תני לי לסיים-

מר גיא קלנר: בסדר, אבל עידן, יש פה עוד אנשים וכולם רוצים לדבר, אז תיכנסו ללוחות זמנים, עם כל הכבוד. שירה, זה לא לעניין אבל. שיקצבו להם זמנים, עם כל הכבוד.

גב' שירה אבין: אבל אני אמרתי. מה אמרתי?

מר גיא קלנר: די. אפשר לחשוב במה פגעו.

מר אבי גרובר: מה קרה? אז תשב פה עוד 20 דקות.

מר גיא קלנר: אל תנהל לי את הזמן, אין לי עניין לשמוע... כי אני יודע מראש מה תגיד, כי אתה גם לא מחדש שום דבר.

מר אבי גרובר: תשנה קצת את התקציב, אני אשנה קצת...

מר גיא קלנר: הכל בסדר. אני אחדש לך. קח קרטון, תעמוד ברחוב, זה אותו אימפקט. מה אתה רוצה מאתנו?

מר עידן למדן: תן לי לסיים לדבר ותפסיקו להפריע לי.

מר אבי גרובר: איזה אימפקט יש לך?

מר עידן למדן: תנו לבנאדם לסיים, תכבדו-

מר גיא קלנר: אבי, די.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתה בא לפה, הולך. איציק יושב איתך על משהו? איציק יושב איתך באמת על משהו פה בעיר? אתה באמת משפיע?

מר גיא קלנר: מה זה קשור עכשיו? לא הבנתי. על מה אתה משפיע?

מר אבי גרובר: לך תעמוד על קרטון.

מר גיא קלנר: על מה אתה משפיע?

מר אבי גרובר: אני עוד לא משפיע, לצערי.

מר גיא קלנר: אני משפיע פי 10 ממך. מה אתה משפיע? אתה מדבר ומדבר ולא עושה כלום. 3 קדנציות אתה מנסה ומקבל סטירה מהציבור. על מה אתה מדבר בכלל?

מר אבי גרובר: אני פה ביחד איתך.

מר גיא קלנר: אז מה? אני... על עצמי.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: עוד מעט אני... מה קורה לכם? די.

מר גיא קלנר: אתה מפריע... וכלום.

מר אבי גרובר: מה אתה שולח אותו לעמוד על קרטונים?

מר גיא קלנר: מה זה קשור?

מר אבי גרובר: תעמוד על קרטונים בחוץ.

גב' שירה אבין: טוב, די. עידן-

מר עידן למדן: אני יכול לדבר בלי שיפריעו לי?

- גב' שירה אבין:** אני אשמח, אני מאוד משתדלת.
- מר עידן למדן:** לא, כי כל הזמן מפריעים.
- מר יעקב קורצקי:** אל תדאג.
- גב' שירה אבין:** אני הראשונה שמבקשת-
- מר יעקב קורצקי:** זה מוקלט פה הכל, נכון? בוא נחכה...
- (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** יעקב, עוד פעם? אבי, אני מבקשת מכס. יעקב, אני מבקשת, נו די.
- מר יעקב קורצקי:** שאני לא אקנה לך גם קרטון.
- מר אבי גרובר:** אני לא משקיע בזה גם חשיבה.
- גב' שירה אבין:** להוציא אתכם החוצה? מה העניינים? די, נו. עידן.
- מר אבי גרובר:** מה שצריך לקרות יקרה. וזה לא בידיים שלנו.
- גב' שירה אבין:** עכשיו אנחנו ממשיכים לשמוע את עידן, אני מבקשת. כן, עידן.
- מר עידן למדן:** תודה רבה. בקיצור, אני כן חושב שאת הדבר הזה היה צריך לתת לו את הביטוי כאן, ובסופו של דבר מהתקציב הזה אנחנו רואים שבסך הכל מה שהיה הוא שיהיה, ובהחלט יכול להיות בסדר, אני לא אומר שזה לא בסדר, אבל זה לא מצוין כמו שאנחנו מתיימרים להיות. אני בהחלט מברך באמת על המגמה החיובית שאחרי 5 שנים שאנחנו מדברים עליה התמיכה בקבוצות הספורט הייצוגיות סוף סוף בפעם הראשונה ירדה,

והנה נקודה חיובית. מצד שני, אגודת הספורט מתקצבת בחסר, אגודת הספורט מייצגת 5,000 פעילים ופעילות, מהם כ-3,000 ילדים ובני נוער. לא יכול להיות מצב שבעולם שהתקציב הזה עולה על התקציב הזה. שתקציב הקבוצות הייצוגיות יעלה על התקציב של הספורט העממי. חייבים לקצץ אותו לגמרי, להחזיר אותו ל-5 מיליון ש"ח כפי שהיה עוד לפני 3 שנים, וזה היה נכון לעשות בקדנציה הנוכחית, ועכשיו ומהר, ולא להמשיך לגרור את הזמנים. ואת התקציב של אגודת הספורט, התקציב הריאלי שלה יושב על כ-7.5 מיליון ש"ח, אנחנו יודעים את זה, טל, וזה מה שאנחנו צריכים לעשות וככה התקציב צריך להיראות. היה חסר לי פה בהחלט לראות פה, ועוד פעם, אמר אבי שאנחנו חיים את התקציב כבר כמה וכמה שנים, ועדיין אני רואה פה גם את העניין שאני קורא לו או חוסר ניסיון לעשות התייעלות אמיתית או באמת ניסיון לבצע איזושהי חשיבה מחוץ לקופסה. זה בהחלט חסר לי. הדבר הזה בולט גם בכמה וכמה מחלקות, שאפשר היה לעשות את השינויים. הדבר הזה בולט בכמה וכמה מחלקות שבהן תקציבי עלות השכר היא דרמטית לעומת הפעולות, כולל, אנחנו רואים בהרבה מאוד מחלקות עליות גבוהות מאוד בעלויות השכר. זה בולט במיוחד בתחום שהיה בתחום אחריותך, גיא. אני לא זוכר אם גם השנה אתה מחזיק את תיק התרבות. גם השנה?

מר גיא קלנר: כן.

מר עידן למדן: אז שם יש ירידה גבוהה מאוד בפעולות. מעבר לדעתי, שכאמור, כנראה זה לא מייצג, כי בסופו של דבר אנחנו יודעים שהפעולות והופעות הקיץ והאירועים וכל הדברים האלה מגיעים כמעט תמיד במינימום ל-5.5 מיליון ש"ח, 5.3 מיליון ש"ח, ועוד פעם זה מתקצב בנמוך. אבל לדוגמה יש מחלקה מסוימת שבה יש 800,000 ש"ח משכורות, שהתפקיד שלה הוא ביצוע רכישה, ותקציב הרכישה הוא כ-200,000 ש"ח, כשבפועל בוצע

ב-2013 רק 100,000 ₪. אנחנו רואים עוד פעם קיצוץ, אני יכול להגיד את המספר אבל אני לא רוצה לפגוע בכבודם של עובדים.

גב' שירה אבין: אני חושבת שמן הראוי שלא נפגע.

מר עידן למדן: בכבודן של מחלקות. אני מדבר ברמה גלובלית. מי שרוצה יעיין בספר התקציב. אני רואה עוד פעם קיצוץ של העניין של האזרחים הוותיקים. לטעמי, ואני המלצתי כן לבטל את התקצוב של קרן תקדים. לטעמי אנחנו לא צריכים לתקצב אותה, או לתקצב אותה בפחות, ולמצוא דרך אחרת להפנות את התקציב. עוד פעם, במחלקת תרבות וקהילה במכלולה יש מקומות שבהם משכורות שעלו בקרוב ל-50% בקיצוץ פעולות דרמטי, אותו כנ"ל קרה לנו גם בספריות, אנחנו רואים עלייה של כ-40% בעלויות שכר לעומת תקציב פעולות שנשאר אותו דבר. וכך הלאה, אפשר לעבור על הדברים. הדבר בולט במיוחד במחלקת שירות הסביבה ואיכות הסביבה, ופה אבי אמר, אז אני לא רוצה לחזור על העניין הזה, משום שהוא דיבר, אבל אני דיברתי בוועדת הכספים על כך שאנחנו חייבים לעלות, במיוחד לאור הדו"ח והפרסומים האחרונים, אנחנו חייבים גם שיהיה בעל תפקיד רלוונטי בעניין הזה, וגם תפיסה שיטתית של פעולות והעלאה משמעותית של התקציב. אני סבור שצריך להפנות לשם לפחות עוד כ-400-500 אלף ₪. אני לא רואה עדיין בכלל את התקצוב של בעל השכר, למרות הדברים שנזרקו פה שהולך להיות. זה לפחות לא בספר התקציב שמונח בפנינו.

מר אבי גרובר: אני יכול שאלה קטנה בקטע הזה?

גב' שירה אבין: לא, רגע. אחר כך.

מר אבי גרובר: באיכות סביבה, מה שהוא שאל.

גב' שירה אבין: בסוף, תן לו לסיים.

- מר אבי גרובר:** הבדיקות על הזיהום בבתי ספר-
- גב' שירה אבין:** אני תיכף אתיחס לזה.
- מר עידן למדן:** נדון בזה ביום ראשון.
- מר אבי גרובר:** הם לא יצטרכו לממן את זה?
- גב' שירה אבין:** אתיחס.
- מר אבי גרובר:** אז תגידו אמירה ברורה.
- גב' שירה אבין:** אנחנו נגיד, אבל רגע.
- מר אבי גרובר:** כי אנשים הולכים ושוכרים מפעילים פרטיים.
- גב' שירה אבין:** לא צריך להפעיל אף אחד פרטי. יש בדיוק תשובה של שני משפטים.
- מר אבי גרובר:** אז תורידו את זה לוועדי גני ילדים ול... תודה.
- גב' שירה אבין:** כן, עידן.
- מר עידן למדן:** אז א' את נושא כל הבדיקות הללו חייבים לעשות, ואנחנו ב... גם בעבור מגוונים, גם בעבור בתי הספר, שגם בהם יש פעילות מגוונים, גם בעבור מקלטים.
- גב' שירה אבין:** אני כבר אומרת לך, אתה לא צריך להמשיך. תקבל תשובה עוד שתי דקות.
- מר עידן למדן:** והדבר הזה היה צריך להיות בצורה שיטתית. בבדיקות קרינה שבבתי ספר וברחובות, גם קרינה של סלולר, אנחנו בין הערים

הגבוהות יחסית מבחינת אנטנות ומתקני גישה לעומת הערים סביבנו, מבחינת אחוז אנטנות. חייבים לעשות את הדבר הזה שיטתי. אנחנו לא רואים את הביצוע השיטתי, אני חושב שצריך לתת לפה תקצוב.

גב' שירה אבין: אני אתייחס לזה.

מר עידן למדן: ולכן להגדיל בהרבה מאוד את תקציב הפעולות. היה ניסיון, או אני ניסיתי להבין, לא הספקתי להיפגש בסוף עם גילי מליק, אבל כן ניסיתי להבין למה היתה פה עלייה דרסטית ובולטת במיוחד בתחום ההסעות של החינוך המיוחד. לטעמי בהחלט יש פה מקום, וזה עוד פעם, הניסיון של לחפש את הדברים החדשים ואת העניין של תכנית האב, ולכן גם לזה צריך לתת התייחסות לתכנית האב. כן, יתכן שאנחנו צריכים למצוא פה את הדרך לשלב אותם פה. האם זה יעלה לנו יותר? האם זה יעלה לנו פחות? האם צריך להגיע לשיתוף פעולה עם ערים מסביבנו? זה המון דברים שציפיתי כן לראות להם את ההתייחסות פה, זה חסר לי, וזה חוזר לכך שלטעמי תכנית האב היתה אמורה ועדיין אמורה, למה אנחנו אמורים להפנות לשם תקציב הרבה יותר גבוה. על עניין השמירה דיבר אבי, גם פה יש לי לטעמי טעם שאפשר היה לחסוך. בתחום התכנון והבנייה, אני העליתי את זה בעבר ואני חוזר הפעם, אין את העניין, קיים לנו חוסר בביצוע ואכיפה של עבירות בנייה. דיברנו כמה פעמים שדווקא בתחום הזה חסר לנו כוח אדם, ביקשנו כמה פעמים לתקצב, מפקחים לתחום הבנייה בנוסף לפקח וחצי שיש לנו.

גב' שירה אבין: יכולה להעיד רותי, היא נכנסה עכשיו לוועדת מכרזי כוח אדם, אנחנו יושבים, רק השבוע ראינו, ובסופו של דבר רק אחת נכנסה כי אף אחד אחר לא התאים. אז בואו, אנחנו עשינו כבר, פרץ יכול להעיד, עשרות מכרזים בנושא.

מר עידן למדן: אנחנו מדברים על זה קרוב ל-3 שנים.

גב' שירה אבין: אנחנו כולנו בעד. נכון, גם אנחנו.

מר עידן למדן: אני חושב שלדעתי המכרז שעושים במשכורת מינימום, ויש לראש העירייה סמכות-

מר טל עזגד: לא, אין לו.

גב' שירה אבין: לצערי לא.

מר עידן למדן: יש לראש העירייה סמכות לתת כמה תפקידים במשכורת חריגות.

גב' שירה אבין: אי אפשר.

מר עידן למדן: כך העלינו לדוגמה לדובר העירייה, כך העלינו בכמה מקומות. נתנו משכורות יותר גבוהות ושיפרנו יותר ממה ש...

מר טל עזגד: עידן, אתה לא מדבר לעניין. תבדוק את עצמך. מה זה ראש העיר יש לו סמכות? אין לו שום סמכות. יש לו סמכות לתת משכורות לפי נגזרת של שכר מנכ"ל, כמו בכל מקום ובכל עיר. ראש העירייה יכול להביא לדובר או לכל אחד אחר עד, עד, שכר מנכ"ל. לא קשור הדבר לפקחי בנייה. תאמין לי, אני ישבתי בשניים-שלושה מכרזים במקום רפי, היו אנשים נהדרים, בכמויות שאי אפשר לספור אותם, שלא רצו לעבוד במשכורות שמשרד הפנים מאשר.

מר עידן למדן: נכון, ואני בטוח שאם היינו-

מר רפאל בראל: זה קורה בכל מכרז.

מר טל עזגד: ותאמין לי שימים שלמים בזבזנו פה.

מר עידן למדן: אני כן בטוח שאם היינו פונים, אני לא זוכר את שמו-

מר טל עזגד: שפיצר. פנו.

גב' שירה אבין: פנינו.

מר עידן למדן: והיינו מבקשים, וראש העירייה היה מעדיף במקום דובר זה לתקצב אותו, היינו יכולים לקבל את זה.

גב' שירה אבין: אין קשר.

מר עידן למדן: לדעתי היינו יכולים לקבל את זה.

מר טל עזגד: לא, לא לדעתך. זה לא עניין של דעה.

מר רפאל בראל: תן לו להמשיך, עזוב. הוא אומר דברים לא רציניים. אז מה, צריך לענות על כל דבר?

מר עידן למדן: אני אומר דברים לא רציניים, זה בסדר.

מר רפאל בראל: הוא לא אומר דברים רציניים, אנחנו יודעים את זה.

מר עידן למדן: עניין הפיקוח על הבנייה, מעבר לעובדה שזה דבר שהוא מאוד חשוב, לאכוף את החוק, זה עניין בהחלט של איכות החיים של התושב ונוחותו. זה הדבר המיוחד של רמת השרון, זה מעמיס על הרחוב עוד חניות כשהופכים חניות לחדרים, זה מעמיס עוד רכבים על הרחוב, זה גורם לתפיסת מדרכות. הדבר הזה הוא דבר, והוא גם מייצר הכנסות מעבר להכל. יש פה לטעמי הרבה מאוד דברים שאנחנו עושים לא נכון, והרבה שנים אנחנו מזניחים את זה. אמרתי את זה בעבר, אני חוזר על זה הפעם. יש עוד איזה

שתי מחלקות, דיבר על זה אבי, על ההגעה לתכנית 'יהיה בסדר'. מבחינת כמות המשכורות שמושקעת באותו אגף לעומת לא ברור בכלל עד כמה הפעילות, לא היתה צריכה להיות שום פנייה, ואנחנו מקבלים לא פעם את התלונות האלה. אני כן המלצתי השנה, ואני עדיין סבור שנכון, תקציב העמותה בעמותות שמחלקות מזון בעיקר, גדל ב-25%. אני טענתי בוועדת הכספים ואני עדיין טוען שאנחנו צריכים פה להעביר את התקציב הזה אם וככל שאנחנו מגדילים אותו למחלקת הרווחה. לטעמי בכלל התקציב הזה-

מר גיל גורדון: זה פשוט עלויות חשמל שלא תוקצבו, הוגשו בתמיכה עקיפה. קיבלנו הנחיה ממשרד הפנים לבוא ולהגדיר את זה באופן שונה, כך שאין הגדלה.

מר עידן למדן: גם את ה-400,000 ש"ח האלה, בהנחה שזה לא עלויות תוספת החשמל של אותן עמותות, אני סבור שהיה ראוי לתת את זה למחלקת הרווחה. לטעמי הדבר הזה צריך, או לחלופין להפנות את כל התקציב הזה למחלקת החינוך או קידום הנוער, לתת את הדבר הזה שם. אנחנו מחלוקת חבילות מזון לא ניוושע וממתן הנחות גם כן לא. אנחנו צריכים ללכת ולשפר את הדברים האלה, אם יש לנו תקציב נפנה אותו למקומות האלה.

גב' שירה אבין: אנחנו רק צריכים לזכור שאנחנו צריכים לדאוג לכלל תושבי רמת השרון.

מר עידן למדן: בכל נושא אנחנו רואים פה בסך הכל שמבחינת פעולות יש או ירידה או דריכה במקום, או עלייה מינורית יחסית. זה דבר שלטעמי הוא לא נכון. יש את סעיף העבודה הקהילתית, שראיתי את העבודה המבורכת שהוא עושה, אבל מצד שני הוא מתוקצב מאוד נמוך, וזה לא משתנה הרבה שנים. לטעמי האישי, אפרופו חשיבה מחוץ לקופסה, ולפחות

להפנות את התקציבים, היה ראוי לעשות את זה. או להגדיל את התקציב או פשוט לתפוס פרמטר.

מר טל עזגד: אנחנו לא כל כך מבינים על מה אתה מדבר.

מר עידן למדן: 848, עבודה קהילתית.

גב' שירה אבין: התקציב מתחלק בין הרווחה לבין מגוונים.

מר עידן למדן: אני ראיתי את התקציב, אבל הוא כל כך מתחלק-

גב' שירה אבין: אנחנו דווקא במקומות האלה הולכים על פחות בעלי תפקידים בשכר ויש הרבה שיתוף פעולה של מתנדבים.

מר עידן למדן: הוא כל כך מתחלק להרבה מאוד מקומות ולטעמי

אנחנו לא מספיק מצליחים להפנות אותו למטרתו. נקודה אחרונה. יש לי עוד מה לומר, אבל עוד פעם, אני לא רוצה לחזור על דברים שאנשים אחרים אמרו ואי לא אחזור. נקודה אחרונה. אני מברך על העלייה, כן, לשמחתי גם כיפרנו בסופו של דבר על העבר, אבל גם הלכנו צופי עתיד, הלכנו עם תקציב המרכזים הקהילתיים, והפעם תקצבנו אותו יותר. אני כן אשמח אם עוד טרם אעזוב את הדירקטוריון, אני כן אשמח אם זה דווקא ילך יותר לסבסוד של יול"א ולא לדברים אחרים. אני סבור שזה יהיה הדבר-

גב' שירה אבין: יש לך את הזכות להיות השבוע, לא?

מר עידן למדן: אני חושב שזה יהיה הדבר הנכון לעשות עם העלייה

הזאת, בין השאר בגלל שאנחנו יודעים פה את יוקר המחייה ואת יוקר הדברים. זה נכון, טל, שבדרך כלל אנחנו מוצאים פתרון לכל אדם. תמיד נמצא את הפתרון. אבל בהחלט אנחנו יודעים גם שזה בהחלט יקר.

מר טל עזגד: אנחנו לא יצירתיים, עידן, שלא יהיו אי הבנות.

מר עידן למדן: מילה כללית ואני מסיים.

מר טל עזגד: זה לא שאנחנו מוצאים פתרונות מתחת לאדמה. יש ברווחה תקציבים לדברים האלה, ותקציב הרווחה ממנו יוצאים סבסודים. נכון שקורה לפעמים גם שמביאים מבחוץ ספונסרים, אבל בסך הכל העירייה מוסדרת-

גב' שירה אבין: טוב, עידן ביקש לומר משפט אחרון.

מר עידן למדן: יש אמהות חד הוריות שפנו כמה וכמה פעמים בתלונות ודיברו על כל מיני קריטריונים שלא מאומצים או לא נכונים ספציפית לסיטואציות שקיימות ברמת השרון.

מר יעקב קורצקי: יאללה תסיים.

מר רפאל בראל: תסיים כבר.

גב' שירה אבין: אבל הוא התחיל לדבר אז הוא עונה. די. ביקשנו משפט אחרון, יאללה.

מר עידן למדן: משפט אחרון כללי. אמרתי את זה בוועדת הכספים, אני חוזר עכשיו. התקציב לדעתי הוא תקציב לא טוב. הוא תקציב שמשקף גירעון. העובדה שאנחנו הלכנו בסוף עם תקציבי פיתוח, וזה אולי אני ארחיב יותר בתב"ר, אנחנו גמרנו כביכול עם 12 מיליון ש"ח עודף. אנחנו לקחנו 20 מיליון ש"ח שיועדו בסופו של דבר לפיתוח, ובאים על חשבון הפיתוח. אמרנו שנפנה רק 6.8 מיליון ש"ח בישיבת העדכון ובסוף הוספנו לשנה הנוכחית את כל שאר ה-12 מיליון ש"ח, כשאנחנו בודקים בסופו של דבר את אותו פסק דין שנלקח במהרה ונחתם, אנחנו בודקים שבסופו של דבר אנחנו השקענו יותר

בחיבור למקורות ממה שקיבלנו בנטו. וזה דבר לא נכון. וזו חשיבה לא נכונה בעניין התקציב, ואנחנו חייבים עוד פעם, כנראה שלהשנה אין לנו הרבה מה לעשות, אבל כן, אתם החברים ואנחנו חייבים ביחד באמת לחשוב איך אנחנו משדרגים את זה ואיך אנחנו משפרים. אני בכוונה לא פירטתי מחלקות, זה אני יכול להגיד בצורה פרטית.

גב' שירה אבין: אני חושבת שזה לא המקום.

מר עידן למדן: ואני חושב שאפשר יהיה, אפשר וצריך למצוא את הייעול.

גב' שירה אבין: תודה. מי הבא בתור שרוצה לדבר? איריס? בבקשה.

ד"ר איריס קלקא: אתם לא צריכים לקחת זמן, אני לא אגיע לעשר דקות. גם הדברים שנאמרו עד כה, במיוחד לגבי איכות הסביבה, אני לא אחזור עליהם. אני אמשיך מנקודה מסוימת שהתחיל עידן לגבי עמותת תקדים, דווקא משום שהשם שלה עלה בהקשר של פארק. פארק שיהיה נגיש לבעלי מוגבלויות. אני לא חושבת שצריך להיות אדם מוגבל כדי להתרעם על זה שלמשימה כזאת צריך לגייס איזושהי פעילות פילנטרופית.

מר אבי גרובר: שנו, תקראי לזה שנו.

ד"ר איריס קלקא: אני חושבת שזה סוג הדברים שלכך צריך למצוא תקציב, מה גם שהדבר הועלה. בהקשר הזה אני גם באמת רציתי להוסיף, אם כבר אנחנו במחלקת גנים ונוף, באמת הבטחה שהיתה פה, אני גם צילמתי מהחוברת של איציק רוכברגר, לגבי פארק ראשוניים. כבר אושרה זה מכבר הרי מבנה תומך פארק, אז אנחנו עלולים למצוא את עצמנו עם מבנה תומך פארק בלי פארק. אם כאן אנחנו רואים תכנית, ככה אולי קצת קשה לראות, לגבי פארק בכניסה לעיר, שבאמת לאור-

מר טל עזגד: קניון. את מדברת על הקניון בכניסה לעיר?

מר אבי גרובר: לפני הבחירות כשהייתם צריכים להרגיע את התושבים, אז כבר שמתם ציור של הפארק החדש, ועכשיו לא צריך לתקצב את זה.

גב' שירה אבין: תנו לאיריס להמשיך לדבר.

מר אבי גרובר: כי עבר הבחירות אז לא צריך כלום.

מר רפאל בראל: עברו הבחירות, בחייך, אבי.

גב' שירה אבין: זה לא מדויק.

מר אבי גרובר: לפני הבחירות רצה להבטיח איזה חוברת יפה.

מר רפאל בראל: אנחנו דנים בתקציב של השנה.

גב' שירה אבין: אני מבקשת לתת לאיריס להמשיך לדבר.

ד"ר איריס קלקא: למקרה שלא הובנתי, אני מבקשת לדבר על פארק בכניסה לעיר. לצורך העניין, פארק הראשונים, זה לא שם רשמי. אני חושבת שלעיר הזאת מגיעה איזושהי כניסה גם קצת יותר שמכבדת את התנועה שחולפת שם מדי יום, כך שאני רוצה לכפוף גם, כופפתי את שני הפארקים האלה יחדיו. אני רואה שאנחנו מבקשים להקצות כסף לטובת בית כנסת בנווה גן. עיני לא צרה בכך, חרף העובדה שבעיר יש לנו שפע של בתי כנסת, 40 לפחות, רשומים, גם יש לנו ישיבת הסדר, מקוואות וכו', אבל אני תמהה כאשר אני מסתכלת על סעיף שכזה כיצד עתה, ובכל השנים שקדמו, לא הגיעו שום סכומים לאנשים שבוחרים לבטא את אמונתם באורח קצת שונה.

מר רפאל בראל: אולי נבנה מסגד.

- גב' פרח מלך:** למה? יש את הפיקוח של הזה הרפורמי.
- מר עידן למדן:** לא, זה פיקוח תשתיות, לא נתנו שקל לבית הכנסת.
- מר יעקב קורצקי:** מה זה משנה?
- גב' פרח מלך:** הם שמו את הפיתוח, מה זה משנה?
- מר עידן למדן:** זה משנה. את נותנת את הקרקע הציבורי ואת יכולה לתת את הפיתוח, את לא בונה. זה בהחלט משנה. אם היו מתקצבים זה היה נכון.
- מר יעקב קורצקי:** ד"ר איריס, לסבר לך את האוזן, 40-50 שנה ברמת השרון, בכל רמת השרון, לא בנו-
- מר אבי גרובר:** למה ד"ר איריס?
- מר יעקב קורצקי:** היא ד"ר.
- מר אבי גרובר:** אתה לא אמרת, מכובד אמרת את זה?
- מר יעקב קורצקי:** שככה יהיה לי טוב, כן. היא ביקשה שיקראו לה ככה.
- מר אבי גרובר:** אז ד"ר איריס קלקא תגיד.
- מר יעקב קורצקי:** ד"ר איריס קלקא, אני מצטער, קיבלתי את ההערה של אבי, באמת שלא התכוונתי להיות ציני, אבי. היא ביקשה את זה.
- מר אבי גרובר:** אני עם האוזן המוזיקלית שלי.

מר יעקב קורצקי: 40 שנה, 50 שנה לא פתחו פה בית כנסת אחד ברמת

השרון. אחד. אני מדבר על אזור מורשה, שהרבה אנשים פרטיים עשו.

ד"ר איריס קלקא: איפה בית כנסת רפורמי?

מר עידן למדן: כמה בתי כנסת יש ברמת השרון?

מר יעקב קורצקי: לצערי הרב, האסון הכי גדול של רמת השרון.

לטעמי, לשיטתי, אסון גדול לרמת השרון.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתה מייצג את כולם, לא רק את ה... שלך.

גב' שירה אבין: חבר'ה, תקשיבו.

מר אבי גרובר: ...לא לעניין.

גב' שירה אבין: אני מסכימה איתך שזה לא לעניין.

מר אבי גרובר: האסון הכי גדול-

מר יעקב קורצקי: האסון הכי גדול שקרה ברמת השרון ב-60-50 שנה

האחרונות, תקבל את זה, יש לך כותרת מיעקב קורצקי, בית כנסת רפורמי,

אבי, זה אסון מבחינתי. גם כשהייתי חילוני, דרך אגב, זה מבחינתי מזעזע.

גב' שירה אבין: יעקב, זה ממש לא לעניין.

מר עידן למדן: אתה אמרת שאתה אח. אתה לא אח?

מר יעקב קורצקי: זה לא העניין, זה לא האישיו.

(מדברים ביחד)

- מר אבי גרובר:** ...ואתה לא מכבד אחרים.
- מר יעקב קורצקי:** למה לא כיבדתי, אבי?
- מר אבי גרובר:** האסון הכי גדול?
- (מדברים ביחד)
- מר עידן למדן:** מה זה האסון הכי גדול?
- מר יעקב קורצקי:** מבחינתי זה אסון.
- גב' שירה אבין:** מי שמנהל את הישיבה הזאת זאת אני.
- מר אבי גרובר:** זה משפט קשה.
- מר עידן למדן:** בינתיים האסון הוא איך נראה בית העלמין, זה האסון...
- גב' שירה אבין:** עידן, אני מבקשת.
- מר יעקב קורצקי:** עידן, עכשיו קפצת?
- מר עידן למדן:** אתה קפצת.
- גב' שירה אבין:** אתם כולכם קופצים, אתם לא מכבדים את איריס.
- מר עידן למדן:** שקל אחד לבית הכנסת... לא העברת, אבל להעביר לבתי כנסת אחרים אתה מעביר מיליונים.
- גב' שירה אבין:** אני לא מוכנה שתמשיכו לדבר, חבר'ה.
- מר עידן למדן:** עוד לא דיברנו על זה כי זה תב"רים.

- גב' שירה אבין:** עידן, תנו לי רגע לדבר.
- מר יעקב קורצקי:** 40-50 שנה רמת השרון רק גדלה וצומחת, בית כנסת אחד-
- גב' שירה אבין:** אפשר להביא לי פטיש?
- מר יעקב קורצקי:** אנחנו לא נותנים פה שירות לתושבים בכלל.
- ד"ר איריס קלקא:** צר לי מאוד שאני אסון בשבילך. מאוד צר לי, אני לא יכולה להתנצל על זה.
- גב' שירה אבין:** דקה, איריס.
- מר יעקב קורצקי:** אסון גדול מבחינתי.
- גב' שירה אבין:** אני רק רוצה, לפני שאת ממשיכה. חבר'ה, אני חושבת ששתי האמירות שנאמרו כאן, לטעמי היו מאוד לא במקום. אני חושבת שאנחנו צריכים לכבד את כל האנשים, וכל אחד שיחיה-
- מר יעקב קורצקי:** אני מכבד, אבל זה דבר גרוע שיעשו את בית הכנסת הזה.
- גב' שירה אבין:** אני רוצה לסיים משפט, יעקב. אני מכבדת אותך, תכבד גם אותי.
- מר עידן למדן:** מבחינתך אתה גם לא נותן את הקבורה בקומות ועוד מעט לא יהיה-
- גב' שירה אבין:** עידן, אני מדברת, אתם לא-

מר עידן למדן: עוד מעט לא יהיה מקום ונצטרך להמשיך להתפרס.

גם זה מבחינתך.

גב' שירה אבין: הצרה הכי גדולה כאן זה שאנשים לא יודעים לכבד

אחד את השני. יעקב ועידן, אני מבקשת. אני חושבת, וחשוב שאנחנו נכבד את כלל התושבים. אני חושבת שביטויים כאלה לא נכונים שייאמרו כאן. אני חייבת גם לומר שמה שנאמר לגבי אור השחר, בהתייחסות כזאת או אחרת, לא היה במקום.

מר יעקב קורצקי: כן, תעשו טרנספר לדתיים. איפה? לערבים אתם

קופצים גוועלד, לדתיים טרנספר – יאללה.

גב' שירה אבין: אבל מה זה קשור? יעקב.

מר יעקב קורצקי: אנחנו על הכל מצביעים ובאים, עושים.

גב' שירה אבין: די, יעקב.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: תנו לי לסיים.

מר עידן למדן: כשבית הספר הראשון שעשו עליו את השיפוץ הכי

ארוך והכי מושקע היה רמב"ם לפני 3 שנים אתה באת אליי להגיד לי שאני לא אתן לך את זה. ואמרתי לך משהו? אמרתי לך שיש עם זה בעיה? לפני הכל בית הספר הראשון היה רמב"ם, ב-5.4 מיליון ₪.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: עידן, עידן.

מר עידן למדן: תהיה הגון.

מר יעקב קורצקי: אני הגון.

גב' שירה אבין: ויעקב.

מר יעקב קורצקי: כמה שנים לא נגעו בכלל בבית הספר האלה, אתה

יודע? בבית ספר רמב"ם, 40 שנה לא נגעו בו.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: די, מה קרה לכם? בושה, בושה שאנשי ציבור

מתנהלים ככה, תסלחו לי. מה קורה לכם? באמת, הגזמתם. אני אומרת שוב,

אני לא רוצה שאף אחד ייכנס עכשיו לדברים שלי. לא יאה ולא נאה שאנחנו

נכנסים למקומות שלדעתי לא מכובד שאנחנו ניכנס אליהם. יש כאן את כל

הדברים שקיימים כאן, שנמשיך ונוכל לעשות עוד דברים לכל אוכלוסיית רמת

השרון. אני לא רוצה להשוות בין אחד לשני, אני רוצה לתת מענה לכל מי

שצריך מענה בעיר הזאת. ובואו נשים את הדברים בפרופורציות, בואו נתחיל

לכבד אחד את השני, ואני מבקשת – הנושא הזה הסתיים.

מר יעקב קורצקי: היא לא מסכימה, הגברת.

גב' שירה אבין: שנייה.

מר עידן למדן: היא מסכימה.

גב' שירה אבין: קודם כל, זכותה להגיד את מה שיש לה להגיד,

וזכותנו גם לשמוע את זה. וזאת חובתנו. איריס, אני מבקשת שתמשיכי לדבר.

מר עידן למדן: היא לא אמרה-

גב' שירה אבין: עידן, לא ידעתי שקוראים לך איריס. עידן, אני ביקשתי משהו, אמרתי.

מר עידן למדן: אני מתנצל.

גב' שירה אבין: איריס דיברה, תנו לה לסיים את מה שזה. לא כולם חייבים להסכים אחד עם השני, אבל עדיין להתייחס ולהתנהג בצורה נאותה.

מר עידן למדן: אם לא היו אומרים את המילה אסון אף אחד לא היה קופץ.

גב' שירה אבין: עידן. כן.

ד"ר איריס קלקא: בהחלט אני כיוונתי, כפי שבאמת הבנתם, לאיזה סוג של יחס שווה לזרמים שונים ביהדות. הדבר גם מתייחס לעניין של בית כנסת, מקום תפילה, שלא היתה תמיכה בבית הכנסת הזה, ובהחלט גם לנושא של בית עלמין. אם פה אני חיה את שנותיי הטובות, אני גם רוצה למות פה בבית עלמין חילוני, ואם יש אנשים שכך רוצים כמוני, ויש עוד אנשים כאלה, אני חושבת שהעירייה צריכה לשים את זה, לתקצב גם את הנושא הזה.

מר אבי גרובר: יש חוק שקובע שצריך-

גב' שירה אבין: אבי, תנו לה לדבר, די.

מר אבי גרובר: יש חוק שקובע שזה צריך להיות בכל עיר.

גב' שירה אבין: אנחנו בישיבת תקציב לא מדברים, אבי, ממש מיותר עכשיו, באמת. כן, איריס.

ד"ר איריס קלקא: ביחס לאיכות הסביבה, כיוון שרוב הדברים כבר נאמרו, אני רוצה לקחת את זה רק מזווית קצת אחרת. כרמת שרונית שרוצה

להיות עוד יותר גאה בעיר שלה, יש לנו כאן פוטנציאל להפוך באמת לפנינה באיכות הסביבה, של מצוינות בכל הנוגע לשמירה על כדור הארץ, ואני רוצה לכוון ספציפית למוזיאון נפלא, כולכם מוזמנים לבקר במוזיאון הגיאולוגי. אמנם את המשכורות שלו הם מקצצים, הן מתקצבות על 330,000 ₪. את הפעולות שלו, וקודמיי באמת התייחסו גם ליחס בין שכר לפעולות, מקצצים בחצי, ואותי זה מאוד מקומם. האם יש איזה היגיון כלכלי בכך להעסיק אותה מצבת אדם ולא לאפשר לה לבצע את מה שהיא מסוגלת לעשות? בין היתר, אגב, גם לגבות כספים על פעילויותיה, כיוון שמדובר במקום שמנהל פעילויות יום יום לעשרות רבות של תלמידים, כך שאני גם רוצה להוסיף, למי שעדיין לא ביקר וראה את התערוכות, התערוכות של המוזיאון הגיאולוגי מסוקרות במיטב העיתונים היומיים בארץ, ואנחנו צריכים להתייחס גם בהקשר של הראשונים, הפעם זהו מקום שיצרו אותו אנשים, גיאולוגים שחיו פה והרימו אותו במו ידיהם, ואני חושבת שאנחנו צריכים באמת לתת דווקא יותר למקום שמצליח בעצם לייצר פעילות שוטפת. עדיין קצת בתחום שמשיק לאיכות הסביבה, אף שזה צוין בעקיפין, הנושא של שבילי אופניים. אנחנו כולנו בעצם מכירים אנשים שאיכשהו פשוט לא יכולים לצאת מרמת השרון, משום שאפילו התפרים בין רמת השרון לשכנותיה לא בנויים בצורה ראויה. כמעט מיותר להגיד שאם עשרות אלפי אנשים הולכים להצטרף כאן לשטח הזה שאנחנו קוראים לו רמת השרון, זה קצת קשה להבין איך אין איזשהו סוג של מפתח שאנחנו גם מפתחים את הנושא של שבילי אופניים, מה גם שאנחנו מודאגים מהצפיפות בתחבורה, מה גם שמדובר באמצעי שצעירים ואוכלוסייה מאוד רחבה יכולה להשתמש בו, מה גם שהוא קשור לנושא של תרבות הפנאי. אנחנו חלק ממה שנקרא רשות נחל הירקון, כשכל עירייה, ויש איזשהו תקציב שאני לא יודעת בדיוק למה הוא אמור לצאת, אנחנו גם כן צריכים לתת את חלקנו בשבילים, הרבה מאוד מתעסקים בנושא של רשות נחל

הירקון בשבילי אופניים. כלומר, אני מתכוונת את המינימום שצריך לעשות, כדי להתחבר לתכניות אחרות, יש תכנית ארצית שמע"צ קשורה לה, יש את התכנית, כמו שאמרתי, של נחל הירקון, יש את הדברים שאנחנו ממש רואים בעיניים, של הקטעים האלה שצריך לקחת את האופניים ביד. זה קצת ככה להתכנס לאיזשהי חשיבה מסודרת בתחום של שבילי אופניים, לא רק לרווחת אלה שכבר, אלא באמת כדי לעודד את השימוש באמצעי הזה. זה בעצם בעיקר מה שרציתי להגיד. תודה.

גב' שירה אבין: תודה רבה.

מר גיא קלנר: אני לא חושב שאני אנצל את כל העשר דקות, אבל לצערי אני חי בתחושה שאנחנו לא חיים באותה עיר. זה אותי באופן אישי קצת מצער, כי אני חושב שגם בדיון קואליציוני אופוזיציוני של תקציב צריכה להיות גם אמת, ואנשים גם צריכים לבטא בעיניי את הדברים הטובים והיפים שקורים פה, ולא שמעתי לזה ביטוי בשמינית אחוז מכל הדוברים שדיברו עד עכשיו. ובעיניי אנחנו מפספסים. כי אופוזיציה אחראית צריכה להצביע גם על הדברים הטובים שקורים בעיר, גם בעבור עצמה, גם בעבור התושבים-

מר אבי גרובר: כמו שבז"י עושה כל יום-

מר גיא קלנר: רגע, אל תכניס לי את בז"י עכשיו.

גב' שירה אבין: לא לדבר עכשיו על בז"י.

מר רפאל בראל: למה אתה מפריע לו?

מר אבי גרובר: לא מדברים על בז"י?

גב' שירה אבין: לא.

- מר גיא קלנר:** אוהבים את בוז'י, אבל זה לא נושא השיחה.
- מר אבי גרובר:** הוא כל היום רק עומד על הבמה ואומר ביבי...
אבי.
- גב' שירה אבין:** מה, אתה מלמד אותנו עכשיו פוליטיקה?
קודם כל, זכותו, אבי.
- מר אבי גרובר:** אתה עושה לנו שיעורים בפוליטיקה?
מר גיא קלנר: אני אעשה לך הרבה שיעורים בפוליטיקה.
אבי, מה קרה?
- מר יעקב קורצקי:** אבי, תירגע.
מר גיא קלנר: אבי, אני עוד לא התחלתי להעביר לך שיעורים.
גב' שירה אבין: תקשיבו רגע, אני חייבת להגיד משהו.
מר גיא קלנר: כמה שאתה מחזיק מעצמך.
מר אבי גרובר: אנחנו נגיד מה שאנחנו רוצים ואתה תגיד מה שאתה רוצה.
גב' שירה אבין: אבי, תקשיב. אני רוצה לומר דבר אחד. כשאתה דיברת, אתה זוכר שאמרתי 'תגיד משהו טוב'. אתה אמרת את מה שאמרת, אז הוא יגיד את מה הוא יגיד. שיגיד.
מר גיא קלנר: אני רוצה להעביר אתכם לרגע, תנסו רגע להוריד את הציניות ולהוריד רגע את התפקיד הפוליטי הברור שכל אחד פה מקיים

בתוך החדר הזה באופן טבעי, כמו שאתה אומר, אתה עכשיו נציג האופוזיציה אז אתה תוקף. אבל אתה גם תושב רמת השרון, וגם אני, וגם כל מי שיושב פה. ואם לרגע נדבר ברצינות, ואני מדבר עכשיו מחוויה של תושב ושל הורה לבנות די צעירות, עד לפני דקה במערכת הגנים והיום שתיהן בבית ספר אוסישקין שהיה פה נושא מרכזי, אני חווה פה חוויה סוף הדרך. העיר הזו לא בכדי נחשבת לאחת הערים הכי מבוקשות במדינת ישראל-

...57

מר אבי גרובר:

מר גיא קלנר: תן לי לסיים. העיר הזו, על אפך ועל חמתך, נחשבת לעיר מהמבוקשות במדינת ישראל למגורים. נוהרים אליה מכל הארץ. יש פה פרויקטים שבאים ללמוד אותם. הבנות שלי, ופה אין פוליטיקה, הולכות לבית ספר אוסישקין, חוזרות מחייכות, מבסוטות מכל יום שהן נמצאות בכיתה, היו ביול"א, נמצאות בצהרונים, חוויה שלי כהורה ושלחן כילדות – סוף הדרך. כל מה שקורה באזור הספורט, הן באגודת הספורט והן בקבוצות הייצוגיות – פאר היצירה בעיניי. צריך להוריד את הכובע. ואם יש בעיה של תקציב, אתה רוצה את הזרזופים הרעים – יכול להיות שבקבוצות הייצוגיות הלכנו צעד אחד קדימה, אז הנה עכשיו בתהליך מושכל, בתהליך מנוהל, באים ואומרים, מורידים את הרגל טיפה מהגז, אי אפשר לעשות 100 ולרדת לאפס, עושים את זה בהדרגתיות. זה בסדר. ספונסרים, וכפי שאתם יודעים, ברוב חיי הפרטיים אני עוסק בפרסום, ספונסרים לא רצים היום לתת חסות לקבוצות ספורט. זה לא כזה פשוט להביא את זה, זה מסובך מאוד להביא את זה. גם למועדונים הכי גדולים בישראל-

...על חשבון דברים אחרים...

מר עידן למדן:

די.

גב' שירה אבין:

מר רפאל בראל: למה אתם מפריעים לו? הוא לא הפריע לך. עידן,

למה אתה מפריע לו? הוא לא הפריע לך. הוא באמת לא הפריע לך.

מר גיא קלנר: קבוצות הספורט, שאני, אבי, אגב, בהקשר הזה

פחות מעורב בהן מאשר אתה, הן קבוצות בעיניי מרשימות מאוד, הן עושות

פעולה מאוד יפה בכל מה שקשור לבני הנוער ולרצון שלהם להתקדם ולהביא

מודעות וחינוך לספורט הישגי, ואני חושב שזה דגל יפה מאוד שהעיר הניפה

בכמה שנים האחרונות, וגם את זה צריך לראות.

מר אבי גרובר: אני אמרתי שאני נגד הקבוצות?

מר גיא קלנר: לא. עכשיו, בכל מה שקשור לתקצוב כרשות אל מול

היכולת לעמוד על הרגליים באופן עצמאי, את הסיפור הזה צריך לראות איך

לאט לאט, בתהליך מדורג ומבוקר עושים לאורך השנים, ואני חושב שהעירייה

מתחילה לעשות את זה, ואני בעד-

מר אבי גרובר: ראש העיר יתנתק מהקבוצה. ברגע שראש העיר

יתנתק מהקבוצה אתה תראה כמה מהר זה יקרה.

מר גיא קלנר: לגבי העיר עצמה, עיר, ובטח עיר כמו רמת השרון,

וכל מה שאנחנו רוצים ומקווים שיקרה פה בשנים הקרובות, זה דבר מתפתח,

זה דבר נושם, זה אורגן שיש לו כל הזמן קצב חיים משלו. אי אפשר כל הזמן

להסתכל על הדברים מזווית נורא טכנית וצרה – לא עשינו ככה, חרגנו בסעיף

הזה, מה קורה אתנו בבתי הספר, ותיכף אני אתייחס לנושא גידול בילדים

וכו'. אנחנו צריכים כמו כל רשות שלטונית, עירונית או ארצית, להסתכל על

המציאות, להגיב אליה, לתת לזה את העוגנים הנכונים מבחינה תקציבית,

מבחינה ניהולית, ואני חושב שאנחנו עושים את זה. לא הכל מושלם, וכמו

שאמרת פה בתחילת השיבה, יש פרוצדורות.

מר אבי גרובר: אני בטוח שאת העסק שלך אתה מנהל קצת יותר מסודר.

מר גיא קלנר: לא, אני גם מדי פעם יש לי בעיה בפרוצדורות.

גב' שירה אבין: אחר כך על כוס קפה הוא יספר לך איך הוא מנהל את העסק.

מר עידן למדן: כשהולכים ומאשרים, גיא, חריגות בתקציבים זה לא פינה, זו לא בעיה קטנה. זו בעיה שיטתית.

גב' שירה אבין: עידן, אני מבקשת לתת לגיא להמשיך לדבר. עידן.

מר עידן למדן: סליחה.

גב' שירה אבין: גיא, בוא תמשיך. אני מבקשת מכס, הקשיבו לכם. קדימה.

מר גיא קלנר: אני, אבי ועידן, בעיניי המבחן האמיתי הוא מבחן המהות, לא מבחן הפרוצדורה. מבחן הפרוצדורה הוא מבחן בסדר, אבל הוא מבחן בעיניי של פקידים. מבחן המהות הוא מבחן של אנשי ציבור. ואנשי ציבור, שזה כל מי שיושב פה סביב השולחן הזה, צריך להסתכל רגע על המקרו של רמת השרון ולראות האם בכל התחומים שחשובים לנו, שזה חינוך, שזה תרבות, שזה איכות חיים, שזה איכות הסביבה, שזה פיתוח – הדברים היסודיים הגדולים שקורים בעיר הזאת ב-5, 10 שנים האחרונות, ואני מקווה גם ב-5 השנים הקרובות, אני חושב שהם מתנהלים בצורה יפה מאוד, ועל כך העידו התושבים בכל מערכת בחירות שהיתה לאחרונה, וגם במערכת הבחירות האחרונה, מבלי להכניס פוליטיקה לתוך העניין הזה.

מר יעקב קורצקי: יש תוצאה ברורה, מה זה, אפשר להתכחש לתוצאות? מה, היה פה איזה משהו שהסתירו מהציבור ועשו פתאום איזה מחטף? סך הכל 3 חודשים.

גב' נורית אבנר: כן, בטח.

מר יעקב קורצקי: איזה מחטף?

גב' נורית אבנר: עשו 5 ימים לפני הבחירות הסכם עם תע"ש של פשרה על 20 מיליון ש"ח בלי שהביאו את זה לישיבת המליאה.

מר יעקב קורצקי: לא, אני מדבר איתך על הבחירות, מה זה שייך? השקעת מיליונים, וזה לגיטימי. הציבור אמר את שלו.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: הציבור ברמת השרון, ציבור אינטלגנטי ואמר את שלו, תפנימו.

גב' שירה אבין: די, נו.

מר יעקב קורצקי: תתחילו להפנים.

מר אבי גרובר: אבל אנחנו באים פה בשם ציבור, אני פה בשם ציבור-

מר עידן למדן: יש גם הרבה...

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: ואני לא חושב שהציבור רצה לתת עוד סגן ראש עירייה...

- מר אבי גרובר:** שלחו אותי לפה...
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** אני לא אבוא לפה ואמחא כפיים, לא בשביל זה נבחרתי.
- מר גיא קלנר:** גם התושבים שלך, אבי-
- מר אבי גרובר:** אני אדחוף אותך להיות הרבה יותר טוב. אתה חושב שאתה טוב ואני אגרום לך להיות מעולה. הבנת? בשביל זה אני פה.
- מר עידן למדן:** העובדה היא שאתם מתחילים לקצץ בכדורגל...
- גב' שירה אבין:** עידן. מה זה עובדה?
- מר עידן למדן:** זה בסדר.
- גב' שירה אבין:** יופי, העיקר שזה בסדר. כן, גיא, הלאה.
- מר גיא קלנר:** גם ציבור התושבים הקטן ששלח אותך למועצה ואנשים נוספים, מסתכל-
- מר אבי גרובר:** כשיצביעו לך אישית תדבר ככה.
- מר יעקב קורצקי:** איזה שטויות, אבי, אתה מדבר עכשיו שטויות, לא לעניין.
- מר גיא קלנר:** אני חושב שאתה, אגב, טועה טעות מרה, אבל אני לא עושה עכשיו ויכוח על האגו שלי.

מר טל עזגד: גיא, נו מה? מה, אתה מנתח את תוצאות הבחירות?

יש פה מישהו שלא מבין אותן? בחיידך. היו X מועמדים, היה אחד שלקח את כולם, כל השאר כנראה לא התאימו לציבור, כל אחד הצליח להביא את המעט שלו וזהו, מה אתה רוצה? בשביל מה אתה מתמודד בכלל?

מר עידן למדן: זאת סיבה להמשיך להביא תקציב גרוע.

גב' שירה אבין: חבר'ה. יאללה, נו באמת, עידן.

מר טל עזגד: הניתוח הוא בינתיים שאת לא נבחרת והצלחת

להביא שני מנדטים, אחד בחטא.

גב' נורית אבנר: אני...

גב' שירה אבין: גיא, בואו נסיים. הבחירות הסתיימו.

גב' נורית אבנר: בוא נראה אותך.

מר טל עזגד: אני לא התמודדתי, אני לא כמוך. אני לא מגלומן

ולא חשבתי שאני...

מר עידן למדן: ...אלף שם מלגות לסטודנטים ולא קיבל. אתה

הבטחת.

מר רפאל בראל: למה אתה מפריע לו? הוא לא הפריע לך.

מר גיא קלנר: תנו לסיים.

מר טל עזגד: שמעתי, נורית. יש לי גם מה לענות לך.

גב' נורית אבנר: סבבה.

מר טל עזגד: בינתיים קודם כל צריכים לעבור למישהו וצריך לעבור ניתוח, את יודעת, לפניך.

מר רפאל בראל: אני מבקש, למה אתם מפריעים לגיא?

מר יעקב קורצקי: אמרת שלא תדבר יותר מ-10 דקות.

גב' שירה אבין: אבל הוא לא יכול לדבר.

מר גיא קלנר: לגבי נושא האירועים ולגבי נושא הפארק – אני חושב שגם פה יש קצת דו פרצופיות מצדכם. הפארק הוא נכס לכלל תושבי רמת השרון. שאגב, מהשיפוט האישי שלי, אנשים עושים בו שימוש, נהנים ממנו, מפרגנים לו, בלי קשר כרגע למי הם הצביעו בבחירות. אני חושב שזו טעות בכלל לייחס את זה למשהו שקשור לפוליטיקה. הפארק הזה לא התחיל להיבנות 3 חודשים לפני הבחירות-

מר אבי גרובר: תורידו את השלט מול הפארק.

גב' שירה אבין: אבי, תירגע.

מר אבי גרובר: זה לא קשור לפוליטיקה. עובדה שאחרי בג"ץ הורדתי... את הפארק, זה לא קשור לפוליטיקה, נכון?

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: ...פתחתם אותו, אבל זה לא קשור לפוליטיקה,

נכון? ...אותו ב-2010 ו...

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אבי ועידן, מה אוכל אתכם? שאיזיק רוכברגר פתח את הפארק ברמת שרון וכולם מבסוטים מזה? זה מה שאוכל אתכם? למה זה אוכל אתכם כל כך?

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אמרו לנו שהוא יעלה 20 מיליון, עלה 50...

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: חשוב מאוד שיהיה מכרז וזה יהיה בתקינות.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: כשלא... זה מפריע לי, כשלא...

מר אבי גרובר: תראו, האבסורד...

גב' שירה אבין: אבי.

מר אבי גרובר: אני אתן לך אנקטדוטה. לפני הבחירות...

גב' שירה אבין: אבי. רגע, סליחה, גיא.

מר רפאל בראל: מותר לו.

מר אבי גרובר: לא, זה לא פוליטיקה אצלו.

גב' שירה אבין: אבי, אתה יכול להקשיב לי רגע? אני רוצה לבקש

דבר אחד. אני חשובת שלא מכובד לדבר על אנשים שלא נמצאים כאן. בכלל.

גב' רותי גרונסקי: למה הוא לא נמצא פה? איזיק.

מר טל עזגד: רותי, אני פשוט בשוק מהשאלה שלך, אז בואי נשכח את זה.

גב' שירה אבין: אני לא הולכת להיכנס לזה עכשיו.

גב' רותי גרונסקי: אני באמת שואלת.

מר טל עזגד: אני מבקש מאנשי המקצוע, זה מצחיק, אבל שיתאפקו. באמת. אוי נו רותי, באמת.

גב' רותי גרונסקי: הוא לא היה. עד עכשיו הוא היה בכל הישיבות, אני שואלת את זה ברצינות.

גב' שירה אבין: אני לא עונה-

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן:...הקבוצות הייצוגיות היו מתוקצבות הרבה פחות.

גב' שירה אבין: עידן, חזרנו עוד פעם לקבוצות הייצוגיות? איזה סלט, די, מספיק.

מר עידן למדן: הוא חוזר לפוליטיקה, הוא דיבר עניינית... זה בסדר.

גב' שירה אבין: עידן, די. אני אומרת, אנחנו ממשיכים בסדר היום של תקציב העירייה, וגיא, אנחנו ניתן לו לסיים את דבריו בלי שכל מילה שהוא יגיד יהיו עשר מילים אחרות.

מר גיא קלנר: לגבי הפארק, אני אחזור ואומר את זה, כי זה מציק לי באופן אישי ואני חושב שזה מציק ברמה העקרונית והמוסרית. הפארק הוא

אחד המפעלים הכי יפים שקרו ברמת השרון בשנים האחרונות, אני חושב שכולכם צריכים לברך על זה. אני לא חושב שהיה פה מיליגרם של פוליטיקה. אני חושב שלרתום את זה לתוך העגלה הפוליטית-

מר רפאל בראל: רגע, היה מיליגרם של פוליטיקה מהצד השני.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: למה נעשו פה לפני שלוש שנים...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אני לא מבין למה את כועסת. בניגוד אלייך, ואליי אולי, אנשים אחרים לא עושים פוליטיקה, לא פותחים פארקים עם פוליטיקה, לא רצים על אג'נדות של נגד דרך השרף ממומנים ע"י כל מיני נעמי זוהר בשביל להיכנס לפוליטיקה ואחר כך באים בזה. עזבי, בשביל מה בכוח? חבל על הזמן.

גב' דברת וייזר: לשיטתך זה מצוין שאנחנו סללנו את כביש השרף, זה גם פוליטיקה. כי בזכות זה יש לך עוד מנדט. אז זה המנדט לך, זה המנדט שלנו של הפארק, אז אנחנו מקוזזים. עכשיו לשיטתך עוד דבר, זה אומר שאנחנו בקדנציה הזאת, אסור שאנחנו נעשה שום דבר – לא נקדם את החינוך בעיר, לא נקים בתי ספר... רגע, תן לי לסיים.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: אבי, בקדנציה הבאה אתה תגיד 'כל מה שעשינו פה בקדנציה הזאת זה היה פוליטי'. אז בואו לא נעשה כלום.

מר אבי גרובר: כל החוברת שלכם זה היה דברים שקבעו 10 דקות לפני בחירות...

מר רפאל בראל: אז מה?

גב' דברת וייזר: אז לוקח 10 דקות להקים פארק?

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: אז מה, איזה פשע יש בזה?

מר גיא קלנר: אבי, אתה לא נותן לסיים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: גיא עוד לא סיים לדבר, חבר'ה, כבדו אותו. גם אם הוא אמר דברים שכן מתאימים לכם / לא מתאימים לכם, תנו לו לסיים את הדברים שלו.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: בקיצור, רק לסכם את נושא הפארק, אם יש גורם שהוא ציני והוא תמיד מחפש והוא תמיד מוצא בזירה הציבורית, זה התקשורת. נכון? על זה אנחנו מסכימים? שבוע לבחירות – כתבה על הבחירות המוניציפליות במדינת ישראל, סיקור כל הפארקים והגנים שנמצאים ברחבי הארץ שהיו מהלכי בחירות. רמת השרון לא היתה שם. אף אחד לא דיבר על רמת השרון.

מר אבי גרובר: אתה צודק. לא נכנסתם לעיתון...

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: הפארק הזה מוציא אתכם מדעתכם. מוציא אותו מדעתו.

גב' נורית אבנר: ממש לא.

מר גיא קלנר: הוא הלך שם, צילם עמודי חשמל, צילם כלבים, צילם ילדים. מה עשיתם מהפארק הזה? די, תפרגנו.

גב' נורית אבנר: נפלו העמודים.

מר גיא קלנר: נפלו העמודים? מסכן, נסע אוטו שם, נכון, וזה. הביאו קבלנים, זרקו כסף, לא היה מכרז – מה קרה? 5 שנים מתכננים את הפארק הזה. הגיע לנקודת הסיום שלו לקראת הבחירות.

גב' נורית אבנר: איזה תאריך. בפקס.

מר גיא קלנר: אפשר לכבד את זה ולראות את זה כההליך טבעי. תפסיקו לקפוץ על כל דבר. אותו דבר דרך השרף. תפרגנו על דרך השרף, פתחנו נתיב יציאה חדש, צריך לפרגן על זה לאיזיק, צריך לפרגן על זה למועצה, צריך לפרגן על ההליכה עד הסוף עם העניין הזה ולא לראות בזה צעד פוליטי. כי הרי כמו שנאמר פה קודם – כל דבר הרי שקורה במהלך ה-5 שנים, וזה לא משנה אם זה דקה לפני בחירות או 5 שנים לפני בחירות, אפשר לייחס לו פוליטיקה. עשייה היא כנראה פוליטיקה, ואת הקטע הזה אתם צריכים להפנים.

מר אבי גרובר: בסדר, אז למה אתה...

מר גיא קלנר: מה שקרה פה במשך 5 שנים, 10 שנים, ויקרה ב-5 שנים הקרובות, זו מהפכה. זה שרמת השרון 11 שנה מקבלת פרסים על ניהול כספי, למה זה לא בא לידי ביטוי במרירות על זה שאנחנו לא יודעים לנהל

תקציב, על זה שדברים לא מתנהלים פה כמו שצריך. משרד הפנים ומדינת ישראל יודעים לפרגן לרמת השרון 11 שנה ברציפות.

גב' שירה אבין: 12.

מר גיא קלנר: 12, סליחה. 12 שנה.

מר עידן למדן: 200 רשויות מתוך...

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: והעובדה היא שאתה אומר את זה רק בזכות הפניית תקציב...

מר גיא קלנר: 11 שנה אתה כרשות מקומית מקבל תו תקן הכי רלוונטי לניהול תקציב, ואתה בא פה ומתמרמר על שטויות.

מר עידן למדן: ...אבל היא לא מנפנת בזה, עיריית תל אביב, עיריית כפר סבא, עיריית הרצליה. אפילו עיריית אור יהודה.

מר אבי גרובר: גם עיריית רמת גן קיבלה את הפרס הזה וראש העיר שלה מואשם בשוחד...

מר גיא קלנר: כמה זמן נשאר לך דקה? שתיים? אבל בנטו.

גב' שירה אבין: שתי דקות, יאללה. אל תפריעו לו, אני מבקשת.

מר גיא קלנר: למה אני אומר את זה? זה שרשויות אחרות קיבלו פרס על ניהול כספי, אני לא אומר שלא, וזה בסדר גמור, וכמה שיותר רשויות יקבלו, על הכיפאק, זה אינטרס שלנו. אבל זה שבאים וטוענים שהרשות הזו לא מתנהלת בכל מה שקשור לקודים הניהוליים והכלכליים בצורה הגיונית

ומיטבית, אני אומר, כנגד זה שימו לב, 11 שנה אנחנו מקבלים תו תקן על העניין הזה, אז כנראה שיש פער גדול בין איך שאתם רואים את זה לבין איך שמשרד הפנים רואה את זה. אז תפנימו גם, וקצת ענווה בהקשר הזה. לגבי פיתוח, אני חושב שהעיר הזאת-

מר עידן למדן: ...חשבונאי זה דבר-

מר גיא קלנר: רגע, עידן. אתה יודע, כסף הוא כסף וניהול הוא ניהול, וכנראה שזה בסדר, אתה יודע.

מר עידן למדן: ואני חושבת שאתה לא יודע לנהל-

גב' שירה אבין: עידן, אני מבקשת.

מר רפאל בראל: אתה מפריע, עידן, תן לו, בחייד.

גב' שירה אבין: תן לגיא לסיים.

מר גיא קלנר: לגבי פיתוח, אני חושב שהעיר הזו, ואגב, בקטע הזה אתם יודעים שאני יחסית לא חסיד הכי נחרץ של ללכת הכי רחוק והכי רחב בבנייה ובגידול, אבל אני חושב שאם מברים רגע על התחדשות העיר ועל בנייה ועל תכניות, גם בקטע הזה. שימו לב מה קורה במורשה. אפשר להתווכח יותר על גובה הבניינים, פחות על גובה הבניינים. זה טקטי בעיניי בהקשר של הדיון שאנחנו נמצאים בו כרגע. מורשה עוברת מהפכה בכמה שנים האחרונות ותמשיך לעבור מהפכה.

מר רפאל בראל: מהפך.

מר גיא קלנר: מהפך, מהפכה. עוברת מהפך במסגרת זה שבמסגרת

כל תכניות הבינוי שקורות שם כרגע-

- מר אבי גרובר:** ששום דבר מהן עוד לא יצא לפועל.
- מר גיא קלנר:** תראה, תחילתה של בנייה, מי כמוך יודע-
- מר רפאל בראל:** עובדה שאנשים מתחילים להתאחד, היא עוברת.
- מר גיא קלנר:** אבי, מי כמוך יודע-
- מר אבי גרובר:** אתה לא מוכן למהפכה.
- מר רפאל בראל:** לא מהפכה, אלא מהפך.
- מר גיא קלנר:** אנחנו נמצאים בתוך עולם-
- מר אבי גרובר:** לשניהם אתה לא מוכן. אין לך שם בית ספר.
- גב' שירה אבין:** אבי.
- מר גיא קלנר:** אנחנו נמצאים בתוך מגזר ציבורי. עם המורכבויות שלו. אגב, המורכבויות שלו הן לא רק ברמת השרון. מגזר ציבורי מתנהל בצורה קצת יותר מורכבת, עם ועדות מחוזיות, עם תהליכי אישור, עם זמנים. בתוך כל העולם הזה אתה הכנסת עכשיו לתוך מסגרת האישורים הרבה מאוד תכניות, שבקצה שלהן כשהן יקרו היתה הופכת מורשה לדבר אחר לחלוטין. וכולם צריכים לברך על זה פה, ואין פה פוליטיקה. ואין פה שום דבר.
- מר אבי גרובר:** ואיפה תכנית האב?
- מר גיא קלנר:** יש תכניות, כי עובדה שעל הפינוי בינוי של אילת שאושר רק בוועדת בניין עיר, לא האחרונה, אחת לפני כן, במסגרת שיתוף פעולה של כל המועצה, של כל הוועדה, למעט כל מיני הסתייגויות קטנות שקרו בדיון עצמו-

מר רפאל בראל: וכמה מתנגדים.

מר גיא קלנר: וכמה מתנגדים קטנים, הגענו לקונצנזוס שהדברים צריכים ללכת יד ביד עם פיתוח תחבורתי. לא יהיה הפרויקט לפני שייפתח צומת מורשה, יש הסתכלות על הדברים גם ברמה המרחבית, זה לא נכון, ואני על התחבורה כל הזמן שם עין, ואתם יודעים את זה, שמים על זה עין ורוצים לקדם את הדברים יד ביד, ועושים את זה. ואל תצחק, כי אתה יודע שאני עושה את זה. אל תצחק.

מר עידן למדן: נגיד.

מר אבי גרובר: בתחילת הקדנציה הייתם במקום אחד, בסוף הקדנציה במקום אחר.

מר גיא קלנר: בסדר, זה לגבי זה.

מר עידן למדן: ברוב התכניות הצבעת בעד ללא שום מקלה תחבורתית.

מר גיא קלנר: מה אתה אומר? מי שהוביל את המטלה התחבורתית בסוף הקדנציה הקודמת במורשה זה הייתי אני.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: אבל רק תסביר לו, גם כשמביאים לו פתרון הוא מצביע נגד.

מר אבי גרובר: בוא נלך לפרוטוקול.

מר עידן למדן: בוא נלך לפרוטוקול, תבדוק.

מר רפאל בראל: גיא, תגיד לו, גם כשמביאים לו את הפתרון הוא מצביע נגד ממילא, אז מה זה משנה?

מר עידן למדן: כי לא מביאים את הפתרון.

מר גיא קלנר: מעבר למורשה, הרב מכר, שאתה חסיד גדול שלו, אבי, נווה גן, רצועת הנופש, כל האזור הזה, כל המעטפת של רמת השרון, מתפתחת יפה מאוד. זה לא הליבה פה, על הליבה פה צריך להקפיד ואנחנו מקפידים על המרקם הקיים. כל הליבה מתפתחת, ובתוך כמה שנים טובות אנחנו נוכל לראות פה גם במסגרת של ארנונה של מגורים וגם במסגרת של ארנונה עסקים, אתה תראה פה אור גדול ועוצמה גדולה, וכל זה במסגרת מה שקורה כרגע. צריך רק לדעת לפרגן על הדברים האלה.

לסיכום, אני חושב, תרשום לך, כי זה טיפים שיעזרו לך בהמשך. לסיכום אני חושב באמת, יש דברים שברמת המיקרו אפשר לעקצץ עליהם ואפשר לעקוץ עליהם ואפשר לעשות עליהם דברים קטנים. כשמסתכלים על רמת השרון במסגרת כוללת בכל תחומי החיים הגדולים והמשמעותיים לנו, אני חושב שיש לנו עיר נפלאה, אני חושב שנעשית פה עבודה מעולה, ואני חושב שגם בדיון תקציב אפשר להגיד מילה טובה, גם אם זה בא מהאופוזיציה. תודה.

מר עידן למדן: יש לנו ארץ נהדרת.

!!!: תעברי להצבעה.

גב' שירה אבין: רגע, אני שואלת אם מישהו רוצה לדבר. מה זה 'תעברי', אם יש מישהו שרוצה לדבר? מישהו נוסף רוצה לדבר?

מר טל עזגד: אני רוצה בכמה מילים. נאמר פה כמעט הכל. אני לא צריך לדבר כרגע ולהיכנס לנבכי התקציב, כי כבר עשו את זה רוב החברים

ואני חושב שהיו פה הרבה דברים שנאמרו והיו דברים הגיוניים, ואני מתחבר לחלק גדול מהדברים, גם של חברי האופוזיציה. אני סמוך ובטוח שלאף אחד באמת בתוך תוכו אין כוונות זדוניות, אבל צר לי היה לשמוע הרבה דברים שבהחלט כואבים. אני חושב שכולנו באנו ממקום של אכפתיות, של אהבה לעיר הזאת, של אהבה לילדים שלנו שגדלים פה, אהבה לתושבים. רוב רובנו עושים לילות כימים על חשבוננו הפרטי, הרבה פעמים מכיסנו, ובעיקר מזמננו. אני באמת חושב ומתחבר לדברים של גיא, וצר לי להגיד לכם את זה, אבל הרבה דברים ששמעתי פה באים ממקום לא של אהבה לעיר הזאת אלא ממקום של שנאה לראש העיר, לסגניו, לחבריו, למה שהוא מייצג. אני בהחלט חושב שהעיר הזאת היא דוגמה לערים במדינת ישראל, ואנחנו צריכים להיות גאים-

למה אתה חושב שאני שונא?

מר אבי גרובר:

אני אמרתי לך שאתה שונא? מה אתה קופץ?

מר טל עזגד:

למה אתה חושב ש-

מר אבי גרובר:

כי ככה אני חושב.

מר טל עזגד:

בדיוק כמו שאמרתם דברים אתם גם כן.

מר רפאל בראל:

תן לו להגיד.

גב' נורית אבנר:

מה בנאדם עשה...

מר אבי גרובר:

(מדברים ביחד)

עשית לי משהו אישי? למה...

מר אבי גרובר:

מר טל עזגד: נורית, היו תקופות שגם אני לא אהבתי אותו, נכון.

נכון מאוד. נו, תגידי את זה עוד עשר פעמים, מה לעשות.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: 18% ... בבחירות. מגלומני.

מר אבי גרובר: מה הוא עשה לי אישית? הוא לא עשה לי כלום.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: שמעתי. הגב' ד"ר איריס קלקא, את יכולה לעשות

ככה עם היד כמה שאת רוצה, אבל-

מר אבי גרובר: היא עשתה לי.

מר טל עזגד: אבל הדברים בהחלט, אני עוד פעם אומר ואני חוזר

ואומר, אתם מונעים מאיזשהי שנאה ולא מאהבה לעיר הזאת.

מר אבי גרובר: זה סיסמה.

מר טל עזגד: ואני קורא לכם, נכון, ואני קורא לכם ואני אור

לכם בפירוש, אם אתם באמת אוהבים את העיר הזאת, ואני עוד פעם אומר

ומזכיר וחוזר, אמרתם דברים של טעם, יש הרבה דברים שנאמרו פה שהם

הגיוניים, ואפשר לשקול אותם, ואפשר לעשות אותם ביחד. הבחירה שלכם

לשבת-

מר עידן למדן: בואו נתקן את התקציב, בואו נבוא עוד שבועיים

עם תקציב מתוקן-

מר טל עזגד: רגע, אני לא הפרעתי לך.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: עידן למדן, בואו נעזוב את המקום שאתה נמצא בו, ותצטרף לעשייה. האמן לי, לסיכום דבריי, אם מישהו מכס יעשה את זה אני גם מוותר על מקומי ועל כסאי המכובד בשביל כל אחד ואחד מכם, הנה אני אומר לפרוטוקול. בוא תביע נכונות להצטרף לעשייה לטובת תושבי רמת השרון. גם הילדים שלך גרים פה.

מר עידן למדן: אני כל הזמן... לעשייה ואם נפנה את התקציבים כמו שאני חושב שנכון-

מר טל עזגד: לא, זה לא משם.

מר עידן למדן: זה יהיה לחיוב.

גב' נורית אבנר: אנחנו יושבים פה בוועדות שעות על גבי שעות כל שבוע.

מר טל עזגד: נו, ולא מקשיבים לך? אתמול בערב הקשיבו לכם, רצתם היום להתרברב שהצלחתם לנצח אותי, את יודעת את זה? חברייך, לא את באופן אישי.

גב' נורית אבנר: אני לא יודעת על מה אתה מדבר.

מר טל עזגד: את לא יודעת, אז הנה אני מספר לך.

גב' נורית אבנר: אתה קטעת אותי באמצע דברים. אתה מטיף לנו, לא נתת לי לסיים משפט.

מר טל עזגד: מה לעשות, אני מטיף לכאלה שאומרים שהם שולחים מסמכים נסתרים, שהגזבר שולח מסמכים נסתרים למשרד הפנים.

גילי, אני מבקש שתענה גם על המסמכים הנסתרים שאתה שולח למשרד הפנים.

גב' שירה אבין: אני רוצה לומר, גיל, יש בנקודות בודדות משהו שאתה רוצה להתייחס אליו? אז בבקשה להתייחס.

מר גיל גורדון: דבר ראשון אני רוצה הערה לסדר. אנחנו שלחנו בנוסף לחוברת התקציב, להצעת התקציב, גם דף עם טבלאות שמעדכנות מספר סעיפים. בפתח שעשיתי הסברתי על מסגרת התקציב, אבל לא התייחסנו לתוך הסעיפים הפרטיים, ופשוט בדפים האלה שנתנו עשינו מספר שינויים שאושרו במסגרת הפרוטוקול, שגם הוא צורף, של ועדת הכספים. אז פשוט אני רוצה שיהיה ברור שאנחנו מאשרים, עוד מעט בהצבעה שנעשה, גם את השינויים הפנימיים האלה שדנו ואושרו בוועדת הכספים. באופן כללי, בדיון שהיה כרגע-

גב' נורית אבנר: אבל גיל, אם אני לא טועה, סליחה, היה את הדף הזה ב-19 לחודש, ואחרי זה היה דף ב-20 לחודש.

מר גיל גורדון: שבו הכנסנו עדכונים לאור מה שדנו במסגרת-

גב' נורית אבנר: אז מה שדנו בוועדת כספים זה מה שהיה ב-19 לחודש ואתה מדבר על ה-20 לחודש.

מר גיל גורדון: לא יודע, היה דף לפני הישיבה, ובמהלך הישיבה עשינו כמה שינויים ופה הוצאנו דף עדכון.

גב' נורית אבנר: אז אתה מדבר על הדף שיצא ב-20.

מר גיל גורדון: כן. שיצא ונשלח לקראת הישיבה.

- גב' נורית אבנר:** הוספת את ה-38,000 של השרף.
- מר גיל גורדון:** כן.
- מר עידן למדן:** מתי דנו אבל על השינויים האלה?
- גב' שירה אבין:** עידן, זה כל הדברים שאנחנו דנו עליהם והכנסנו אותם בתוך ועדת הכספים.
- גב' רותי גרונסקי:** זה לא מה שהיה בוועדת כספים. זה לא זה.
- מר עידן למדן:** אבל היה לנו בוועדת הכספים 12 ו-31, ועכשיו אני רואה ש-
- גב' נורית אבנר:** נכון, כי יום אחרי זה הם שינו את זה.
- מר אבי גרובר:** אבל בישיבה עצמה אישרתם כל מיני דברים-
- מר גיל גורדון:** למשל עלה סעיף להוסיף את בני עקיבא, לתת שיפוף 100,000. אז הציע מהנדס העיר לקחת מה-38 מיליון ש"ח ... אז זה סכום שהכנסנו.
- גב' נורית אבנר:** ושם גם הורידו-
- מר גיל גורדון:** תכנית אב לחינוך 200,000.
- מר עידן למדן:** איך זה מסתכם במקום 31,870,000?
- מר גיל גורדון:** לא, זה תקציב הפיתוח. החלק העליון זה תקציב שוטף.

מר עידן למדן: זה המסמך הנכון, זה מה שהיא אומרת, לא על זה דנו.

גב' נורית אבנר: עידן, יש פה שניים. אחד מה-19, אחד מה-20.

מר גיל גורדון: עידן, אתה רוצה תשובות? בתקציב המקורי לא הכנסנו את הנושא של רח' השרף, שהוא 38 מיליון ש"ח, אז זה כאילו ניפח את זה. אבל בגדול, סך הכל לקחנו מזה 100,000.

גב' נורית אבנר: ושם גם הורדת את ה-5.2 מיליון ש"ח מהתוספת של שרונית.

מר עידן למדן: פשוט שמת את זה פה.

מר גיל גורדון: אבל בעיקרון זה מה שדנו ואישרנו, שמנו את זה בטבלה.

מר עידן למדן: אז פשוט העברת את סלילת רח' השרף.

מר גיל גורדון: כן.

גב' נורית אבנר: לא, יש שם עוד תיקונים, לא רק זה.

מר גיל גורדון: תרצו אחרי זה, תעיינו, אם יהיו איזה הערות אז אני אגיד. אין פה טעויות.

גב' שירה אבין: שנייה, גיל, אני תיכף אתייחס. בוא תיתן כמה נקודות. עידן, בואו נקשיב לגיל.

מר גיל גורדון: הדיון עכשיו היה אמור להיות על תקציב הפיתוח, ואני חושב שזה היה בשוליים, בעיקר דיברתם על מדיניות, שתבורכו על זה,

וגם היה ערבוב בתוך זה של תקציבי הפיתוח, שזה הנושא הבא, כבר עשינו חלק מהדיון. אז בכל זאת יש דברים שאולי קשורים בתקציבי הפיתוח ואני ארצה כן להתייחס.

גב' שירה אבין: גיל, אני מבקשת להתמקד כרגע בשוטף. נסיים את השוטף, נצביע ונעבור לפיתוח.

מר גיל גורדון: העלו פה מספר זה, אז אני רוצה לתת את התשובה הסופית לנושא התכנית אב לחינוך. אני אתייחס לדברים הטכניים פשוט מבחינה אינפורמטיבית, אני לא אכנס כמובן למדיניות, שזה החלק שלכם. תכנית אב לחינוך בשנה החולפת, אתם אמרתם שלא ראיתם סעיף ייעודי לנושא הזה, אבל בפועל הוצאנו את זה, יש סעיף באגף הכספים של פיתוח ארגוני, הוצאות ארגוניות בפיתוח וכן הלאה, משם הוצאנו 120,000, כשבתקציב זה התחלנו את הפעולה של תכנית אב, לאחרונה הם עשו גם ישיבה והציגו לנו את הממצאים של העבודה שלהם.

מר אבי גרובר: אפשר להגיד מתי זה יוגש?

מר עידן למדן: בשנת 2013 היה 120,000...

מר גיל גורדון: ועכשיו 200,000. הם הציגו לנו, שירה אמרה בישיבה הקודמת, יש מצגת שלמה שהם הציגו לנו, אפשר להציג אותה, אין בעיה. נורית, כאשר התייחס לנושא של התקציבים של הספורט הייצוגי, את דיברת על הכדורגל, שקיבל 8 מיליון ש"ח. רק רציתי להעמיד את הדברים על דיוקם. בשנה הקודמת סך תקציבי הספורט הייצוגי, שזה כולל כדורגל, כדורסל, כדורגל נשים וכן הלאה, היה 8.8 מיליון ש"ח. השנה הורדנו את זה ל-6.7 מיליון ש"ח, שזה קיצוץ מאוד משמעותי של 30% בערך, כאשר בתוך זה עוד תיכנס השנה קבוצה נוספת חדשה, שזה הפועל מורשה שעלתה ליגה.

מר עידן למדן: הקיצוץ הוא של 25%.

מר גיל גורדון: אני חושב שיותר, אבל לא משנה. אני אומר שיש פה עוד מצב של... שאתה צריך להפחית אותו. זרקתי הערה, אבי פשוט העלה בתחילת דבריו, אמר שיש גירעון בילט אין בתוך התקציב של 5 מיליון ש"ח, כאשר למעשה בפועל, מה שטוב, כמו שאמרתי, התוצאות מבחינת הביצוע בפועל התעדכנו, כאשר עשינו את התקציב זה עדיין לא היה מעודכן, ונוספו לנו מאז 5 מיליון ש"ח בארנונה ועוד שני מיליון ש"ח בהרבה מאוד סעיפי הכנסות אחרים, כך שבסך הכל יש תוספת של 7 מיליון ש"ח בהכנסות של התקציב השוטף, שזה משנה את התמונה ואת ההתייחסות גירעון או לא גירעון. דרך אגב, צריך לראות את הפרופורציות-

מר אבי גרובר: אנחנו לא צריכים את התביעה, אפשר להשאיר את התביעה בתקציב פיתוח...

מר עידן למדן: אתה יכול... חזרה 12 מיליון ש"ח...

מר גיל גורדון: דרך אגב, צריך שתהיה פרופורציה, נגיד והיה כן גירעון של 2 מיליון ש"ח, 3 מיליון ש"ח, תעשה חישוב, זה חלקיקי אחוז, זה משהו שהוא בשוליים בכלל מבחינת היקף התקציב הכולל, אבל זה לא המצב בכל מקרה.

מר אבי גרובר: ...בעיקר בהתייחסות לשנה הבאה. ב-2014 לדעתי חלק מהסעיפים לא משקפים את מה שיש שם בסוף, ואנחנו ניפגש פה בהמשך השנה ונראה אם צדקתי או לא.

מר גיל גורדון: מאה אחוז. נורית העלתה את הנושא של בית הספר, שהולכים להקים בשנת 2015, כשהתחילו לקבל את ההיתרים וכן הלאה, והיא אמרה: אבל אין תקציב לתכניות. מה שאנחנו עושים בשלב הזה, הראשוני-

גב' נורית אבנר: בתכנון. אמרתי שאפילו אין לנו בתב"ר סעיף

שאומר שאנחנו מתכננים את בית הספר.

מר גיל גורדון: אני אסביר את התהליך. יש פה עניין של תהליך

שצריך להבין אותו פשוט. בשלב כזה, כשעדיין אין אישורים משרד החינוך, וחשוב שיהיו אישורים, כי אחרת, כמו שאמרה גם שירה, לא נקבל בשוטף את ההשתתפות שלו בתקציב השוטף, ופה מדובר על מיליוני שקלים בשנה, השלב הראשוני יש לנו סעיף כללי של תכנונים ומדידות, מתוכו לוקחים, עושים את התכנית הראשונה, בונים מתוכה פרוגרמה, זה מוגש לאישור משרד החינוך, ובעקבות אותו אישור מקבלים אישור תקציבי. ברגע שיש אישור תקציבי אפשר לפתוח תב"ר ורק אז מתחיל הקטע של כל הגשת התכניות המפורטות ולהתחיל להקצות תקציבים שלנו משלימים לתקציב של משרד החינוך. אז זו פשוט ההתנהלות, ואנחנו יכולים השנה, מאותו תקציב כללי של תכנונים ומדידות, להתחיל את התכנון הראשוני. יש לנו מאיפה להתחיל את זה.

גב' נורית אבנר: אני רוצה להבין אבל, 10 שנים משרד החינוך לא

מאשר לפתוח שם בית ספר?

גב' שירה אבין: אני אמרתי את זה גם לוועדת כספים, מנהלת אגף

החינוך במהלך יותר מ-5 שנים, לדעתי לפחות ב-5 שנים האלה, היתה נחרצת שאין שום צורך לפי כמות הילדים. עכשיו אני חייבת גם לציין, וכולנו יודעים, וגם את היית ויודעת, שאנחנו עובדים בהתייחס כמובן להנחיות ולצד הפדגוגי של המנהלים. וזו בפירוש היתה אמירה של מנהלת האגף, ויותר מפעם אחת הנושא הזה עלה והיא עמדה בפירוש ואמרה שאין שום צורך בעוד בית ספר.

גב' דברת וייזר: אני יכולה להעיד על זה, נורית, באופן אישי, שאני

הוצאתי שני מכתבים כיו"ר ועד הורים לפני שנה ושנתיים, ואני שומרת אותם אצלי בתיק.

ומה כתבת בהם?

גב' נורית אבנר:

גב' דברת וייזר: אני הראיתי את הטענה שלי, הצגתי שאנחנו צופים כפורום שהולך להיות מחסור בכיתות לימוד, שצריכה להיות התארגנות להקים בית ספר נוסף באזור הצפוף הזה ובאזור מורשה, אנחנו צופים את פיצוץ האוכלוסין, וקיבלנו תשובה שלא, שאין שום צורך. שיש להם את הדו"חות והם מוציאים מהדו"ח, איך זה נקרא? מערכת שמוציאה את הצפי, ושאין צורך.

ואם העירייה היתה רוצה לממן את זה?

מר אבי גרובר:

גב' שירה אבין: לא, אבל אני הסברתי. שנייה, עידן, אתם צריכים להבין שמשדד החינוך, אמרתי כבר מקודם שגם אם הוא לא מתקצב בית ספר ואנחנו מחליטים להקים את בית הספר מכספי העירייה, אנחנו בכל מקרה חייבים אחר כך גם לקבל את האישורים שלהם. כשמשדד החינוך מבקש פרוגרמה, הוא מבקש לפי כמות של תלמידים, והיחס שלו לכמות של תלמידים הוא לא היחס שאנחנו שואפים שיהיה. הוא מבחינתו מסתכל על כמות שנכונה לפי משדד החינוך. כל נושא של כיתות הספח בכלל מבחינתו לא רלוונטי, כך שאנחנו נמצאים בסיטואציה שהיא פשוט לא הגיונית. אנחנו נותנים כאן כיתות יותר קטנות מהתקן, אנחנו נותנים כאן הרבה מאוד חדרי ספח.

לא, בכל בתי הספר, את יודעת. יש בתי ספר של 35

מר אבי גרובר:

ו-7 ילדים.

אבל אני מדברת על זה שאנחנו רצינו לפתוח עוד

גב' שירה אבין:

בתי ספר. בודקים כל הזמן באמת בציציות כדי לקבל תמונה נכונה. כל זמן שמשדד החינוך לא אישר לנו לא רק את הפרוגרמה, אלא אישר לנו ממש אישור רשמי שאנחנו יכולים להקים בית ספר, עכשיו תראו, גם בגנים, אל

תשכחו שיש הרבה גנים שאנחנו הקמנו, קיבלנו מהם את האישורים ולא קיבלנו את הכספים. רק עכשיו אנחנו מקבלים בטפטופים, הצלחנו עכשיו לקבל 5 מיליון ש"ח מתוך ה-10 שהשקענו. אבל זה דברים שעוברים בטפטופים, והדברים האלה אנחנו לא יכולים לשלוט בהם ואנחנו גם לא יכולים ללכת ולהקים בית ספר, כי אחר כך יש גם תקציבים שמגיעים ממשרד החינוך. משרד החינוך לעולם לא ייתן את התקציבים האלה, ואז אנחנו נעמוד עם בית ספר מול שוקת שבורה ולא נוכל אחר כך לתפעל אותו. אז מה עשינו? יש בעיה עם הנושא הזה, כך שצריך גם להבין את המשמעות של הדברים.

מר אבי גרובר: לא הבנתי למה לא נוכל לתפעל אותו.

גב' שירה אבין: כי זה עלויות אדירות שאנחנו לא נוכל לעמוד בהן. אם הם לא יאשרו את ה-50% שלהם לפחות, אין על מה לדבר.

גב' פרח מלך: הם לא מממנים את השהות שלו אחרי הפתיחה שלו.

מר רפאל בראל: ההפעלה שלו, אתה לא מקבל כסף של ההפעלה.

גב' שירה אבין: זה סיפור מאוד מורכב. ואני רק רוצה לומר דבר אחד נוסף.

מר אבי גרובר: זה גם חלק מפוליטיקה וגם צריך לדעת לעבוד מול משרדי הממשלה. אני בטוח שיש רשויות שמצליחות יותר ורשויות שמצליחות פחות.

גב' שירה אבין: אני חייבת לומר שזה לא נכון.

גב' פרח מלך: אנחנו עלינו באופן אישי אליהם.

גב' שירה אבין: אנחנו בקדנציה הזאת עלינו יותר מפעם אחת ואירחנו פה יותר מפעם אחת, כולל מנכ"לית, כולל את שר החינוך הקודם, שמאוד התלהב מהתכניות שאנחנו עושים, אבל עובדה שהדברים לא צלחו. לא מבחינתנו, ולא בגלל שלא היינו ולא בגלל שלא לחצנו. אני אומרת שוב, לחצנו בכל הכיוונים שרק יכולנו. גם מכל ההיבטים הפוליטיים, והשתמשנו בכל הגורמים הפוליטיים כדי להשיג את הדברים.

מר אבי גרובר: אבל את מסכימה איתי שבתי הספר לא מאוזנים ביניהם גם.

גב' שירה אבין: אנחנו משתדלים לאזן.

מר אבי גרובר: יש פה מצב של בתי ספר מאוד עמוסים ובתי ספר שהרבה פחות עמוסים. יכול להיות שזה באיזשהו מקום מייצר מצב שמשרד החינוך מסתכל על הממוצע ואומר: 'מה אתה רוצה? אתם החלטתם לעשות ככה או ככה'.

גב' שירה אבין: ממש לא. תשמעו, אני רוצה לומר דבר אחד. אין שום בעיה, ואפשר גם לשבת ולדבר על הדברים ולהסביר אותם. הדברים מאוד מסודרים, מאוד ברורים.

מר אבי גרובר: שנייה, חבל, פשוט אנחנו הולכים באיזשהם עיגולים. יכול להיות שהדיון הזה מתפתח פה עכשיו כתוצאה מזה ש-5 שנים לא התנהל דיון כמו שהיה צריך להיות בעניין. ואתם יודעים, אני פניתי לכל העולם ואחותו והתשובה היתה 'מצדי אני אשב בכלא ולא יהיה'.

גב' דברת ויזר: אבי, לא להסתכל אחורה. בתור חברת מועצה טרייה, די עם הטענות האלה אחורה, בוא נסתכל קדימה.

מר אבי גרובר: כלקוח גם, אני מצפה מכם, שאתם היום מובלים את העיר הזאת, למצוא פתרון שבית ספר לא יהיה עם 800 ילדים, ואם אנחנו מסתכלים קדימה לכמויות הגנים שמגיעות, שאנחנו חושבים שבכל בתי הספר היסודיים כל שנה כמעט נוספת ב-5

גב' דברת ויזר: אבל אתה רואה שמה שאנחנו עושים, קיבלנו החלטה אמיצה ושינינו את אזורי הרישום כדי... את בתי הספר, אז בוא תשבח אותנו על זה.

מר אבי גרובר: יכול להיות שעוד שנתיים, שלוש וחמש, כשאני אראה את זה, בינתיים אני שומע מילים. כשאני אראה מעשים, תאמיני לי-

גב' דברת ויזר: למה מילים? זה לא מעשים?

מר טל עזגד: פה הבעיה שלך, הוא לא ישבח אותך.

מר אבי גרובר: אני מבטיח לך-

מר טל עזגד: בגלל שאת פוליטיקאית טרייה, את צריכה להבין שלא ישבחו אותך.

גב' דברת ויזר: גם אני יודעת לצעוק חדש, תן לי בבקשה לסיים את המשפט.

מר אבי גרובר: אני עוד לא ראיתי את זה.

גב' דברת ויזר: מה לא ראית? ישבנו וקיבלנו כאן, רגע, לא, סליחה, זה לא פייר מה שאתה עושה.

מר אבי גרובר: אני עוד לא גמרתי את המשפט.

גב' דברת וייזר: אתה לפני שנייה אמרת שבבתי הספר היסודיים יהיו מעל 800, נכון?

מר אבי גרובר: נכון.

גב' דברת וייזר: 'תסתכלו קדימה, אל תפוצצו את בתי הספר'. אז זה מה שעשינו.

מר אבי גרובר: אבל את מפוצצת עכשיו את הדר.

גב' דברת וייזר: אתה לא מסוגל להגיד, אנחנו לא מפוצצים את הדר.

גב' שירה אבין: לא מפוצצים את הדר, יש מספיק מקום בהדר.

מר אבי גרובר: כמה ילדים יהיו שנה הבאה בהדר?

גב' דברת וייזר: יהיו הרבה פחות. הרבה פחות מה-790 ילדים שהיו באוסישקין.

מר אבי גרובר: לא הרבה פחות.

גב' דברת וייזר: כן. וביחס לשטח יהיו פחות מ-790 ילדים. על מה אתה מדבר? יהיו 600 ילדים. 600, גילי, נכון?

גב' גילי מליק: 615.

גב' דברת וייזר: 615.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: ...אז זה גם לא בסדר.

מר טל עזגד: דברת, את לא בסדר, את מאכזבת אותנו.

מר אבי גרובר: אני מוכן להבטיח לך-

גב' דברת וייזר: אבל יושבים איתך ואומרים לך... וגם זה לא בסדר.

מר אבי גרובר: את תכנית האב שאת תביאי, אני אכתוב כל הכבוד לעירייה אצלי בפייסבוק, אני מוכן להעלות את תכנית האב, רק תביאו אותה כבר.

מר רפאל בראל: הפייסבוק שלך לא מעניין אף אחד.

גב' שירה אבין: תקשיבו, עם כל הכבוד-

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: חבר'ה, תקשיבו רגע. עידן, די. אני מבקשת, כדי שנתקדם. אני רק רוצה לומר דבר אחד. שני דברים קצרים. אנחנו יכולים עכשיו לגעת בעוד כל נקודה ונקודה ולכל אחד יהיה עוד פעם מה להגיד 20 דקות. אני חושבת שזה באמת מיותר. אני רק רוצה לומר דבר אחד. התכנסנו לנושא החינוך, התכנסנו לנושאים אחרים. אני חושבת שבסך הכל בהסתכלות, ולכן גם שאלתי אתכם: מה, שום דבר טוב לא נעשה כאן בעיר? וגיא חידד ואמר. אני אומרת שוב, תראו, אנחנו משתדלים לעשות את המיטב, לעשות את הכי טוב שאפשר. כולנו, אני מניחה שיש לנו אינטרס אחד, וזה טובת רמת השרון וזה טובת אנשי רמת השרון וילדי רמת השרון, בכל ההיבטים – מהגיל הרך עד הגיל השלישי. אנחנו נמשיך ונעשה את הדברים. אני אומרת שוב, בכל נושא שיש סוגיות שעולות ויש דברים שרוצים לדעת, הדלת תמיד פתוחה ואפשר לבוא ואפשר לשאול ואפשר לקבל תשובות. אי אפשר לבוא ולהגיד ש-5

שנים ישבו ולא עשו כאן דברים, כי עם כל הכבוד, אני גם לא מוכנה לשמוע, אני חושבת שישבנו פה ועשינו הרבה מאוד דברים, ואני חושבת שהיו דברים שגם כשישבו חברי אופוזיציה בתוך דברים מסוימים או בתוך מקומות מסוימים, אני חושבת שהם גם ראו שיש הרבה דברים שנעשים. עידן ישב במקומות מסוימים וראה דברים שנעשים. אבל אני אומרת שוב, אם אנחנו נמשיך כאן אנחנו יכולים לדבר כאן עד מחר בבוקר ועדיין הדברים...

מר עידן למדן: פתחתי ואמרתי, התקציב הוא בסדר, אבל אפשר גם להיות מצוין.

גב' שירה אבין: אני אומרת שוב, לכל דבר שרוצים לדעת ולכל דבר שרוצים להיות שותפים, לנו אין שום בעיה, לי אין שום בעיה. אני אומרת שוב, אני מברכת על כל שותפות ועל כל עשייה משותפת למען העיר הזאת. אני רוצה עכשיו להעלות את התקציב הרגיל-

גב' רותי גרונסקי: שירה, אני שאלתי שאלה עניינית ולא קיבלתי תשובה.

גב' שירה אבין: רק תזכירי לי.

גב' רותי גרונסקי: אני רוצה להבין מה זה הסעיף שמירה...

גב' שירה אבין: גיל, בבקשה.

מר רפאל בראל: דיברו על זה.

גב' שירה אבין: לא, הוא לא אמר. בסדר, נתייחס.

מר גיל גורדון: אנחנו תקצבנו, את מדברת על האבטחה בפי גלילות, נכון? 1.44 מיליון ש"ח שהפך ל-600,000 ₪. זה מה ששאלת, נכון?

אנחנו תקצבנו במקור את הסעיף הזה על סמך ההוצאות שהיו בחודש-חודשיים האחרונים בשנת 2013 ואנחנו עשינו מכפלה של שנה קדימה. כאשר בנינו את זה עוד לא ידענו איך אנחנו נערכים מבחינת תכנית הפיתוח, שגם אבי קודם ציין שכל אזור הרב מכר, פי גלילות. כרגע מסתמן מצב שאנחנו לקראת מרץ כבר יהיה מכרז, מרץ-אפריל כבר הקבלן יעלה כנראה לשטח. ברגע שקבלן עולה לשטח אין צורך לאבטח את זה יותר, כי הוא למעשה נמצא עם הדחפורים שלו.

מר אבי גרובר: מה אתה מאבטח שם? אני לא מבין.

מר גיל גורדון: מה שמאבטחים היום, חוק התכנון והבנייה נותן לנו סמכות לבוא ולהסדיר דברים שהם לא חוקיים. נעשה משפט במשך 3 שנים כנגד אותם בדואים, שהם עשו שם בנייה לא חוקית, קיבלו צו הריסה, קיבלו מועד להרוס את הדבר הזה, עברה חצי שנה, הם לא ביצעו את ההריסה, הצו אמר: והיה והם לא יעשו את זה העירייה תבצע את ההריסה. הגיע המועד, אנחנו ביצענו את ההריסה, היה לנו אינטרס לעשות את זה מאחר ואותן הקרקעות אמורות לעבור אלינו, אנחנו הרי הפקענו את הקרקעות האלה לעירייה.

מר אבי גרובר: כמה עלתה ההריסה?

מר גיל גורדון: זה אני אתן לך תקציב מסודר, זה לא פה על רגל אחת. ההריסה עצמה עלתה כמה מאות אלפי שקלים, אבל יש את האבטחה בהמשך וכן הלאה.

מר אבי גרובר: מה ה... שם?

מר גיל גורדון: דקה, רק עוד מילה אחת. אמרת גם שלא פינו את הבדואי, כי אי אפשר לפנות את הבדואי, הצו היה להריסה בלבד. אבל בוא רגע נחזור לשאלה של רותי.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: יש גבול. הוא רוצה לענות לה, אז תן לו לענות לה.

מר גיל גורדון: כאשר תקצבנו במקור, כמו שאמרתי, תקצבנו שנה שלמה, כרגע אנחנו יודעים שאפשר לתקצב פחות. דבר נוסף, מאחר והיו באמת אילוצים תקציביים כשדנו בתקציב, אמרנו צריך לצמצם מה שיותר, אני באתי וזימנתי גם את מי שאחראי על האבטחה בעיר, כי אני לא בקיא בצד המקצועי, וזימנתי את מנהל חברת מוקד מטרה, שהיא הזכיינית לנושא אבטחה בעיר, ואמרתי לו: בוא תראה איך אתה מצמצם למינימום את האנשים, כי יש שם למשל שני שומרים 24 שעות ביממה. אמרתי: לא, צמצם את זה, תעשה פחות, תעשה אולי סיור בשעות הבוקר או היום כשלא צריך שומר, ותוך כדי הדיון הזה הגענו לזה שאפשר להפחית: א) את מספר החודשים, ב) ואת היקף השמירה מבחינת מספר השומרים, ובצורה הזאת זה הביא אותנו לתקציב של 600,000 ₪. זה לא שעשינו את זה מהשרוול, אלא בדיקה מדוקדקת עם האנשים המקצועיים, וכך הגענו לקיצוץ הזה.

מר אבי גרובר: אותה חברה שהיתה במכרז שמרה שנה שעברה?

מר גיל גורדון: כן.

מר אבי גרובר: כל השנה?

מר גיל גורדון: כן.

גב' שירה אבין: אני רוצה להעלות להצבעה.

- מר גיל גורדון:** רק תני לי מילה קטנה.
- מר רפאל בראל:** די, בשביל מה עוד מילה?
- מר עידן למדן:** כמה שתעצבן זה ייקח עוד 10 דקות, תן לו עוד מילה.
- מר רפאל בראל:** בחייכם, כל אחד חושב, די, יש גבול.
- מר גיל גורדון:** אנשי האופוזיציה פה הציגו כל הזמן, ואתה גם אמרת התקציב הוא טוב, אבל אמרת שהוא יכול להיות מצוין. אתם הערתם, וגם אבי העיר, שאפשר לעשות בו שינויים. תן לי רק לגמור את המשפט. אני רק רוצה להסביר. בסביבות 80% מהתקציב מוגדר כקשיח. למה הוא קשיח? כי זה תהליכים שצריכים לקחת שנים של שינוי, אם זה במגמות בתיכון, שינוי במספר מורים וכן הלאה. ופה זה מתחבר למה שאתה בדקת, אמרת איזה סקרים עשו, איזה תכניות אב. תכנית אב לחינוך, תכנית אב ל... זה בדיוק מתחבר למה שאתם אומרים, לעשות את אותם השינויים, אבל זה ייקח, פשוט זה תהליך ארוך. ואז אתם מתחברים-
- מר עידן למדן:** כמו שלא עשית כיתות עד שנזכרת, עכשיו אתה לא עושה-
- מר גיל גורדון:** בסדר, זה כבר עניין של תכנון אסטרטגי של דברים בעיר.
- מר עידן למדן:** אם היה שינוי ואם היו מקבלים הערות אז בסדר.
- גב' שירה אבין:** גילי, אתה יודע מה, חבל, אל תדבר יותר, די, מספיק. כל דבר 18 הערות. די, אי אפשר ככה. אני רוצה להעלות להצבעה-

- גב' גילי מליק:** משפט אחד?
- גב' שירה אבין:** כן, גילי, בבקשה.
- גב' גילי מליק:** לנושא חינוך מיוחד, כמות המוסדות שהילדים מוסעים מחוץ לרמת השרון הם 68 מוסדות. סוגים שונים של נכויות, פיגור, חינוך מיוחד ברמות השונות הפיזיות. זה המצב. כמות ההסעות היא באמת מאוד גדולה. מנוהלת בקפדנות גדולה.
- מר גיל גורדון:** היא גם גדלה ביחס לשנה הקודמת.
- מר עידן למדן:** אבל עדיין זה לא... לא יצא לנו להיפגש, אבל עדיין זה לא נתן לי את ההסבר לקפיצה של כמעט 50% ביחס לשנה שעברה. זה נראה פער, לעומת העליות בהסעות האחרות.
- מר גיל גורדון:** דרך אגב, קבענו פגישה בנושא הזה.
- גב' גילי מליק:** א', מכרז להסעות.
- גב' שירה אבין:** גילי נתנה תשובה יפה.
- גב' גילי מליק:** שתי תשובות. א) גידול במספר הילדים, ב) גידול בעלות ההסעות.
- גב' שירה אבין:** אנחנו מעלים להצבעה, אבל אבי ביקש להגיד מילה אחת טובה. אני לא יכולה לא לתת לו.
- מר טל עזגד:** לפני זה אני רוצה לפרגן לגילי, איך שהיא הקפידה-
- גב' שירה אבין:** אבל תן לו רגע לסיים.

מר טל עזגד: אבל שנייה, תראי איך עידן ענה לה יפה, הוא היה תלמיד שלה, הוא ישר נכנס לשיתוק.

מר עידן למדן: אני רציתי להיפגש איתה כשהייתי תלמיד שלה.

גב' שירה אבין: בסדר, לאט לאט.

מר אבי גרובר: אני רוצה להגיד לגילי ואני רוצה גם להגיד את זה לאולגה, שתמיד הדלת שלהם פתוחה, ותמיד כשיש שאלות אפשר לבוא, ותמיד הוא יושב כמה זמן שצריך והוא תמיד נכון לעזור, ואני חושב שמגיע להם באמת מילה טובה. אנחנו יכולים להתווכח בינינו פה על הדברים, אבל שניכם ביחד נותנים פה עבודה ומשקיעים הרבה, ואתם תמיד נכונים לעזור, ושאלו לא חסרים פה מנהלי אגפים טובים, שתמיד אתה צריך מהם שאלה, תמיד הם יודעים לעזור.

גב' שירה אבין: אני חייבת לומר שקודם כל אני שמחה לשמוע את זה, ואני אמרתי גם בהתחלה-

מר יעקב קורצקי: ומכתב הפיטורין בדרך.

גב' שירה אבין: שחשוב להגיד תודה לאנשים-

גב' נורית אבנר: משום מה תמיד כש... אתה גם הגבת.

מר יעקב קורצקי: אני המפריע. את רואה שאני שואל שאלות?

גב' שירה אבין: לא חייבים לכל דבר להעיר. באמת לא חייבים, נו.

מר עידן למדן: ככה הוא הצליח להשפיע על התקציב.

גב' שירה אבין: די, עידן, מה קורה לכם?

מר יעקב קורצקי: אז כן השפעתו.

גב' שירה אבין: יעקב, די, נו. אני אומרת, אני שמחה שאבי אמר והצטרפה גם נורית והצטרפו אחרים, אני אומרת שוב, אני חושבת שבאמת ראוי לציין את הפתיחות ואת ההשקעה של הרבה מאוד שעות, יחד עם כולנו, כדי לעשות את המיטב למען העיר הזאת, ואני חייבת גם לומר שלא כולם גם מבין העובדים הם תושבי העיר הזאת, ולמרות זאת עושים עבודה נפלאה. אז מגיע שאפו. אני רוצה להעלות את התקציב הרגיל לשנת 2014 להצבעה. התקציב הרגיל לשנת 2014 מסתכם ב-383,640,000 ₪. מי בעד?

גב' פרח מלך: 8.

גב' שירה אבין: מי נגד?

גב' פרח מלך: 5.

גב' שירה אבין: אין נמנעים.

<p><u>החלטה מספר 4:</u> הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5) את התקציב הרגיל לשנת 2014 ע"ס 383,640,000 ₪.</p>
--

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לתקציב הפיתוח. עכשיו אני רק רוצה לומר, מאחר שכשאנשים דיברו הם התייחסו גם לנושא הפיתוח, אני לא עושה דיון נוסף עכשיו על נושא הפיתוח. גיל, אם יש לך שניים-שלושה משפטים-

מר עידן למדן: אני לא התייחסתי בכלל לתקציב הפיתוח.

התייחסתם הכל.

מר רפאל בראל:

אני לא אמרתי אף מילה על תקציב הפיתוח, ויש לי

מר עידן למדן:

הרבה מה לומר.

שנייה. גיל קודם כל יאמר מספר דברים על תקציב

גב' שירה אבין:

הפיתוח, כמו שעשינו על התקציב הרגיל, ואחר כך אני אומרת שוב, מי שלא התייחס לתקציב הפיתוח יוכל לדבר, ובואו נתחשב אחד בשני גם, דברים עיקריים בנקודות כלליות, בלא שכל אחד יפריע לשני. גיל, בבקשה.

תקציב הפיתוח, וגם פה אנחנו צירפנו טבלה

מר גיל גורדון:

שנדונה בוועדת הכספים ולמעשה מבטאת את הדברים שאושרו במסגרת אותה ועדה, בנוסף להצעת התקציב שמופיעה בספר. סך התקציב לא השתנה, אלא השינויים היו פנימיים, והוא עומד על 288,416,000 ₪, כאשר בגדול שלושת מקורות ההכנסה המרכזיים זה מכירת הקרקע בשכונת נווה גן, הלוואות שאנחנו ניקח במידת הצורך, בעיקר לפיתוח הרב מכר והאזור הזה, שהוא למעשה אזור מניב, כמו שאנחנו מגדירים אותו, והיטלים ממשרדי ממשלה, שזה הנתח המרכזי, שזה כמעט 165 מיליון ש"ח. ההשקעות המרכזיות שמתוכננות במסגרת התקציב של הפיתוח זה בתחום תשתיות וחזות העיר, שזה 153 מיליון ש"ח, שבתוכם יש את רח' השרף, פארק תע"ש, פיתוח אזור הרב מכר, כמו שדיברנו, ופיתוח שכונת נווה גן, שפה רק צריך לסבר את האוזן, בתוך שכונת נווה גן זה תב"ר שמתנהל כבר 8 שנים, שאנחנו כל הזמן צריכים לעשות פעולות של פיתוח, ובחלק גדול מהזמן נאלצנו לעשות את זה, אותו יום קיבלנו את ההיטלים. כי אנחנו צריכים להכשיר את כל התשתיות של מים, ביוב, צנרת, לקראת זה שקבלן בא ובונה, שיכול ישר להתחבר, אם זה כבישים וכן הלאה. לא ביצענו את כל הפיתוח, אבל ביצענו חלק מאוד משמעותי, ופה נוצר פער, שהיינו צריכים לעשות איזה מימון ביניים, וזה גם

מסביר, אם אנחנו מדברים על כל מיני תב"רים שצריכים לעשות להם מימון אחר כך בדיעבד, לאשר אותו, מהטעמים האלה, שאז היינו צריכים לשייך את ההיטלים שקיבלנו בהמשך לנושא של הפיתוח של נווה גן. לגבי נושא החינוך, כמעט 50 מיליון ש"ח, 48.7 מיליון ש"ח, כאשר מדובר על תוספת כיתות בבית ספר אורנים, שזה 7.75 מיליון ש"ח, אודיטוריום בבית ספר אלון 6.5 מיליון ש"ח, ותוספת כיתות בקריית יערים 5.5 מיליון ש"ח. לגבי סכום נוסף ומשמעותי, זה הנושא של בית העלמין, כל עבודות הפיתוח שנעשות שם. זה אם אני שם ככה בדגש על הסעיפים המובילים המרכזיים, אלה הסעיפים. אני חושב שזה פחות או יותר נותן את התמונה של תקציב הפיתוח.

גב' נורית אבנר: אני הייתי רוצה, אם אפשר. אני גם אמרתי את זה לגיל כשהייתי איתו בפגישות. דרך ההצגה של התקציב של התב"ר היא בעיניי מאוד בעייתית. מה שאני הייתי רוצה לראות, כשמציגים בפניי תקציב של תב"ר, נמצאים פה הסכומים אבל את לא יודעת אם הסכומים האלה הם סכומים התחלתיים, אם היה להם איזשהו משהו בעבר, ואת גם לא רואה פה, לפי איך שזה מוצג, איך הולכת להיות החלוקה העתידית שלו. זאת אומרת, מה שאנחנו קיבלנו זה כל מיני מספרים שאחרי זה גיל הוסיף לנו והסביר לנו מה כל אחד מהמספרים האלה אומר, אבל אני גם אמרתי לגיל שלפי דעתי כשמציגים לנו את נושא התב"ר זה חייב להיות מוצג, לדעתי, בצורה אחרת, ואתה קיבלת את זה. לי מה שבאופן אישי הפריע בתב"ר זה שוב, הנושא של הכדורגל וכל הדברים האלה. באופן אישי אני חושבת שכמו שאמרנו, קיבלנו ב-19/1 בישיבת ועדת התקציב את העדכון ואחרי זה הוא שונה ב-20/1, ולצערי הרב-

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: היא עודכנה, ואני באופן אישי, הורידו פה את ה- 100,000 בשרף, את השני מיליון ש"ח בפיתוח בית העלמין, בבית ספר אורנים הורידו גם 2.5 מיליון ש"ח, ואני חושבת באופן אישי, לי הנושא של החינוך כמובן לא היה לי ברור למה צריך לשנות את המחירים-

גב' שירה אבין: של בית ספר אורנים?

גב' נורית אבנר: כן.

גב' שירה אבין: כי פשוט לא היה צריך כל כך הרבה, זה היה מתקצב על משהו אחר, חלק מהדברים נעשו, לא היה צריך.

גב' פרח מלך: זה לא שהקטינו. זה היה עדכון.

גב' שירה אבין: זה מה שאנחנו צריכים פשוט.

גב' נורית אבנר: אוקיי, אבל תוספת הקומה בשרונית, תראו, אני רוצה להגיד לכם, רבותיי, אני לא יודעת כמה מכם מגיעים לשרונית, אני מודה שאני לא מנויה שם, אבל היתה תקופה ארוכה שכן הייתי הולכת לשם. במיוחד עכשיו, כשמקצצים, בחטיבת עלומים מורידים את המקום הזה של הפעילות לתושבים, נכון? סוגרים.

מר יעקב קורצקי: חדר כושר.

גב' נורית אבנר: את חדר הכושר.

מר יעקב קורצקי: כן, כי לא היה בו...

גב' נורית אבנר: בכל זאת זה נתן סוג של מענה לתושבים בסביבה, בייחוד לאוכלוסייה, שנייה, תן לי לסיים. בייחוד לאוכלוסייה המבוגרת. בחטיבת עלומים.

מר טל עזגד: היו 12 משתמשים שנה שלמה.

גב' נורית אבנר: לא ספרתי, לא הייתי שם.

מר יעקב קורצקי: נורית, אני גם ניסיתי להחיות את זה.

גב' נורית אבנר: יעקב, אני מבקשת ממך שתיתן לי לסיים. מה שקורה היום בשרונית, זה לא סתם ביקשו להעלות את הקומה השנייה הזאת. אם היה פה מאיר דורון ז"ל, אני בטוחה שהוא היה הראשון שהיה מתרעם וכועס על הדבר הזה, כי זה היה הבייבי שלו. אם אתם הולכים היום לבריכת שרונית ואתם רוצים להיכנס לאחד מהחוגים נותנים לכם פתקאות, ועד מס' 15 נותנים לכם להיכנס לתוך האולם. אם הגיע בנאדם מס' 16 הוא כבר לא יכול להיכנס וליהנות מהשירותים שהמקום נותן, והוא נותן דברים נפלאים. אז מה שאני אומרת זה שאני הייתי מבקשת אם אפשר לתת, שוב, מחשבה, ולא להוריד את הבנייה של הקומה השנייה של שרונית, וכן למצוא סוג של פתרון אחר כדי שיוכלו לעשות את הקומה השנייה הזאת.

מר טל עזגד: היא מצטרפת לבקשתי.

גב' נורית אבנר: אה, באמת?

מר טל עזגד: כן.

גב' נורית אבנר: יופי.

מר גיל גורדון: ביקשו ממני לעשות בדיקה עם ולדימיר אם ניתן חלק מהפרויקטים שלו לדחות ל-2015, לפנות תקציב, וישבתי איתו, כמו שסיפרתי לך, ופשוט זה פרויקטים שבהם בתהליך, כמו רח' השרף וכן הלאה, שהוא לא יכול לעצור אותם ולדחות אותם. אז מזה לא יכולה לבוא הישועה.

מה שכן, יש לנו עכשיו כספים, פה נשאלתי גם קודם ודברת ביקשה שאני אתייחס לזה-

מר יעקב קורצקי: גיל, סליחה, הכיוון הוא חיובי? יש שינוי חיובי?

מר גיל גורדון: כן.

מר יעקב קורצקי: בסדר, נורית, יש... גם טל אומר את זה.

מר גיל גורדון: לא, אבל היא ביקשה שאני אתייחס לזה.

גב' נורית אבנר: אני ביקשתי ממנו להתייחס לזה, כי זה משהו חיובי והוא יכול...

מר יעקב קורצקי: אי אפשר עכשיו להחליט עליו.

מר עידן למדן: יכול להיות שיהיו עוד כמה דברים חיוביים.

מר גיא קלנר: אנחנו בחצי שנה האחרונה, באגף הכספים בחצי

שנה האחרונה, הפנינו משאבים של עובדים לטיפול בקולות קוראים. יש מכל מיני משרדי ממשלה קולות קוראים לכל מיני תקציבים, לפיתוחים כאלה ואחרים, שאתה צריך לזה משרד בלשות כדי לאתר אותם ולתפוס אותם בזמן ולמלא אותם. זה גם כן סיפור מאוד מפתיע כל העסק הזה. במקום שזה יהיה נגיש לכולם אז האנשים האלה עוסקים בלאתר בתוך משרדים וכל מיני פרסומים, ובצורה הזאת בין היתר התלבשנו על נושא של קרן המתקנים, שזה במועצת ההימורים של הספורט, וכל מיני פרויקטים שעשינו, אם זה ההשקעות שעשינו באצטדיון הכדורגל, באצטדיון של הדשא הסינטטי באולמות הספורט, בפארקים, במגרשי הכדורסל וכן הלאה, פנינו בבקשה, והוציאו לנו את הנשמה עם כל מיני מפרטים כאלה ואחרים וחשבונות, וכרגע מסתמן שככל הנראה אנחנו נקבל סכומים שיגיעו בין 3 ל-4 מיליון ש"ח

החזרים מקרן המתקנים. כספים שלא תוקצבו. אז אני אומר, כשהכספים האלה יגיעו נעשה ישיבה מיוחדת לעדכון תקציב ואז נחליט להפנות את זה, אם זה לפרויקטים האלה או לדברים אחרים.

גב' נורית אבנר: אז זהו, זה קשור גם למתקנים-

מר טל עזגד: רק בשביל הידיעה הכללית שלכם, במסגרת הקולות הקוראים גם הגיעו מסמכים שנתבקשנו להצביע על אדמות חקלאיות שהמדינה מעודדת להמיר אותן למתקני ספורט. זאת אומרת שגם בקטע הזה אנחנו כבר העברנו למדינה-

מר גיל גורדון: דרך אגב, מה שמדהים בדברים האלה, הקולות קוראים האלה בדרך כלל עושים סוג של מציינג, ודווקא הרשויות החלשות לא מסוגלות להעמיד את המציינג הזה, ואז בסוף שנה נשארים תקציבים ואנחנו פה יוצאים נשכרים מההפקר מהסיבה הזאת, כרשות חזקה, אנחנו עומדים בדרישות ומנצלים את זה.

גב' נורית אבנר: אם אנחנו מדברים על המתקנים של הספורט, אני גם דיברתי עם אריק, המנכ"ל של אגודת הספורט, והוא שלח לי מסמך שנשלח לעירייה בשנת 2012, ששם היו משהו כמו 10 דרישות לכל מיני דברים. הדבר שלדעתי מכל הדברים האלה, ואני גם דיברתי איתו, וגם נשלח מכתב לגיל ולולדימיר, ואחרי זה גם העתקתי לך עותק שלו. תקשיבו, אני מדברת על האצטדיון ברח' הזית. עשו את השיפוצים, שתלו דשא, הכל טוב ויפה, אבל רבותיי, מתאמנים באצטדיון הזה גם תלמידים של חטיבת עלומים, גם של תיכון רוטברג, מתאמנים שם ילדים אחר הצהריים, אנשים רצים שם, זה נפלא לראות את זה. אבל אי אפשר כבר יותר על המגרש ריצה הזה, שמעלה חול ומעלה אבק. ומדובר על תקציב של 1.3 מיליון ש"ח בסך הכל. תחשבו לכמה אנשים תקציב קטן, בואו תראו פה בתב"ר יש לנו 2.5 מיליון ש"ח

להקמת מגרש אימונים לכדורגל. לא הקימו כבר את המגרש הזה? קחו מה-2.5 מיליון ש"ח-

מר יעקב קורצקי: לא, זה בוצע.

מר אבי גרובר: זה בוצע, כבר אי אפשר לקחת משם.

גב' שירה אבין: אני רוצה להתייחס לזה.

גב' נורית אבנר: אני אומרת במסגרת הדברים האלה, מתוך ה-12, סכום לא מטורף, ללכת ושבאמת יכול לעשות פה שינוי.

מר גיל גורדון: מהנדס העיר ישב עם יאיר מינץ על הנושא הזה ונערך כבר לראות באמת קצת יותר איך לעשות את התכנון הזה. יש כבר היערכות מבחינה הנדסית, וכשיגיעו הכספים נדבר.

מר אבי גרובר: זה לא כזה סיפור, מה אתם עושים מזה כזה סיפור?

גב' נורית אבנר: נכון.

מר אבי גרובר: ההוא כבר שעשה את הפרסומת ואמר 'חיים, תדליק את האורות', הוא כבר בפנסיה, הוא כבר לא כל כך רץ. די עם ה... מסובך. מסלול של 200 מטר לעשות מסלול, אתה מתקשר, מזמין, אחרי שבועיים באים עושים. די כבר, זה וזה וזה, ראבק. אם אתם עושים מכרז... יאללה, באמת. כשאתם רוצים לעשות מכרזים אתם יודעים לעשות מכרזים.

גב' שירה אבין: אתה לא יכול להגיד מילה על מכרזים... עם כל הכבוד.

מר אבי גרובר: רצו לעשות קפיטריה בטבריה, ידעו לעשות שם קפיטריה מהר מאוד. די.

גב' שירה אבין: אין לא קפיטריה ולא בלגאן.

גב' נורית אבנר: אני מצטרפת לזה. שיעשו...

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אל תקחו עוד פעם את הספורט, או אני לא ידוע

מה, למקומות כל כך לא טובים. אני עוד פעם מתחבר לדברים של גיא קלנר.

לפני 10 חודשים, בדיוק בפסח, היה כנס של כל ראשי מחלקות הספורט

במדינת ישראל. אני הייתי בחו"ל, קיבלתי אסמס. רמת השרון באחוזים, כמה

זה היה? אריק לא פה. אבל באחוזים גבוהים ביותר מכל עיר אחרת-

גב' פרח מלך: 3% מול 1% ארצי.

מר טל עזגד: 3% מול 1% ארצי, במשתמשים במתקני הספורט

העירוניים. שמשלמים.

מר אבי גרובר: כלומר, חסרים ברמת השרון 8 מתקני ספורט.

מר עידן למדן: מבחינת איכות מתקנים אתה היית בפיגור אחרי

כפר סבא ורעננה.

מר טל עזגד: עדיין, איכות המתקנים היא...

מר אבי גרובר: חסרים 8 מתקני ספורט ברמת שרון-

מר טל עזגד: לא, כשמדברים למען ילדינו וזה, בואו.

גב' שירה אבין: אני רוצה להתייחס לנקודה הזו, שהועלתה לשני

הדברים האלה. אנחנו גם בוועדת הכספים העלינו את זה וגיל ציין כאן

ואמרנו שאנחנו השנה נעשה את הכל, שוב, אפשר לעשות גם עדכוני תקציב,

אנחנו נעשה את הכל, יש עכשיו דברים שאנחנו בודקים, וזה בהחלט נמצא בעדיפות על כל הדברים האחרים, אמרנו את זה גם בישיבת התקציב, בפרוטוקול.

מר עידן למדן: להבדיל מהתקציב הרגיל, ואני אמרתי את זה גם בוועדת הכספים, וקיוויתי, וגם נאמר לי שיביאו את זה לפה בצורה אחרת, אופן הצגת תקציבי הפיתוח פה הוא לטעמי פשוט שערורייה ומביש. הוא מביש ממספר בחינות. אחת, משום שאין פה שום סדר עדיפויות. 2.5 עמודים על 288 מיליון ₪ בלי שום דבר-

מר רפאל בראל: אפשר לכתוב את זה גם בשורה אחת.

מר עידן למדן: כתבו את זה בשורה אחת.

מר רפאל בראל: למה זה אצלך לפי כמות הדפים? לפי כמות הדפים אתה עושה תקציב?

מר עידן למדן: אופן הצגת תקציב הפיתוח הוא פשוט שערורייתי. ככה לא מציגים תקציב, בוודאי כשאנחנו לא יודעים כמה הושקע עד היום, מינימום של מינימום זה להראות מה היה 2012, 2013-

גב' נורית אבנר: אתה חוזר על מה שאמרתי.

מר עידן למדן: ומה צריך לעשות.

מר יעקב קורצקי: הוא לומד ממך.

מר רפאל בראל: זה הדבר היחיד שאני מסכים איתך.

מר עידן למדן: מה היה, מה בוצע ומה מציעים עכשיו.

זה מה שהיא אמרה.

!!!

מר עידן למדן: בסדר, אמרו לנו שיביאו את זה פה לישיבה הזאת. זה כמובן לא הונח בפנינו. דווקא גיל, שאני מצטרף לכך שבדרך כלל דלתו פתוחה ותמיד הוא עונה, גם הוא וגם אולגה, ספציפית על המסמך הזה חזרתי וביקשתי אותו ב-10 ימים האחרונים, לא הצלחתי לקבל אותו. הדבר הנוסף שפה, שלא מציעים בכלל שום סדר עדיפויות. הרי בסופו של דבר אנחנו יודעים שאף אחד פה לא באמת, סיכוי שנוציא את ה-288 מיליון ש"ח הוא די נמוך, כבשנים קודמות, אבל אף אחד פה לא בא ולא קובע באמת את סדרי העדיפויות. זאת אומרת, אנחנו לא יודעים לדוגמא אם הכיתות בקריית יערים, לצורך העניין אורנים אנחנו כבר בבנייה, אבל אנחנו לא יודעים אם הכיתות בקריית יערים זה באמת סדר עדיפות א' או לא. אגב, בלי תכנית האב אנחנו גם לא יודעים אם דווקא בקריית יערים אנחנו צריכים את הכיתות-

מר יעקב קורצקי: דווקא קריית יערים לא נגעו בו המון שנים, צריך כבר לעשות שם שינוי. מה אתה-

מר אבי גרובר: אבל הוא לא אומר שלא, הוא אומר כשאתה שם 288 מיליון ש"ח על הדף ואתה מגיע לתחילת השנה ואתה מתחיל להתנהל בתוך השנה ואין לך 288, יש לך רק 246, לפי מה אתה קובע איזה 40 מיליון ש"ח אתה לא עושה?

מר רפאל בראל: אתה זה אנחנו, אנחנו חברי המועצה.

מר אבי גרובר: אולי יחליטו שדווקא קריית יערים לא עושים? אני בכוונה אמרתי מספרים שלא יהיו. אולי אתה מחליט שדווקא את זה אתה לא עושה?

מר יעקב קורצקי: למה לא לעשות את קריית יערים?

מר אבי גרובר: אבל זה בדיוק העניין, אבל אתה אומר למה. הוא אומר בתקציב של שנה שעברה היה תקציב מותנה ולא מותנה, לפני 3-4 שנים עשו סדרי עדיפויות. הוא אומר שאת זה אין.

מר עידן למדן: אני חוזר ואומר, אני אחזור על עיקרי הדברים. אמרתי, ככה לא נכון ולא ראוי להציג את התב"רים, וזה גם לא מאפשר לנו להסתכל הסתכלות כוללת לחברי המועצה, לנו כחברי ועדת הכספים אנחנו לא יודעים מה זה תוספת, מה זה בוצע, מה זה חריגה, אי אפשר לדעת את הדברים האלה. כן אני יודע ורואה, ובחלק מהדברים ישר אפשר לראות פה גם בזבוז בניהול לא נכון של פרויקטים מסוימים, וגם אנחנו רואים עוד פעם שמדובר בפרויקטים של כספים שכבר בוצעו, מה שבוודאי משפיע על סדר העדיפויות. זאת אומרת, חריגה של כספים שכבר בוצעו, שמאושרים כרגע בדיעבד ובוודאי משפיעים על החזון העתידי. הבולטים ביניהם כמובן זה הפארק, ואנחנו פה לא מדברים על חריגה קטנה של 10,000-20,000 ₪, או חריגות מינוריות. אנחנו מדברים על הוצאות בעשרות מיליוני שקלים שבאות על חשבון משהו. וכשדיברנו על סדרי עדיפויות זה 5 שנים של דברים שבאו על חשבון משהו. כשאנחנו ממשיכים לממן את אצטדיון הכדורגל, כשאנחנו ממשיכים לממן את הפארק, פארק שאושר ב-22 מיליון ש"ח, אושר ע"י כולם, גם ע"י חברי אופוזיציה, ומסתיים בסופו של דבר בקרוב ל-50 עד 55 מיליון ש"ח. הדברים האלה לא יכולים להיות, לא לכבודנו אפילו לאשר אותם בדיעבד.

מר יעקב קורצקי: זה לא נכון אבל.

מר עידן למדן: מה לא נכון?

מר יעקב קורצקי: כשאתה נכנס לפרויקט מסוג של הפארק הזה ומגרש הכדורגל-

מר אבי גרובר: לפני שאתה מוציא...

מר יעקב קורצקי: אבי, אני בטעות היום עובד ברעננה, היום שיחקנו בנתניה, אתה יודע כמה עולה השכירות לשנה רק שכירות? זה הדבר הכי גדול שעשו פה. הוא זורק 'הכדורגל'. אתה יודע, נכנסים לפרויקט כמו מגרש כדורגל, מגיעה ההתאחדות לכדורגל, פתאום הם אומרים לך: 'תשמע, לפי תקנות פיפ"א חייבים להוסיף עוד ככה וככה'. והדבר הכי גדול שעשו, מכיון שאני אומר לך-

מר עידן למדן: כשאתה לוקח כביש-

מר יעקב קורצקי: זה היה עולה לך הרבה יותר ולא היה לך כלום.

מר אבי גרובר: מי בא ואמר שצריך להוסיף...

מר יעקב קורצקי: זה דברים שהם תוך כדי...

מר עידן למדן: אבל מי בא אליך לבקש ממך את האישור לזה? אולי

אתה כחבר מועצה היית מחליט לשכור במקום אחר?

מר יעקב קורצקי: אני בכל מחיר הייתי מוכן. הגיע הזמן שב-2014

יהיה ברמת השרון פארק ואני לא אצטרך לקחת את הילדים שלי לרעננה ולהרצליה. אני רוצה שיהיה לילדים שלי פארק. זה סדרי עדיפויות בשבילי. אם אני קובע פה סדרי עדיפויות ובחרו בי לקבוע את סדרי העדיפויות, אני רוצה את הפארק הזה בכל מחיר. רציתי אותו, ואני שמח ואני גאה שיש פה פארק.

גב' רותי גרונסקי: אבל אמרו לך 20 וזה יצא 50-

מר יעקב קורצקי: אבל כשנכנסים לפרויקט כמו פארק-

גב' רותי גרונסקי: לא, סליחה. יודעים בדיוק כמה פרויקט עולה. עושים אמדן ויודעים בדיוק.

מר עידן למדן: זה חוזר על עצמו.

גב' רותי גרונסקי: אני לא עשיתי, הבעל שלי מהנדס בניין 30 שנה, בונה בכל העיריות. אין דבר כזה שצריך לאשר 24,000 ₪ בדיעבד. מה זה הדבר הזה?

מר יעקב קורצקי: עשית פעם שיפוץ לבית שלך?

גב' רותי גרונסקי: כן, עשיתי.

מר יעקב קורצקי: אז אני יודע מה זה. שיפוץ לבית אתה מתכנן-

גב' רותי גרונסקי: ואתה לוקח 10%, אבל לא 50% או 100% תוספת. זה לא כסף שלך.

מר יעקב קורצקי: עשו פה פארק שחבל על הזמן, אני יותר לא אצטרך לצאת למקומות אחרים. אני שמח, יש לנו פארק.

גב' רותי גרונסקי: זו אפילו לא הגדרה של פארק.

גב' שירה אבין: רגע, חבר'ה, אי אפשר לשמוע אחד את השני. תנו לעידן לסיים, מי שירצה אחריו ידבר אחריו. כן, עידן.

מר עידן למדן: עפ"י כל הגדרה הפארק, במירכאות כפולות, הוא איננו פארק. הוא גינה ציבורית גדולה.

גב' רותי גרונסקי: בדיוק.

מר עידן למדן: פארק יש לו כללים. עפ"י המשרד לאיכות הסביבה ועפ"י משרד הפנים יש כללים לגודל פארק. אז פארק זה לא. זו גינה. זו גינה ששפכת עליה קרוב ל-50 מיליון ש"ח.

מר גיא קלנר: זו גינה עם מאפיינים של פארק.

מר עידן למדן: קח גינות אחרות-

מר גיא קלנר: אבל זה מאפיין של פארק.

מר אבי גרובר: מאפיין של פארק זה גודל.

מר גיא קלנר: זו גינה? נו, מה, אתם ילדים?

גב' רותי גרונסקי: יש הגדרה מה זה פארק.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: זה דיון אחר.

גב' רותי גרונסקי: זה טירוף.

מר גיא קלנר: מה טירוף?

גב' רותי גרונסקי: סדרי עדיפויות מופרעים.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: מה את מתעצבנת כל כך? אוי נו באמת, אפשר לחשוב.

(מדברים ביחד)

- גב' רותי גרונסקי:** סדרי עדיפויות דפוקים.
- מר גיא קלנר:** מה דפוק? פארק דפוק? מה דפוק בפארק?
- גב' רותי גרונסקי:** סדרי עדיפויות, לא מדברת על פארק.
- מר עידן למדן:** אני בטוח שגיא קלנר...
 (מדברים ביחד)
- מר גיא קלנר:** אני נגד בית ספר?
- מר טל עזגד:** תגידי, את בסדר? את רואה איך שאת מתנהגת?
- מר גיא קלנר:** כן, תירגעי. מה קרה פה? אנחנו ברמת השרון. תיכנסו לפרופורציה. יש פה אחלה בתי ספר, יש פה אחלה מתקנים, יש פה אחלה כבישים. תפסיקו לעשות דרמה מכלום.
- גב' רותי גרונסקי:** 70 מיליון ש"ח...
- מר גיא קלנר:** בית ספר אלון, אפשר לחשוב דיברנו על... עכשיו.
- מר טל עזגד:** תירגעו.
 (מדברים ביחד)
- גב' רותי גרונסקי:** ככה עושים בכל מקום, כשאין לך כסף אל תשקיע. זה מותרות. תעצור, תגידי נגמר לי הכסף. 70 מיליון ש"ח בתב"רים על דברים שעשו כבר.
 (מדברים ביחד)

גב' רותי גרונסקי: כן, זה מה שציפיתי, ככה עושה עירייה, עוצרת כשאינן לה כסף ולא לוקחת 24 מיליון ש"ח כשאינן לה לזה תקציב. למה אני צריכה לאשר עכשיו-

:??? את היית אתנו ב...

גב' רותי גרונסקי: ב-2014 על מה שנעשה בעבר.

:??? ישבת יחד אתנו ושמעת את זה בכנס.

גב' דברת וייזר: נכון, אבל רגע, אבל פה העירייה לא מימנה את זה מהלוואות או מגירעונות, זה בסופו של דבר מקורות-

מר עידן למדן: את לוקחת עוד 40 מיליון ש"ח הלוואות עכשיו.

גב' רותי גרונסקי: אז ממה מימנת את זה?

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: מ... שנמכרו בשביל זה.

מר גיא קלנר: האם היה מיליגרם, רגב עפר, זרזיף מיס, שנראה לכם לא הגיוני במסגרת הפארק? עכשיו רגע נגיד שהתקצוב לא היה נכון. בואו רגע נלך להנחת העבודה שלכם.

מר עידן למדן: גיא, גיא, אתה תוכל לדבר-

מר גיא קלנר: רגע, עידן.

מר עידן למדן: אתה תוכל לדבר כשיהיה זמנך, תן לי לסיים.

מר גיא קלנר: לא, אתה דיברת בזמני כל הזמן, עם כל הכבוד.

- גב' שירה אבין:** הוא לא יכול...
- מר גיא קלנר:** אתם מדברים על הפארק...
- גב' רותי גרונסקי:** לא... 70 מיליון ש"ח.
(מדברים ביחד)
- מר גיא קלנר:** האם יש שם משהו לא הגיוני?
(מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** עוד מעט לא יהיה פטיש. די.
- גב' דברת וייזר:** ...לכך שהרבה מה... משחררים אותם לטובת הרשות המקומית, כדי לתת לה באמת כוח יותר לשלוט בניהול השוטף שלה.
- גב' רותי גרונסקי:** ואת זוכרת גם את כל הרפורמה ה... הזאת.
- גב' דברת וייזר:** אבל זו המהות.
- גב' רותי גרונסקי:** אבל היום הרפורמה היא להעביר את הסמכויות לרשות המקומית-
- מר גיא קלנר:** מה יש שם, מגלשות מזהב? יש שם בריכת מים קדושים? מה הסיפור?
- גב' רותי גרונסקי:** איך זה עלה 50 מיליון ש"ח?
- מר גיא קלנר:** זה לא בסדר.
(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני מבקשת להירגע.

גב' רותי גרונסקי: זה עולה מיליון ש"ח לשפץ את קומת המעבדות בתיכון אלון?

גב' שירה אבין: אני מבקשת להירגע.

גב' רותי גרונסקי: שהלבורנטיות עומדות בחוץ עם החומר שהוא מסוכן, הולכות במסדרון? זה לא קשור.

מר גיא קלנר: אנחנו רוצים גם כיתות וגם פארק.

גב' רותי גרונסקי: גם אני. אבל אני יודעת שאין לי תקציב.

מר גיא קלנר: וגם רווחה, וגם חינוך, והכל בסדר.

גב' רותי גרונסקי: אז כמו שעידן אמר, סדרי עדיפויות צריכים להיות, הגיוניים. מי שלא... יכול לעשות מה שהוא רוצה-

מר יעקב קורצקי: רגע, גב' נורית אבנר, אני מחזיר לך פינג פונג. את אמרת, אם הוא היה יושב בכסא של האופוזיציה. אם היית בקואליציה לא היית מתפארת בפארק הזה?

גב' שירה אבין: החברים של כולנו.

מר יעקב קורצקי: לא היית מתפארת שעכשיו, מאיר דורון הזכרת לבריכה, איזה יופי, אחרי מאיר דורון עמד עוד מישהו שנתן לזה איזה רוח גבית קלה. קטנטונת. מאיר דורון לא היה יכול להוציא את הפרויקט של הקאנטרי שרונית אם לא היתה איזה דחיפה מאחורה, ואם היית בכובע של אדון גיא קלנר לא היית מתפארת בפארק? וגם עוד משהו אני אזכיר לך. אם הפארק הזה כזה אסון, ראיתי אתכם שם עושים כזה, רצים שם בפארק,

מתזזים יפה, איזה יופי, בשמחת תורה הרמת את הספרים, באיזה שמחה. אם פוסלים פוסלים. אם פוסלים היו צריכים לפסול.

גב' נורית אבנר: ...אמיתי, לא הייתי שם.

מר יעקב קורצקי: די, נורית, די. את אמרת לו באיזה כובע, אז אני אומר לך בכובע.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: שקט רגע בבקשה. עידן, נורית-

מר רפאל בראל: אני חושב שאנחנו חורגים מכל הדברים. בואו נחזיר את הדברים לפרופורציה. אנחנו דנים עכשיו ולא מתווכחים. תנו לו לדבר, נשמע את האיש ונצביע, וכל אחד ילך על דעתו.

גב' שירה אבין: היתה טעות אחת גדולה שאנחנו הזמנו פיצות, כי אני רואה שכל האנרגיות חזרו. אז אני מבקשת עכשיו, עידן יסיים, כל אחד ידבר 5 דקות על הדברים שמציקים לו, נדבר, נעבור הלאה. אי אפשר ככה, זה לא ייגמר.

מר רפאל בראל: אבל 5 דקות.

גב' שירה אבין: זה נראה לי באמת מוגזם גם מכל הצעקות-

מר רפאל בראל: שירה, אבל 5 דקות, לא יותר מזה.

גב' שירה אבין: בבקשה, עידן.

גב' פרח מלך: גם ביום ראשון יש ישיבה, חאלס.

מר עידן למדן: אני חוזר ואומר, שאי אפשר לדעת מהתקציב כפי

שהוצג מה הוצא, למה הוצא, מה חריגה, מה לא חריגה. הגרוע ביותר, ובכמה מקומות יש גירעון, ועוד פעם, נדרשים כרגע לאשר גירעון בדיעבד, שזה בא על חשבון דברים אחרים, כי אם עומדים בבית משפט ואמרו שלא גמרו את אורנים, בין השאר משיקולים תקציביים, סימן שמהו בפארק...

גב' שירה אבין: לא, עידן.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: עידן, יש דברים שאני מוכנה לקבל.

גב' פרח מלך: די, חאלס, אל תהיה פופוליסט.

גב' שירה אבין: אבל יש לכל דבר גם כללים של הדיון בין אנשים.

מר עידן למדן: מה נאמר?

גב' שירה אבין: זה שקר אחד גדול. שקר אחד גדול.

מר עידן למדן: זו היתה אחת הסיבות-

גב' שירה אבין: היה תקציב, זה לא נכון, זה שקר. זה שני הורים

שצריכים להתבייש להם, הרסו את כל התהליך הזה.

מר עידן למדן: מה שעשו ההורים-

גב' שירה אבין: לא רוצה לשמוע מילה על אורנים פה. יש גבול.

ההורים גרמו לכל התהליך הזה.

מר אבי גרובר: ...בבית משפט.

- גב' שירה אבין:** אבי, זה היה יכול לא להגיע לבית משפט...
- מר אבי גרובר:** ...להורה, צפון קוריאה... הלכו לבית משפט במדינת ישראל.
- גב' דברת וייזר:** מה זה קשור?
- מר אבי גרובר:** עיריית רמת השרון קיבלה הזדמנות לטעון את טענותיה, והפסדנו במשפט.
- גב' דברת וייזר:** אז בגלל משפט או בגלל שהיתה בעיה תקציבית?
בגלל מה עצרו?
- מר עידן למדן:** זה בגלל בעיה תקציבית.
- גב' שירה אבין:** ממש לא נכון.
(מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** אנחנו שמנו עוד חצי מיליון ש"ח על היבילים. זו חוצפה בכלל להגיד שלא היה תקציב.
- מר עידן למדן:** זה כשרצו להפנות את המקומות...
- גב' שירה אבין:** זה לא נכון.
- מר עידן למדן:** ואמרנו שלא נעשה את זה.
- גב' שירה אבין:** על מה אתה מדבר?
- מר עידן למדן:** אז אמרנו שלא נעשה את זה.
- גב' שירה אבין:** על מה אתה מדבר?

- גב' פרח מלך:** זה לא נכון.
- גב' שירה אבין:** ההורים ביקשו מההתחלה שיעבירו אותם. אנחנו... בדיוק לפי ה... של ההורים, ולא היינו צריכים לעשות את זה.
- מר עידן למדן:** אולי לא הייתם צריכים...
- גב' שירה אבין:** הלכנו רק לקראתם.
- גב' פרח מלך:**...לבנייה ממשרד החינוך אושר.
- גב' שירה אבין:** זה אני לא מוכנה.
- גב' פרח מלך:** והכסף הזה הלך, כולל התכנון של המיליון וחצי, והעירייה זרקה אותו לפח. אז אל תגיד שלא היה כסף. זה לא.
- מר עידן למדן:** אם העירייה זרקה אותו לפח עוד יותר חמור.
- גב' פרח מלך:** בטח חמור, כי הלכנו עם ההורים, זו היתה הבעיה.
- גב' שירה אבין:** אתם קראתם פה ללכת עם ההורים, לא? אז הלכנו עם ההורים.
- גב' פרח מלך:** שיתוף פעולה, זה מה שהיה.
- גב' שירה אבין:** הלכנו רגל אחרי רגל.
- מר עידן למדן:** בית המשפט אומר אחרת. מה לעשות, בית המשפט אמר אחרת.
- גב' שירה אבין:** אני את מה שיש לי להגיד בעליון אני אגיד, כי אז באמת לצערי לא הייתי.

סיימת לדבר?

מר רפאל בראל:

לא, לא סיימתי.

מר עידן למדן:

עידן אמר את מה שהוא אומר, אני אומרת – זה

גב' שירה אבין:

ממש לא נכון.

יאללה, תסיים.

מר טל עזגד:

כשכל פעם, אפילו עכשיו, כשמתחילים לשחק מתוך

מר עידן למדן:

288 מיליון ש"ח על 1.2 מיליון ש"ח שעלה בוועדת הכספים זה נשמע הגיוני?
מתוך 288 מיליון ש"ח לא מוצאים בשום מקום בסדר העדיפויות הענק הזה
לבוא לשים 1.2 מיליון ש"ח? ואני עוד לא מדבר על הקומה הנוספת של
שרונית, שמחכים כבר למעלה מ-3 שנים. אז כן, משהו בא על חשבון מה גיא,
וכל הזמן זה משהו שבא על חשבון מה, ולא לנו ולא לחברי המועצה זה מגיע
פה כדי באמת להכריע, גם לא הכמות, גם לא לשמור על כך שלא יחרגו, כי כל
פעם מאשרים את החריגות, וגם לא על סדרי העדיפויות. כי 5 שנים אמרו
שלא צריך כיתות, אז פתאום עכשיו נזכרים ומתחילים להוסיף. וכשמחליטים
שלא עושים מעונות יום 3 שנים, לא מתקצבים מעונות יום אחרי שתי מכירות
מקרקעין, לגילאי אפס עד שלוש, אחרי שיש החלטת מועצה שאמרה אנחנו
נבנה את זה ואנחנו ניקח את זה כפרויקט ונהיה הראשונים בארץ שנעשה את
זה, בינתיים כבר עשו פרויקט דומה בהרצליה, אצלנו היו שתי מכירות
מקרקעין ולא מצאו. אז כן, משהו בא על חשבון משהו. מתקן מים פה או
אצטדיון כדורגל או חריגה או הוצאה יותר מדי גדולה על דרך השרף. יש פה
גם דברים שאמורים להיות הגיוניים ובפרופורציות, והם לא עומדים
בפרופורציות, כי פעם אחר פעם אנחנו רואים פרויקטים, וזה לא מקרה, אדון
יעקב, אנחנו רואים פרויקטים שחורגים פה ולא באחוז אחד או שניים, לא ב-
10%, אלא הרבה פעמים זה מעל 50% ומעלה מזה, ועכשיו אתה בא בדיעבד

ואתה נותן לזה יד חופשית, ועוד פעם זה בא על חשבון משהו. כי עכשיו כשאנחנו מחליטים, והיה לך סדר עדיפויות, זה בא על חשבון משהו. וכשאתה מאשר חריגה בגירעון זה בא על חשבון משהו. אני, לטעמי, הייתי רוצה לראות פה כמה וכמה דברים, בתור מי שגם היה בוועדת הביקורת של אגודת הספורט וחבר באסיפה, בהחלט העניין הזה של הקומה הנוספת של שרונית הוא מאסט, העניין הזה של ה-1.2 מיליון ש"ח הוא מאסט, ואנחנו חייבים לתת אותו פעם אחת ולתמיד ולקבוע שזה יהיה ולמצוא את התקציב.

מר יעקב קורצקי: אנחנו אומרים שהרוח היא חיובית. אתה חוזר על דברים, אתה בנאלי. נראה לי אתה מקליט את נורית אבנר ואתה אחרי זה מדלקס לנו? די, אמרו, יש רוח חיובית לעשות את הקומה השנייה, ימצאו לזה מקורות, די, צא מזה.

מר רפאל בראל: הוא מדבר לפרוטוקול, ריבונו של עולם, אתה לא מבין את זה?

מר עידן למדן: קודם כל ימצאו לזה מקורות. העירייה ממש לפני הבחירות, ישבה מועצת העיר לבקשת סיעת הירוקים דאז, סגן ראש העיר התחייבה להתחיל לחבר אותנו לשבילי אופניים לכיוון תל אביב, אין פה שום דבר. אין פה אפילו לא ברמת התכנון.

מר יעקב קורצקי: יש. יש.

מר עידן למדן: תראה לי תב"ר לשבילי אופניים. איפה תב"ר שביל אופניים?

מר יעקב קורצקי: יש, אתה תראה את זה.

מר עידן למדן: יש לך מספר?

מר יעקב קורצקי: יש. רגע, אני רוצה לשתף אתכם. מוצאי שבת שעה שבע וחצי בלילה-

מר רפאל בראל: אני נורא מצטער-

גב' שירה אבין: אם כל אחד היה יכול לכבד אחד את השני אז זה לא היה קורה.

מר רפאל בראל: יש זמנים, ריבוננו של עולם.

גב' שירה אבין: בנאדם יכול לדבר, אבל לא נותנים לו לדבר.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: רפי, מוצאי שבת, השעה שבע וחצי בערב, אני אחרי המאכלים של שבת החלטתי לצאת לריצה. יש לנו את שבילי האופניים, יורד מלאך מולי, לא ידעתי מה קרה, עם שיער כזה לבן ארוך, אמרתי: בואינה, מה קרה, יעקב? מסתכל-

מר עידן למדן: מלאך או שרף?

מר יעקב קורצקי: יורד לי עידן למדן ככה עם הפרוע. יפה לך פרוע, דרך אגב. איזה שביל יפה של אופניים. ראיתי אותך בשביל רץ.

מר עידן למדן: תנו לי לסיים, אני אסיים מהר.

מר רפאל בראל: בסדר, אתה לא מסיים. בחייך, דיברת למעלה משעה וחצי.

מר עידן למדן: בקיצור, אני לא מוצא פה את שבילי האופניים, לפחות הייתי רוצה לראות את זה ברמת התכנון, וחיבור לתל אביב דרך משה

סנה ולהשלמת חיבור שביל האופניים לרב מכר. לפחות שניתן יהיה לעשות את זה בבטחה. גם אם לא שביל אופניים מובנה ומתוכנן וכראוי, לעשות לפחות איזושהי מדרכה קטנה ודרך סלולה, שאנחנו נוכל להגיע. הדבר הזה חסר, זו בעיה ידועה, אנחנו לא מתקדמים עם הדבר הזה. לטעמי בית העלמין הרגיל, אנחנו כבר מזמן היינו צריכים להגיע, לפי מיטב ידיעתי, לעניין הבנייה בקומות. הדבר הזה אילו עוד לא מצוי בתכנון. אנחנו מצויים ברוויה, התחלנו בחלקה החדשה לעבור לקבורה של אחד מעל-

גב' פרח מלך: יש קומות.

מר עידן למדן: אחד על אחד זה לא קומות.

גב' פרח מלך: אחד על אחד זה לא קומות? אז מה זה?

גב' שירה אבין: מתכנסים לקראת סיום, עידן.

מר עידן למדן: אני רוצה לסיים. וכמובן תכנון, לפחות ברמת התכנון של בית העלמין האזרחי. בזמנו, בפגישה יחד עם גיא קלנר ועם ראש העירייה שלא נמצא, הוחלט על תקצוב מרכז להכשרת אמנויות, הוחלט ללכת על התכנית הקטנה במקום 14 מיליון ש"ח על 5 מיליון ש"ח. עוד פעם, לדעתי זה דבר שהיינו צריכים לתת לו ביטוי סוף סוף. ולעניין הקמת פארק לילדים עם מוגבלויות, אני מבין שהתרומה לא כל כך הולכת מהר, אני מבין שאנחנו לא הצלחנו, לא הצליחה הקרן לתקצב את זה.

גב' שירה אבין: זה ממש לא נכון.

מר עידן למדן: אני, לתפיסתי, הייתי לפחות מתוך ה-5 מיליון ש"ח שאמורים ללכת לשם, מקצה שני מיליון ש"ח לדבר הזה, אני חושב שזה ראוי וחשוב שהעירייה תתקצב אותו, ולא ללכת לגייס לכך תרומות. לפחות אם

אנחנו לא מתקצבים את הכל, וזה בא לטעמי לפני פארק רגיל, עוד מתקן מיותר, היה צריך ללכת על זה, אבל לפחות להוסיף שני מיליון ש"ח כדי להתחיל לקדם את הפרויקט הזה הלאה קדימה ולהתחיל להכניס אותו לפעולה. ואותו דבר בהבטחה שניתנה להורים ל'די להיות דגים', שנאמר להם שיש תכנון לעשות את אולם הספורט בקריית יערים, להרחיב, להגדיל, לתכנן. אני חושב שהיה צריך לבוא לזה ביטוי כרגע בתקציב בתב"רים לפחות ברמת התכנון שלו. לגבי איפה ניתן לקצץ, יש כמה וכמה דברים שבהחלט ניתן לקצץ, משום שאתם אלה היום, לצורך העניין שירה, את ממלאת המקום, אבל אתם יודעים היום את סדר העדיפויות, אתם לכאורה קבעתם, אתם יודעים, אני מניח, שיש מה לקצץ. ואם יש מי שחיכה משנת 2012 או משנת 2013 לתקציבים שחרגו, אז הוא יחכה עוד שנה, וקודם כל נעשה את מה שחשוב ולא נשלם על חריגות. תודה.

יש עוד מישהו שרוצה?

גב' שירה אבין:

אני רוצה להגיד שני משפטים. באמת שני משפטים.

מר גיא קלנר:

מעכשיו כל אחד שני משפטים.

גב' שירה אבין:

יש פה חוסר הפנמה לעובדה מאוד פשוטה. יש סדר

מר גיא קלנר:

עדיפויות, הוא פשוט לא נקבע על ידך. זה העניין. וגם לא על ידך. זה הסיפור.

תגיד אותו לפרוטוקול.

מר עידן למדן:

אני אומר את זה לפרוטוקול.

מר גיא קלנר:

מה סדר העדיפויות? אדון גיא קלנר, מתוך

מר עידן למדן:

התב"רים, תגיד לנו-

מר גיא קלנר: לא, אני אגיד מה שאני רוצה ואתה תגיד מה שאתה רוצה.

גב' שירה אבין: עידן, סיכמנו שכל אחד מדבר, אז די, לא מפריעים.

מר גיא קלנר: הסיפור הוא נורא פשוט, עידן.

מר רפאל בראל: עידן הוא לא הפריע לך. אל תפריע לו.

מר עידן למדן: כולם הפריעו לי...

מר רפאל בראל: תן לו לדבר.

מר עידן למדן: לא הפרעת לי?

מר רפאל בראל: לא, אף אחד לא הפריע לך. החברים שלך הפריעו לך.

גב' שירה אבין: גיא מדבר עכשיו.

מר גיא קלנר: אני לא הפרעתי לך, עידן. סדר העדיפויות קיים, הוא פשוט לא נקבע על ידכם, וכשיש אילוצים מקבלים החלטות, וברוך השם יודעים לקבל פה החלטות. התחילו פה פרויקט, החליטו לסיים אותו כמו שצריך, זו אחלה מדיניות, ככה צריך להתנהל. הולכים על פארק, מסיימים אותו. לא עשו שם לא מזרקות מזהב ולא מגלשות מכסף, הכל בסדר, לא קרה כלום, זה נראה דומה מאוד לכל מה שקורה בכל רשות אחרת, והגיע הזמן, כמו שיעקב אומר, שגם לרמת השרון הצנועה והמנוהלת-

מר עידן למדן: זה רק זמני.

מר גיא קלנר: תן לי לסיים. יהיה פארק. לא קרה כלום. בואו נשים את הדברים בקנה מידה רלוונטי ובפרופורציה הראויה בינינו לבין התושבים ובינינו לבין הערים הסמוכות. לא קרה פה שום מחדל. נהפוך הוא, קורים פה דברים יפים ומרשימים, וכן, אם החליטו ללכת על פארק שלקח הרבה זמן להרים אותו, ולא כמו שאתם טוענים בהקשר של טיימינג בחירות כזה או אחר, כי זה ממש לא נכון, רצו להגיע למושלמות של הפרויקט, זה עיקרון ניהולי מכובד והגיוני, וסיימו אותו. ועכשיו אפשר להמשיך למשימות הבאות. עשו את דרך השרף, רצו לגמור אותה, סיימו אותה, ממשיכים לפרויקט הבא. גם זו דרך ניהול הגיונית ולגיטימית, היא לא קורה רק ברמת השרון, היא קורה בהרבה מקומות אחרים, וכשהכסף, כשרוצים לעשות את כלל הפרויקטים, מצטמצם וצריך לקבל החלטות, מסיימים את הפרויקטים שפתוחים. וזה הגיוני מאוד. החיים לא נגמרים מחר בבוקר, יש לנו כמה שנים עוד להשלים ואחרי זה עוד כמה שנים להשלים ולעשות את הדברים. וסדר העדיפויות ידוע וקיים, רק לא אצלכם. תודה.

מר אבי גרובר: אתה מדבר, אני חייב להגיד, תמיד הרטוריקה נורא יפה והכל נורא טוב-

מר גיא קלנר: תודה.

גב' שירה אבין: אתה רואה, זכית במחמאה.

מר אבי גרובר: אתה מספר סיפור וזה כאילו יש איזה-

???: אבל-

מר אבי גרובר: כן, תיכף האבל מתחיל להגיע.

מר עידן למדן: הוא גם נגד מגדלים.

מר אבי גרובר: יש באיזה עיירה בעיר רחוקה ובעיירה הזאת גרים האנשים. כל שנה ועדת הכספים התכנסה פעמיים שלוש כשהיה צריך, והיה בערך, אוקיי? פה השנה הזאת, ואני אומר לך שזה לא סתם, אתה אומר פוליטיקה / לא פוליטיקה, זה לא קרה סתם שהחליטו לא לכנס ואמרו לבוא רק אחרי הבחירות ואחרי שהכל ייגמר. אתה אומר לי שזה תקין והכל בסדר. אני אוהב פארק, הילדים שלי אוהבים ללכת בפארק, אני מניח, כמו שהילדים שלך אוהבים ללכת לפארק. כל עיר צריכה שיהיה שם מקומות שלילדים שלה יהיה איפה לבלות והכל. זה לא הוויכוח פה בכלל. אני לא חושב שיש ויכוח על עצם העניין, ואני חושב שלפחות, למשל עידן ואני גם ידענו להצביע בעד הפארק, אני למשל ידעתי להצביע בעד כדורגל. זה הכל בסדר. אבל כשאני מקבל החלטה ואני נדרש לקבל החלטה, תבוא תיתן לי את כל המידע. אל תשחק לי משחקים. אל תספר לי שהפארק עולה 20 כשהוא עולה הרבה יותר. הרי בוא, זה לא שלא ידעו תוך כדי מה הולכות להיות העלויות. אם אתה רוצה לעשות את הפרויקט יותר, תבוא אליי, אתה אומר לי עכשיו אם אני יכול לדעת מה היה בסדר או לא בסדר. זה כבר לא משנה, גם אם הכל פרפקט וגם אם הכל לא בסדר, זה כבר לא משנה. אני כמקבל החלטות, אתה מביא לי עובדה מוגמרת, אתה אומר לי: 'תקשיב, אישרת אז 20, עולה 50, זה החיים, תקבל את זה, זו עובדה מוגמרת'. ואני אומר לך שבתור בנאדם שיושב בגוף הזה, אני נלחם על הזכות שלי לקבוע את הדברים לפני שהם קורים. תבוא אליי לפני ותגיד. כמה פעמים ישבנו פה? הנה, עובדה, הפארק, כשהוא בא ב-2010-

גם נתב"ג 2000. אמרו נתב"ג 2000.

מר יעקב קורצקי:

לא זה העניין, עזוב שנייה. כשזה בא לפה-

מר אבי גרובר:

מר יעקב קורצקי: אתה יודע כמה התחילו עם נתב"ג 2000? לא היו אנשים מומחים שניהלו את זה. אבי, אני מדבר איתך רציונל, אתה מדבר איתי. אני מדבר איתך מציאות. יש, אין מה לעשות.

מר עידן למדן: אתה לא... רק להתפרץ לדברים שלנו-

מר יעקב קורצקי: לא, עידן, עם כל הכבוד, אתם ממלאים אותנו, ואני את שניכם... יש לנו איזה היכרות. די. די לדטחון את זה.

מר אבי גרובר: סיימת?

מר יעקב קורצקי: נתב"ג 2000...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: עידן, תן לי.

מר רפאל בראל: יעקב, תן לו לומר את ה-4 מילים שיש לו ומספיק עם זה.

מר יעקב קורצקי: זה לא הילדים בעיר הפארק הזה? איזה ילדים?

מר עידן למדן: זה בא על חשבון הדברים האלה, תחליט. ואפילו לא נותנים לך את הזכות להחליט על סדר עדיפויות, משום שהוא לא יכול להגיד את סדר העדיפויות, הוא מאשר בדיעבד.

מר גיא קלנר: אני יכול הכל לדעת.

מר עידן למדן: תגיד פה עכשיו בתב"ר, דבר אחד מה מתקצבים-

מר גיא קלנר: אתה לא הבנת מה אמרתי אפילו.

- גב' שירה אבין:** עידן, אתה תהיה צרוד.
- מר רפאל בראל:** אז תן לאחרים לדבר.
- גב' שירה אבין:** אבי, אתה רוצה לסיים את מה שהיה לך להגיד?
- מר אבי גרובר:** כן, אני אשמח. מה שאני מנסה להגיד פה, שכשאנחנו מאשרים תב"רים ותקציב פיתוח, אז אתה בא ואתה אומר לי פה שתקציב הפיתוח-
- מר גיא קלנר:** אני מסכים איתך שצריך לנסות לייעל את המערכת יותר. אני מסכים עם מה שאתה אומר.
- מר רפאל בראל:** כל הדברים האלו כבר אמרתם אותם, למה אתם חוזרים עליהם?
- מר אבי גרובר:** כי חשוב לי להגיד-
- מר רפאל בראל:** אמרת, והיא אמרה אותם, והוא אמר אותם. אז למה אתה חוזר על זה?
- מר אבי גרובר:** תן לי לגמור משפט. שמים בפנינו תקציב פיתוח של 288 מיליון ש"ח, ואנחנו פה לא שנה ראשונה. שנה שעברה התחלנו את תקציב הפיתוח עם כמה היה שם? 150 מותנה ועוד איזה 50 לא מותנה, אולי 150, סדר גודל כזה. בפועל היה 40 מיליון ש"ח. התחזיות האופטימיות הן תמיד כאן. וזה לא יהיה 288 הכנסות, זה הניסיון מלמד. ואנחנו כבר 73 מיליון ש"ח סדר גודל, זה כבר כסף שכבר הלך. זאת אומרת, אנחנו מתחילים לספור, מה שנקרא, רק שיהיו לנו הכנסות של 74, כי יהיה לך את המיליון הראשון לעשות. אני רוצה לבוא ולשים את הדגל ולהגיד-

גב' פרח מלך: ה-288 כולל את ה-73 לסגור את הגירעון. זה לא שעכשיו... לא, לא הבנת. תאמיני לי שאני מבינה את זה טוב מאוד. אני אומרת שההערה שלו היא לא נכונה. כי ה-288 מיליון ש"ח זה כולל את ה-73. תוריד מ-288 73-

מר רפאל בראל: זה 210.

מר אבי גרובר: נכון, ומה אמרתי?

גב' פרח מלך: כי אתה מציג את התמונה כאילו עכשיו אנחנו עוד צריכים מה-288 קודם כל לסגור את ה-73-

מר אבי גרובר: ברור.

גב' פרח מלך: ורק אז לממן כאילו עוד 288. זה כולל.

מר אבי גרובר: ברור שזה כולל. אם ההכנסות השנה יהיו 50 מיליון ש"ח, כמה כסף יש לך לפרויקטים?

גב' פרח מלך: בסדר.

!!!: מינוס 20.

מר אבי גרובר: את עוד חייבת 20 ומשהו.

גב' פרח מלך: הכנסות לא יהיו 50 מיליון ש"ח. למה אתה חושב שההכנסות יהיו 50 מיליון ש"ח?

מר אבי גרובר: או שכן או שלא. אנחנו לא יודעים. אני רק אמרתי שמתוך תקציב הפיתוח הזה 73 כבר צבוע, אני כבר לא יכול להשפיע עליהם. הרי למה אני צריך לקת הלוואה? אם יש לי עיר שצפי ההכנסות שלה הוא 288

מיליון ש"ח, שזה המון כסף, למה אני צריך הלוואה הרי? למה אני צריך הלוואה של 40 מיליון ש"ח? הרי יש לי פה כל כך הרבה כסף. אני, לא תקין בעיניי, ואני לא מוכן לתת לזה יד בדיעבד, שאני בא לפה ואני צריך בסוף שנה לאשר את הדברים שכבר עשו. זה לא מקובל עליי ואני לא יכול להשלים עם זה. מילה לעניין סדרי עדיפויות – אתה אומר סדרי עדיפויות, יש לנו פה את כל ה-288 באותו דירוג. מה שאנחנו מנסים להגיד שבתוך הדירוג הזה, במיוחד לאור זה שחלק מהכסף רק צבוע, צריכה להיות עדיפות. אם בבית ספר קריית יערים, שיושבים פה הורים מקריית יערים, ואומרים לך שעל 150 ילדים יש 4 חדרי שירותים, אולם ההתעמלות זה בושה והכל, הוא יהיה ראשון או שהוא אחרון מתוך ה-288?

גב' שירה אבין: אבל תקשיב, השירותים ושני החדרים הם עוד לפני המבנה, והם כבר בשלבי ביצוע.

מר יעקב קורצקי: לא, הוא שואל אחרת. לא את זה הוא שואל.

מר אבי גרובר: אין בעיה, אני בטוח שזה, אפשר לעשות המון דברים.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אני יכולתי לסיים כבר.

גב' פרח מלך: יש לך ניסיון מערים אחרות? לא, זה בסדר, זה נקודה מעניינת מה שאתה אומר.

מר רפאל בראל: אין לו שום ניסיון, איזה ניסיון יש לו?

מר אבי גרובר: אני חבר מועצה ברמת השרון. לא מעניין אותי ערים אחרות. בעיר שלי, אני לא יודע להגיד את זה, זה לא העניין שלי בכלל.

גב' פרח מלך: זו נקודה עניינית, אל תזרוק דברים... בוא תבדוק את זה.

מר אבי גרובר: אני רוצה שיבואו אליי-

גב' פרח מלך: אני שואלת האם ראית פרויקטים...

מר אבי גרובר: אני חבר מועצה ברמת השרון, אני רוצה שברמת השרון-

גב' פרח מלך: זה מאוד רלוונטי, זה לא ענייני להגיד שזה לא רלוונטי. בואו נבדוק שנייה אם באמת בערים אחרות...

(מדברים ביחד)

!!!: לא מאשרים, לא מוציאים הזמנת עבודה, לא רק שלא מאשרים את הפרויקט.

מר אבי גרובר: אני הייתי שמח לדעת שזה ככה. אני רואה מה קורה. הנה, העירייה שלי עבדה אחרת ועובדה שהיא עשתה את הפרויקטים. אני רוצה לסיים.

מר רפאל בראל: מילה. אתה מסיים – תסיים. אחרת אני אכנס איתך גם לוויכוח.

מר אבי גרובר: אני רוצה לסיים. אז אני אמרתי שאתה שואל לעניין סדרי העדיפויות – לזה הוא התכוון. לא איזה 288 החליטו לשים פה. כי למשל אני יכול להגיד לך שלי נורא מפריע איך שסוקולוב נראה, לי מפריע שאין מספיק שבילי אופניים, לי מפריע בנושא של... יש הרבה דברים שמפריעים לי, בסדר? עכשיו, עוד פעם, אני לא נגד שום דבר שנמצא פה. אני

בעד שיעשו מגרשים ואולמות ויסללו רחובות ויעשו דרך לשרף, כל הדברים האלה – בסדר, אוקיי, סבבה, אפשר להתווכח אם זה עובר בדיוק פה או בדיוק שם, אבל תכלס מה שיש פה סבבה. יכולות להיות לי תובנות אחרות לגבי דברים אחרים שאני הייתי מכניס. אני אומר לך שכבר, אם אני הייתי בונה את תקציב הפיתוח, היו פה עוד דברים אחרים. ויכול להיות שלא היו פה דברים מסוימים שהיו. אני היום הולך להצביע נגד כי אני לא מוכן להשלים עם ההתנהלות הזאת.

מר רפאל בראל: בסדר, מקובל עלינו, אנחנו יודעים שאתה תצביע נגד.

מר אבי גרובר: כל השנים כמעט הצבעתי, נמנעתי. כל השנים נמנענו בתקציב הפיתוח.

מר רפאל בראל: לא היה לנו ספק פרומיל אחד שאתה תצביע נגד.

מר אבי גרובר: השנה...

מר רפאל בראל: אז בואו נצביע.

מר אבי גרובר: אני לא מוכן להיות בובה על חוט שמודיעים לה אחרי מה היא עושה. לא מוכן.

מר רפאל בראל: מי שקובע מדיניות זו ההנהלה. אני מתרגם את זה למועצת מנהלים. מועצת המנהלים מאשרת או לא מאשרת. אז אם יש רוב במועצת המנהלים אז מה שקובעת ההנהלה הוא מה שיש. אז בואו נצביע ונראה ונגמר הסיפור. חבל על הזמן.

מר גיא קלנר: אני חושב שהפורום בשל להצבעה.

מר רפאל בראל: אני מבקש להעביר את זה להצבעה.

גב' שירה אבין: אם כולם יהיו בשקט נוכל להצביע. אני רוצה להעלות את תקציב הפיתוח של עיריית רמת השרון שיעמוד השנה על סך של 288,416,000 ₪ להצבעה. מי בעד?

גב' פרח מלך: 7 בעד.

גב' שירה אבין: למה? 8. שמוליק מתחבא? לא ראית אותו?

גב' פרח מלך: 8, סליחה.

גב' שירה אבין: מי נגד?

גב' פרח מלך: 5.

גב' שירה אבין: אין נמנעים.

החלטה מספר 5: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5) את תקציב הפיתוח לשנת 2014 ע"ס 288,416,000 ₪.

גב' שירה אבין: גיל, אני מבקשת ממך בקצרה לתת על הסעיף הראשון. שנייה, עידן ודברת, אני מבקשת, אנחנו רוצים לשמוע את גיל. אני כבר אומרת, אנחנו לא הולכים לעשות גם על זה דיון.

מר אבי גרובר: אפשר להציע משהו קטן בעניין הארנונה

???: לא, אבי, לא.

- מר רפאל בראל:** נגמר. היתה הצבעה על התקציב, נגמר.
- מר אבי גרובר:** לא, זה לא משהו שישנה את התקציב, זה עניין בהתנהלות על הארנונה.
- מר יעקב קורצקי:** יום ראשון, אבי.
- מר יעקב קורצקי:** רפי, לאן אתה הולך?
- מר רפאל בראל:** אני הולך הביתה.
- מר יעקב קורצקי:** יש לך פה עוד שני נושאים.
- מר רפאל בראל:** אני לא מתכוון להישאר כאן עד הבוקר.
- גב' שירה אבין:** אם הוא רוצה הוא יכול ללכת, אף אחד לא צריך להחזיק אף אחד בכוח.
- מר עידן למדן:** אבל עוד יש לו שתי הצבעות.
- גב' שירה אבין:** זכותו אם הוא רוצה ללכת.
- מר עידן למדן:** סליחה, אני רק הזכרתי לו. חשבת שהוא שכח.
- גב' שירה אבין:** הוא לא שכח.
- מר עידן למדן:** אם הוא רוצה ללכת שילך.

גב' שירה אבין: גיל, בבקשה.

מר גיל גורדון: לפי הנחיות של משרד הפנים, תב"רים שהסתיימו בהם הפעילות, או לחילופין שנה שלמה אין בהם תנועה כספית, צריך לסגור אותם. צירפנו פה את התב"רים האלה שנכנסים לקטגוריה הזאת, שמסתכמים ב-38,775,701 ₪, והבאנו את זה פה לצורך סגירה של אותם התב"רים לפי הנוהל הזה שמוכתב ע"י משרד הפנים.

גב' שירה אבין: מי בעד? פה אחד.

<p><u>החלטה מספר 6:</u> הוחלט לאשר פה אחד סגירת תב"רים משנת 2013 ע"ס 38,775,701 ₪.</p>

גב' נורית אבנר: אז מה קורה עם הכסף הזה?

גב' שירה אבין: גיל, בבקשה הלאה.

<p>3. אישור לקיחת הלוואות, כדלקמן:</p> <p>א. 40 מיליון ₪ ל-10 שנים, 2 שנים מתוכן בתנאי הלוואת בלון ושאר 8 השנים להחזר ההלוואה. ההלוואה תשמש למימון עבודות פיתוח שונות ברחבי העיר כמפורט בתקציב הפיתוח לשנת 2014.</p>
--

מר גיל גורדון: נושא אחרון זה נושא של אישור לקיחת ההלוואות שדיברנו עליהן.

מר אבי גרובר: לגבי כל הלוואה בנפרד?

מר גיל גורדון: לא, זה משהו שמוכתב ע"י חוק ההסדרים, אין מה להצביע על זה בכלל. זה תכתיב של חוק, אני רק מדווח על זה פה למעשה, זה לא להצבעה. אבל אנחנו מדברים סך הכל על 40 מיליון ש"ח הלוואה, שאנחנו לוקחים אותה כהלוואת בלון לשנתיים, ולאחר מכן 8 שנים של החזר הלוואה. הסיבה שאנחנו עושים את זה במבנה הזה, כי כמו שצינתי בתחילה, כשדיברנו על התקציבים הקודמים, אנחנו בסוף שנת 2015 גומרים הלוואה של החזר של 3 מיליון ש"ח לשנה ואז יתפנה לנו מבחינת התזרים כסף שיוכל להיכנס להלוואות החדשות. אז זה השיקול שלנו מבחינה תזרימית. דבר נוסף, אנחנו לוקחים את זה גם כבקינג, גם סיפרתי לכם שפניתי לחברת בת של אליידה השקעות, שזה חוף התכלת, שביקשה עכשיו היתר לבנות למעלה מ-41,000 מ"ר באזור של הרב מכר, וביקשנו מהם הקדמה של 50 מיליון ש"ח של ההיטלים והאגרות. מאחר ועדיין לא קיבלנו תשובה, ויכול להיות שאולי גם כאשר נקבל את התשובה נעדיף לייעד את זה לדברים שדיברנו פה כרגע, אז או שנחליט לא לקחת, ואם כן, שתהיה לנו את האופציה הזאת של לקיחת ההלוואה. ההלוואה, כמו שאמרתי, זה התנאים. נשאלנו גם בוועדת הכספים ע"י עידן מה המסגרות שניתן לתת הלוואות, מה הכללים אומרים מבחינת משרד הפנים. משרד הפנים אומר שניתן לקחת בין 50 ל-65 אחוזים מהיקף התקציב השוטף הלוואות. במקרה שלנו הלימיט הוא למעלה מ-200 מיליון ש"ח, כאשר נכון להיום סך ההלוואות שלנו הוא בסביבות 50 מיליון ש"ח, כך שאנחנו רחוקים מאוד מהלימיט הזה. רק לסבר את האוזן, המשמעות היא שהיום יש לנו הלוואות בהיקף של 13% מהתקציב. עיריית תל אביב, שמנוהלת בצורה טובה, אצלם הגיע לסביבות 34%, יש להם 1.4 מיליארד ₪

הלוואות, אצלם זה 34% מסך התקציב. כלומר, גם כאשר ניקח את ההלוואה הזו-

מר אבי גרובר: אתה יודע למה הם לוקחים הלוואות?

מר גיל גורדון: האמת שלא. פשוט אני קראתי כתבה השוואתית בין היקפי נטל החוב.

??? לפיתוח.

מר גיל גורדון: זה ברור שזה לצרכי פיתוח, אבל למה ספציפית אני לא יודע.

??? אבל גם יש להם הכנסות אחרות מאתנו. סך ההכנסות שלהם שונה משלנו.

גב' נורית אבנר: אבל הוא מדבר איתך באחוזים.

מר גיל גורדון: זה מביא אותנו למשהו כמו 21%. מ-13 ל-21, 22. זה ההסבר, שאנחנו יושבים מבחינת הכללים שמוכתבים לנו בתוך המסגרת, וצריך לאשר את הנושא של ה-40 מיליון ש"ח, כאשר אנחנו מייעדים את ה-30 מתוכם, כמו שכתוב פה, ודיברנו על זה בישיבה, לצורך הנושא של פיתוח תשתיות מצפון לרב מכר ועוד 10 אנחנו רוצים להעמיד כאופציה לכל מיני עבודות פיתוח דחופות בתוך העיר, אם נצטרך לעשות, אם זה בינוי, מבחינת סדרי עדיפויות...

מר אבי גרובר: יש לך 288 מיליון ש"ח הכנסות, למה אתה צריך עוד 40?

זה בתוך ה-288. חלק מ-288 זה אותם 40. זה ???
מקורות מימון.

מר עידן למדן: אם זה 288, איך אתה אומר שנשאר לך 10 בגרייס?
אתה אומר ש-30 אתה מייעד וצובע לעניין של הרב מכר-

מר גיל גורדון: לא, הגרייס, כל אחת מההלוואות-

מר עידן למדן: 10 מיליון ש"ח שמה? למה אתה מייעד?

מר גיל גורדון: לפרויקטים קטנים.

מר גיא קלנר: קופה קטנה.

מר אבי גרובר: אם לא מאשרים את ה-40 אתה לא עושה את הרב
מכר? זה כאילו אחרון בתור?

מר גיל גורדון: לא, אני בכל מקרה אעשה את זה, בוא נגיד ככה.
כדי להבטיח שאני אעשה את זה אני לוקח גם את השלייקס על החגורה, שזה
ההלוואה.

מר אבי גרובר: כי אין לך כסף, כי אתה צריך את כל הכסף הראשון
שמגיע לטובת החזר התב"רים.

מר גיל גורדון: יש כסף, דרך אגב, אם אתה מתעניין במצב הכספי
אז יש כסף, אני יכול להגיד לך גם כמה.

מר אבי גרובר: אז לא צריך הלוואה.

מר גיל גורדון: יש היום כספים בקופה, מחר נקבל 17 מיליון ש"ח
היטלים במקרה.

- מר אבי גרובר:** לבריאות, אז לא צריך הלוואה, מיותר.
- מר גיל גורדון:** יש לנו עוד 40 מיליון ש"ח נוספים.
- מר עידן למדן:** אז לא צריך הלוואות.
- גב' דברת וייזר:** אתה אומר שאתה לא רוצה לפתח את כל אותם 288 מיליון ש"ח. זה אומר שאתה מדבר על סדרי עדיפויות, אז בוא תמחק עכשיו מה לדעתך אתה צריך למחוק ב-40 מיליון ש"ח בתקציב. אל תעשה ככה כי אין לך מה להגיד.
- גב' שירה אבין:** אנחנו מעלים-
(מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** עידן, אין מה להמשיך לדבר על זה, אני חושבת שגיל הסביר את הדברים, אנחנו גם דיברנו על זה בוועדת הכספים. אנחנו מעלים להצבעה הלוואה של 40 מיליון ש"ח, סעיף 3 א'. 40 מיליון ש"ח ל-10 שנים. מי בעד?
- גב' פרח מלך:** 8.
- גב' שירה אבין:** מי נגד? מי נמנע?
- גב' פרח מלך:** 5.

החלטה מספר 7: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נמנעים – 5) לקיחת הלוואה ע"ס 40 מיליון ₪ ל-10 שנים, 2 שנים מתוכן בתנאי הלוואת בלון

ושאר 8 השנים להחזר ההלוואה. ההלוואה תשמש למימון עבודות פיתוח שונות ברחבי העיר כמפורט בתקציב הפיתוח לשנת 2014.

ב. הלוואה בסך 6.5 מיליון ₪ בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות.

גב' שירה אבין: הלאה, אנחנו עוברים לסעיף 3 ב', הלוואה בסך 6.5 מיליון ש"ח בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות-

מר רפאל בראל: זה אין לנו ברירה.

גב' שירה אבין: רגע, שנייה, שני משפטים.

מר אבי גרובר: הוא הסביר את זה כבר.

גב' שירה אבין: הסביר, כולם מבינים? יפה. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 8: הוחלט לאשר פה אחד לקיחת הלוואה בסך 6.5 מיליון ₪ בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות.

גב' שירה אבין: אני מודה לכם.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 3, מיום 29.1.2014

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. דיון ואישור תקציב רגיל ותקציב פיתוח לשנת 2014.

החלטה מספר 4: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5) את התקציב הרגיל לשנת 2014 ע"ס 383,640,000 ₪.

החלטה מספר 5: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5) את תקציב הפיתוח לשנת 2014 ע"ס 288,416,000 ₪.

2. סגירת תב"רים משנת 2013.

החלטה מספר 6: הוחלט לאשר פה אחד סגירת תב"רים משנת 2013 ע"ס 38,775,701 ₪.

3. אישור לקיחת הלוואות, כדלקמן:

א. 40 מיליון ₪ ל-10 שנים, 2 שנים מתוכן בתנאי הלוואת בלון ושאר 8 השנים להחזר ההלוואה. ההלוואה תשמש למימון עבודות פיתוח שונות ברחבי העיר כמפורט בתקציב הפיתוח לשנת 2014.

החלטה מספר 7: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נמנעים – 5) לקיחת הלוואה ע"ס 40 מיליון ₪ ל-10 שנים, 2 שנים מתוכן בתנאי הלוואת בלון ושאר 8 השנים להחזר ההלוואה. ההלוואה תשמש למימון עבודות פיתוח שונות ברחבי העיר כמפורט בתקציב הפיתוח לשנת 2014.

ב. הלוואה בסך 6.5 מיליון ₪ בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות.

החלטה מספר 8: הוחלט לאשר פה אחד לקיחת הלוואה בסך 6.5 מיליון ₪ בפריסה ל-15 שנים בהתאם לחוק ההסדרים לסיוע לרשויות חלשות.